

FÅRÖSUNDS GYMNASTIK
OCH
IDROTTSFÖRENING

50 ÅR

Förord

I samband med diskussionerna kring firandet av Fårösunds Gymnastik och Idrottsklubbs 50-åriga födelsedag, föddes idén till en s.k. jubiléumsskrift.

Denna skrifts tillkomst har två syften:

- dels att samla klubbens "historia" i ett för alla så läsbart skick som möjligt,
- dels att bringa ordning och reda i klubbens papper, protokollssamlingar och andra handlingar, som under många år legat kringströdda vind för våg.

Jag vill framföra mitt och klubbens tack till Leif-Åke Svensson, som med hjälp och stöd av föreningens äldre medlemmar lyckats åstadkomma denna skrift.

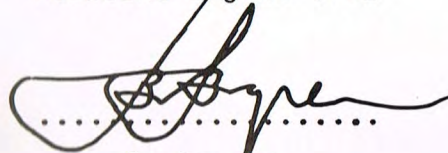
Till Vuxenskolans Norra Avdelning för det utmärkta grundmaterialet i Hembygdsforskning samt Kulturnämnden för erhållet ekonomiskt bidrag framför vi ett varmt tack.

Jag vill starkt framhålla att utan ovanstående insatser och hjälp hade skriftens tillkomst varit omöjlig.

Tyvärr är klubbens ekonomiska situation dålig, varför vi sett oss nödsakade att försälja skriften för en symbolisk summa för att åtminstone täcka de största kostnaderna för tryckning mm.

Det andra syftet med skriften anser vi oss ha lyckats med och huruvida vi dessutom har lyckats med det första, överlåter vi till våra ärade läsare att avgöra.

Fårösund i juni 1982

Bo Bogren

Ordförande i FGoIK

År 1283 skrev kungen av Kastilien, Alfonso X, den första spelboken i europeisk litteratur. Kungen ledde en grupp författare, vilkas uppgift var att skriva en serie böcker om dåtidens mest vitala ämnen. Det faktum att även läran om spel ingick bland dessa, vittnar om dess stora betydelse för medeltida tänkesätt.

"Gud har menat, att människor skall roa sig med lekar och spel", förklarade kungen i sin inledning och menade härmed, att denna förströelse skulle "ge dem tröst och bryta vardagens enformighet".

I kulturhistorikern Johan Huizingas berömda avhandling om människan som spelare (1938), sägs också lekar och spel vara en av civilisationens förutsättningar. De är kända över i stort sett hela jordklotet och varje folkslag och kultur har sina speciella traditioner, från vilka lekarna präglats.

Den klassiska dragkampen t.ex., symboliserar ju förhållandet mellan gott och ont, och folklivsskildraren F.E.Sawyer har bl.a. skildrat en burmansk sedvänja där ett lag som representerar Torkan har en dragkamp med Regnet, en kamp som oftast slutar med att Regnet står som segrare därför att alla så gärna önskar det.

Eskimåernäs "arsaarac" motsvarar vårt gotländska "draga hank", en dragkampsvariant som även har den forntida benämningen "draga kafle" och där det, med hjälp av ett "hankstycke" gäller att draga motståndaren över ända.

Otvivelaktigt har idrotten sitt ursprung i de forntida kämpalekarna och hade då en karaktär av krigisk fostran. Efterhand kom emellertid detta kulturarv att förlora denna allvarliga betydelse för att i stället utövas i mer civiliserade former, s.k. folklekar.

Sannolikt har många av våra gotländska folklekar haft samma betydelse och liksom våra övriga nordiska förfäder, samlades även gutarna kring sina folklekar.

P.A.Säve menar också i "Åkerns Sagor" att, "Det som gav folk gott anseende i gamla dagar var endast mandomskraften, uppuren av mod och härdighet. Begreppet "gott huvud" fanns ej då, lika litet som de fina sederna. Karlarna skulle alltjämt söka varandra eller röna varandras styrka, armstål eller vighet, vilket lynne också var upphovet till de gotländska lekarna och våget. Därför var det i lag ett vanligt sällskapsnöje att vräka varandra på dörr, för ro skull takas på vägar och stigar samt att kämpas uti att väga upp och bära ofantliga bjälkar eller lyfta svåra gråstenar, vilka för ändamålet stundom lågo till hands utanför stugdörren, detta även för att visa vilka karlar som funnos därinne. Ett allmänt prov på en karl var dessutom att, under styvaste arbete, ej bliva andfådd och att aldrig svettas, samt att ej

palta på sig för mycket kläder i hårt väder, ävensom att icke ge sig för dmärtor. En sådan man kallades för grävr karl, en som ej var svikr och för vilken man gärna gick åt sidan.

Den gotländska kulturen är väl också den, vari våra forntida lekar bäst bibehållit sitt ursprung och traditionella former. Th. Erlandsson skildrar i "En döende kultur" följande:

Varje söndag gick man mangrant till kyrkan. När sedan gudstjänsten var slut, fylkade man sig alltid på bestämda platser, kvinnorna på en sida om kyrkdörren och männen på den andra, varvid gubbar ställde sig närmast dörren och drängarna längre bort.

I varje grupp dryftades gemensamma intressen och sommartid skildes alltid drängarna med -"Naj, nå laupar vör haim u far uss leitä mat u sinä träffs vör pa laikplassen igänn klucku feirä." På utsatt tid kom sedan drängarna från alla gårdarna till lekullen, där de kastade varpa, spelade boll och roade sig. Klockan sju gick man hem igen för att "jitä kvällsmat" och samlades åter senare på kvällen, för allehanda förströelser. Var det så att drängarna började lojna, brukade gubbarna raskt vara framme och bjuda av dem på regelrätt våg med ett "samspel" och två "frispel." Ibland bjöd även "pejkar" av drängarna på en våg, varvid flickorna fick vissa förmåner. I "hanken" fick drängen ha endast en hand till hjälp och vid "kämpränning" skulle han under lopet stanna för att ta sig en öl eller sup.

Denna s.k. insocknes våg, räknades mest som "laik", medan ett våg mellan två socknar innebar en kraftmätning av allvarligare slag då ju socknens ära sattes på spel.

Några direkta källskrifter om denna form av idrottsutövande i vår egen socken lär ej finnas, men Th. Erlandsson har beskrivit hur Ekeby sockenmän en gång "bjaudä av" Fole-bornna på våg:

Beslutet fattades "pa körkräumä" en söndag strax före midsommar. Till "vågare" utsågs socknens klokaste och dugligaste karl, som nu med fast hand och obetingad lydnad av envar, skulle styra och ställa tills vågen ägt rum. Hans första viktiga uppgift var att tillse att "vågbrevet" blev skrivet, vilket alltid var ett högtidligt ögonblick. Detta kunde vara utformat på många sätt, men dock skulle "samspelet" föreslås, liksom antalet "frispel." Vårdar och vågsumma brukade även anges. Vanligtvis skrev vågaren själv under brevet, men även samtliga i våget deltagande kunde också underteckna.

I god tid, 2 å 3 veckor före våget, avsändes brevet sedan till en lämplig person i grannsocknen och här gällde det nu att "ga i mot."

Att inte antaga en dylik utmaning kunde knappast komma ifråga, men man kunde däremot ha något att invända mot brevets innehåll.

Svaret skulle sedan avfattas i sirliga ordalag och vara motparten tillhanda senast 8 dagar före utsatt datum.

Nu började en intensiv träning på "laikplassen" och hemma på gårdarna. De starke övade sig i "stang u hank", de snabbe u vige i "ränning u hupp", riktigt snarve karar togo "ryggkast" och "dråmdä vararu ei backen så stöiven stou um daim", medan de skickligaste pärkspelarna "bäddrade" med sina bollar var ledig stund, allt för att få fram rätt man på rätt plats.

Ryktet om vågen spreds snart och på den stora dagen strömmade folk till från alla håll, en del så tidigt att de hann övervaka gudstjänsten i vågsocknens kyrka. Ekebyborna själva gick man ur huse och foleborna kom med minst 50 man, ty det gällde ju att ha resurser för att kunna bemöta motpartens frispel, vilket ju var hemligt, samtidigt som ingen tilläts deltaga i mer än en gren.

De tävlande möttes nu ute på vägen och skakade hand med varandra, "samspelskarlar" utsattes på båda sidor, så även de som skall deltaga i frispelen. Man gick nu in på Hexarfe gård, där en pärk redan blivit utlagd. Samspelet går i regel först av stapeln, men andra våggrenar kan utövas samtidigt.

14 man kastar av sig såväl rock som väst, en del även skor och strumpor, så att av den ursprungliga "habiten" återstår endast byxor och skjorta, uppkavlade kring gängliga lekamen.

Så kastar man om "inne" och "ute" och spelet sätter fart. Vågstället omges av månghövdad publik, vilka alla känner till spelets regler och finesser och även visar detta med goda råd och bifallsrop.

I början spelar man "vänskapsspel" och lyrorna går höga. Men så småningom, då man blivit varm i kläderna, blir slagen hårdare och huggen allt skarpare. Ekebyborna som ju är "värtar" försöker fortfarande spela "vackart."

- "För täusan karar, ittä järä däugar intä. Vör förlorar speilä" utbrister deras vågare till slut. Pärkkarlen, som segrat i mången våg, småler och svarar lugnt: "vör raidar uss nuck." Men nu blev huggen än "snarvare" från båda håll, slagen än skarpare. Ekebyborna är överlägsna i spel och slughet, men foleborna har en duktig pärkkarl.

De spelande skyr inga ansträngningar, strategiska förflyttningar framåt och bakåt, sker med en fart som de i vardagslag ej kunnat drömma om att prestera. När man hunnit till tredje pärken var det tyst på lekullen som på en begravning. Foleborna verkade nu gå en seger till mötes och de äldre ekebyborna, som såg socknens ära förlorad, andades tungt och darrade av spänning.

Men, och nu går det ett sus genom publiken, när deras pärkkarl med ett enda ryck sliter hängslena av sig och kastar dem på vedhopen, då förstår man att det skall bli ett spel "på skarpen". Och det blir det också. Man försöker "sla in" huggen så snett och lömskt man kan, man "dödar" bollen, sparkar upp den på hustaken, men förgäves. Ekeby har nu 20, men Fole har fullt, när deras pärkkarl med en väldig spark skickar bolluslingen långt bort "i baken", och Fole står som segrare i samspelet.

Spänningen bryts och publiken börjar andas lättare. Samspelet blir föremål för vilda diskussioner medan spelarna samlas vid "ståitu" och tackar varandra för god match.

"Tack för speilä! I dag var det I sum vant!

"Dä var bärä täur", svarar foleborna.

Så vidtar frispelen och Fole väljer "hanken", då man sedan gammalt anses för att ha de starkaste karlarna. 14 man ställer åter upp mot varandra, men Foles vågare är oförsiktig nog att sätta ut sina starkaste karlar först. Man vinner visserligen 3 lätta segrar, men Ekeby lyckas vinna de 3 följande, varpå avgörandet kom att stå mellan "Smidar och gamle "Tollbyen".

I första försöket drar Smidar, som väntat, upp Tollbyen, men sedan sitter Tollbyen som berg och går inte att rubba. Ekebys vågare går då fram och ger Smidar några stickord, varpå denne ilsknar till. När så hanken åter spänns, hörs plötsligt ett brak och i nästa ögonblick far Tollbyen rätt upp i luften. Alla undrade naturligtvis varifrån brakets kommit, men det fick snart sin förklaring, varpå ett hejdlöst jubel bröt ut. Obemärkt, hade någon i trängseln stått på ena skörtet på Tollbyens rock och detta var nu helt bortslitet. Dessutom tog Ekeby hem Foles frispel och alla undrade nu i spänd förväntan, vilken "laik" Ekeby nu ämnade välja. Ekebys vågare hade emellertid skött sin uppgift väl och haft spejare i Fole, så han visste besked.

"Vör ta ryggkast", sade han, varpå folebornas anleten mörknade.

De var beredda på det mesta, dock ej brottning. Men de hade många karlar kvar och snart stodo åter två lag uppställda, färdiga att ta livet på varandra. Man möttes två och två och det var hela tiden en öppen affär. De hade vunnit tre segrar var och man stod inför ett direkt avgörande, men Fole såg nöjda ut, de hade ännu sin bästa man kvar. Då upptäcktes plötsligt att Ekeby var en man kort och allmän förvirring uppstod. Var finns den sjunde? Ekebys vågare såg oskyldig ut.

"Vaim jär den sjunde?"

"Jou, de jär ja," svarade vågaren, gick raskt sin motståndare in på livet och fällde honom till marken så hastigt att ingen hann uppfatta

hur det hela gått till. Hur i all världen fick han omkull karlen så kvickt?

"Jou," blev svaret, "ja ga han bärä an spark ei kneiviki."

Ekeby hade nu vunnit vågen, men knappast äran, ty på den tiden ansågs seger i pärk lika förnämt som två segrar i frispel.

Så samlades man alla kring ett långbord för att tacka varandra för matchen och dricka ett glas vin. Mer än ett glas vin serverades inte. Vågen var nu slut och påföljande sommar var det Fole som "bjaud av" Ekeby.

Fårösund är ett relativt ungt samhälle. År 1854 under den s.k. Engelska tiden, skrev kapten Crafton, chef på det engelska örlogsfartyget H.M.S. Gorgon, följande rader i sin skeppsdagbok:

"En liten by ligger på den Gottländska sidan af sundet. Den består av ett magasin med ett prydligt tillhörande boningshus, en sågqvarn och en kalkugn, samt omkring ett dussin kojor."

Ovan beskrivna boningshus var tydligen den Grubbska fastigheten och kojorna var kalkugnsarbetarnas stugor. Området söder om nuvarande Sundsvägen bestod vid denna tid av skogs- och ängsmark, där endast mindre åkerlappar blivit uppodlade.

På 1880-talet upplevde Fårösund vad man skulle kunna kalla för sin första storhetstid. Näringslivet satte fart, planerna på militära befästningar runt Fårösund hade tagit fastare form och allt fler människor sökte sig till samhället på grund av de goda utkomstmöjligheterna. 1800-talets industriella utveckling förde med sig att hela samhället kom att förändras, såväl socialt som ekonomiskt, något som emellertid inte kom den enskilde medborgaren tillgodo förrän långt in på 1900-talet, då arbetarrörelsen drev fram sina sociala och ekonomiska krav.

Dåtidens ungdomar hade således inga "flipperspel", TV eller bowlinghal- lar att lösa fritidsproblemen med, inga fritidsgårdar eller fik att träffas på, förmåner som dagens ungdom knappast kan anse sig vara utan.

För dåtidens ungdom blev det i stället idrotten som kom att bli den aktivitet, kring vilken man samlades och under enkla former även utövade. Redan nu såg man också början till liknande aktiviteter även i Bunge, men organiserade idrottstävlingar i den form vi är vana vid, förekom inte förrän år 1916.

Då utlyste nämligen Th. Erlandsson, folkskollärare och tillika intendent för Bungemuseet, tävlingar i park, varpa, hankdragning, haug- och langstickel samt löpning, för sorkar och tösar vid 1916 års sommaring. I och med denna tävling, vilken för övrigt samlade flertalet av dåtidens gotländska idrottsmän och kraftkarlar, vaknade intresset för idrott även hos ungdomarna i Bunge, samtidigt som man insåg att en mera rationell träning var förutsättningen för att man på allvar skulle kunna hävda sig i den övriga konkurrensen.

Som en följd härav bildades, på initiativ av Rickard Dahlström och Karl Häggwall, den 2 oktober 1921, Bunge Idrottsförening varvid följande protokoll nedtecknades:

Genom kallelse, sammanträdde söndagen den 2 oktober 1921, för idrotten intresserade personer i Fårösund, vilka beslöto bilda en förening, kallad Bunge Idrottsförening, och som ledamöter i den- samma ingingo herrarna R. Dahlström, K.H. Häggwall, B. Kellström, B. Bomgren, E. Jansson, L. Klintberg och G. Dahlström, varvid följande protokoll uppsattes:

§ 1

Val av provisorisk styrelse, till ordförande R. Dahlström och sekreterare samt skattmästare K.H. Häggwall.

§ 2

Inträdesavgiften i föreningen bestämdes till 5 kr för ständig medlem, eljest 1 kr per år för de som så önska.

§ 3

Beslöts att upprätta stadgar och för att lättare kunna ordna dessa, anskaffa sådana från Gotlands Idrottsförbund.

§ 4

Uppdrogs åt ordföranden att vidtala herr Erlandsson om upplåtelse af idrottsplats vid Bunge museum.

§ 5

Beslöts att tiden för öfningarna till en början, skriftligen skulle meddelas medlemmarna.

§ 6

Listor för teckning af nya medlemmar i föreningen beslötos tillhandahållas af ordföranden och sekreteraren.

§ 7

Att justera protokollet utsågs herrarna E. Jansson och B. Bomgren.

§ 8

Som intet vidare förekom, upplöstes sammanträdet.

R. Dahlström

K.H. Häggwall

Justeras

E. Jansson

B. Bomgren

R. Dahlström, handelsbiträde som 1913 inflyttade från Visby och som blev föreningens förste ordförande, var också en god långdistanslöpare och varpakastare. Övertog sedemera K. Smitterbergs affärsrörelse i Fårösund.

K.H. Häggwall, inflyttad från Sollefteå. En bra organisatör och en utomordentligt fin människa. Hela den yngre generationens "farbror" Häggwall.

B. Bomgren, den sedemera riksbekante "mindödaren". Intresserad av framför allt allmän idrott men blev senare även en god varpakastare.

E. Jansson, den förste infödde Bungebon i föreningen. Lantbrukare från Audungs och den av äldre generationen som kom att verka längst som aktiv varpakastare och dessutom en mycket god sådan. En glad cargon som uppskattade ett gott skämt. Hade ett intensivt tävlingshumör som förde honom fram till många segrar.

B. Kellström, pörkspelets främste förespråkare, var en lantbrukare från Broungs och den yngste av de här uppräknade. Han var en utomordentligt god pörkskarl och i övrigt den som, tillsammans med Lennart Klintberg, kom att stödja den yngre generationens krav på den moderna idrottens införande i Bunge.

L. Klintberg, infödd Fåröbo och sedemera handelsbiträde i Fårösund. Kom tillsammans med G. Dahlström och den vid ett senare möte invalde Sven Andersson att utgöra steget mellan gammal och modern idrott. Han var också den förste allroundidrottsmannen i Bunge Idrottsförening och en mycket god sådan.

G. Dahlström, infödd Bungebo och en av den moderna idrottens främsta anhängare. Blev sedemera en av de framgångsrikaste idrottsmän vi någonsin haft i föreningen samt en av den tidiga idrottens starka män, i dubbel bemärkelse.

Bildandet av Bunge idrottsförening innebar att man nu äntligen fått en organiserad idrottsrörelse. Den gotländska idrotten dominerade fortfarande i form av varpa och pörk, men med den moderna idrotten på stark frammarsch, representerad av den yngre generationen, där nu även fotbollen funnit en del anhängare.

En konfrontation mellan det äldre kulturarvets djupt rotade aktiviteter och den yngre generationens energiska framåtsträvanden syntes dock alltmer oundviklig. De sista åren blev motsättningarna för stora och som en följd härav bildades, den 17 augusti 1932, Fårösunds Gymnastik och Idrottsklubb:

"Genom kallelse av Gustav Dahlström, sammanträdde onsdagen den 17 aug 1932, för idrotten intresserade personer i Fårösund, vilka beslöt bilda en förening, kallad Fårösunds Gymnastik och Idrottsförening, och som medlemmar i densamma ingingo: Gustav Dahlström, Herman Dahlström, Sven Dahlström, Åke Söderberg, Ivan Söderdahl, Sune Hägglund, Gunnar Karlander, Folke Norman, Arne Johansson, Gustav Källström, Bertil Ågren, Erik Nilsson, Gösta Karlsson och Olof Stahre, varvid följande behandlades:"

§1

Att leda dagens förhandlingar valdes Gustav Dahlström och till sekreterare Herman Dahlström.

§2

Företogs val av styrelse varvid valdes: Gustav Dahlström (ordförande), Herman Dahlström (sekreterare), Sven Dahlström (kassör), Åke Söderberg (uppbördsman), Sune Hägglund (materialförvaltare).

§3

Att revidera årets räkenskaper valdes Ivan Söderdahl och Åke Söderberg.

§4

Till idrottsledare valdes Herman Dahlström och Gustav Dahlström.

§5

Följande idrottsgrenar antogs förslagsvis: allmän idrott, fotboll, gotländsk idrott, gymnastik, skridskosport och simning.

§6

Beslöt hållas två ordinarie möten, årsmöte under januari-februari och halvårsmöte juni-juli. Styrelsen kan vidare när som helst utlysa extra möte.

§7

Herman Dahlström valdes att hos höga vederbörande förhöra sig huruvida "Flygets" idrottsplats fick av klubbens medlemmar användas.

§8

Beslöts att träningar skall försiggå tisdagar och fredagar å Fårösund med början kl. 7 e.m. samt söndagar å museets idrottsplats med början kl. 1 e.m.

§9

Idrottsdräktsfrågan bordlades till nästa möte.

§10

Att till nästkommande möte utarbeta förslag till stadgar, valdes Ivan Söderdahl, Gunnar Karlander, Herman Dahlström, Gustav Dahlström och Sven Dahlström.

§11

Som medlemsavgifter antogs:

Inträdesavgift för seniorer kr. 1,50
 " " juniorer kr. 1,00
 Årsavgift " seniorer kr. 1,00
 " " juniorer kr. 0,50

Medlem är befriad från årsavgift inskrivningsåret.

§12

Att justera dagens protokoll valdes Gustav Dahlström och Arne Johanson.

§13

Mötet avslutades.

Fårösund som ovan

ordf. *G. Dahlström*
 sek. *Herman Dahlström*
 Justerat: *Gustav Kellström* *Arne Johanson*

Genom ett extra möte den 10 november 1932, kompletterades styrelsen som nu fått följande sammansättning:

ordf. Gustav Dahlström
 vice ordf. Gösta Säiner
 sek. Herman Dahlström
 vice sek. Sten Sandelin
 kassör Sven Dahlström
 styrelsesuppl. Bertil Ågren
 Rickard Dahlström
 uppbördsman Åke Söderberg
 materialförv. Sune Hägglund
 revisorer Ivan Söderdahl
 Åke Söderberg
 revisorsuppl. Sten Sandelin
 Folke Norman

"Bildandet av den nya föreningen var resultatet av en generationsväxling där ungdomens framåtsträvanden inte gick att kombinera med de äldres mer traditionella åsikter".

Så bör den främst bidragande orsaken formuleras även om aktiviteterna fortfarande voro desamma, men med den skillnaden att man nu hade en gemensam målsättning och sammanhållande kraft som organiserade och motiverade.

Man bör jämföra dåtidens förutsättningar med våra egna för att kunna inse vilka begränsade möjligheter man egentligen hade att bedriva denna typ av föreningsverksamhet.

Gymnastiken utövades främst vintertid och i en kall skolsal med en enkel vedeldad kamin som enda värmekälla.

Brottarnas träningsutrymme var beläget i det gamla trämagasinet nere vid hamnen. Här fanns plats endast för träningsnarkomaner som tålde temperaturer på -10°C och därunder.

Skridskosporten var mera sporadiskt utövad främst i form av bandy, vilket spelades på Lillträsk, med egenhändigt tillyxade träklubbor. Ibland fanns även möjligheter att spela på sundet.

Ovanför flygets byggnad finns fortfarande den gräsplan som förr gick under benämningen "Trekanten" och på vilken de allra första aktiviteterna utövades. Här höll bl.a. fotbollens anhängare till. Tyckte man inte om att spela på detta lutande underlag, med sitt något oregelbundna utseende gick man över till Rute, ty de hade en jämn och fin åker att spela på.

Trekanten var även en tillflyktsort för våra tidiga friidrottare eller allmän-idrottare som man sade på den tiden. Några egentliga redskap och särskilt anlagda löparbanor fanns överhuvudtaget inte.

De ekonomiska resurserna under föreningens första år, beskrivs enklast genom att citera §4 i styrelseprotokollet från den 19 mars 1933:

"Inkomster och utgifter balanserade på 49,50 kr, med ett överskott på 3,75 kr."

Sådana var de förhållanden under vilka föreningen startade sin verksamhet, men väsentligt var att man nu skapat förutsättningar att förverkliga sina idéer.

FGoIK:s 10-års jubileum 1942

Bakre ledet från vänster: Arnold Bengtsén, Karl Nyström, Gustav Dahlström, Ivan Söderdahl, Arne Johansson.

Mittenrad från vänster: Karl-Erik Wallin, Ragnar Jäll, Hans Högvist.

Främre rad från vänster: Rickard Dahlström, Annie Bengtsén, Magda Dahlström, "Lill-Anders", Martin Niklasson.

Än så länge fanns ingen direkt målsättning i föreningens verksamhet, utan idrotten blev det forum kring vilket man samlades och umgicks, var och en utövande det han eller hon fann mest intressant.

Under de tre första åren kom därför gångsporten att hamna i förgrunden, företrädd av framför allt systrarna Hildur och Greta Nilsson samt Annie Dahlström (gift Smitteberg), samtliga s.k. guldgångare.

Från Fleringe kom bröderna Johansson, också de mycket duktiga gångare, men även Ivan Söderdahl, "Basker-Ville" Karlsson, Erika Stahre, Arne Broe, Sigurd Werkelin etc. provade på denna sport.

Även om de flesta kanske inte alltid hamnade så högt upp i resultatlistorna som de först nämnda, så ställde de ändå upp och deltog i gemenskapen, vilket var karakteristiskt för denna tid.

Ur protokollet den 14 november 1934: "Mötet invalde två nya medlemmar i föreningen. Dessa voro Hildur och Greta Nilsson, de första kvinnliga medlemmarna i klubben. Ordföranden hälsade dem hjärtligt välkomna".

Vidare kan man läsa att Olof Stahre samt Herman och Gustav Dahlström valts att representera klubben i Visby, för bildandet av ett distriktsförbund. Det beslutades samtidigt att föreningen skulle söka inträde i Svenska Gångförbundet.

Bland aktiviteterna märks bl.a. de av gångförbundet anordnade gäsöndagarna, då man gick på tid för att avlägga sina märkesprover.

Detta var en händelserik epok och särskilt minns man en gångtävling i Visby, där föreningen skulle deltaga med tre kvinnliga representanter.

Gustav Dahlström erbjöd sig som vanligt att köra med egen bil och tävlingen var väl förberedd. Men när tävlingsdagen var kommen och det var dags för avfärd, saknade man systrarna Nilsson. Om det berodde på den omtalade kvinnliga nyckfullheten eller om det skedde i ungdomligt övermod, det må vara osagt men de föredrog att gå till Visby. Resultatet på tävlingen blev naturligtvis därefter.

Denna olyckliga händelse kom dessvärre att skapa en viss irritation, vilket några dagar senare resulterade i ännu en episod då, så att säga, en form av urladdning skedde.

Gustav Dahlström, som gick sin vanliga söndagspromenad, hade stannat till utanför dåvarande posten för att prata med en god vän. I samma ögonblick passerar en av systrarna Nilsson, på väg in till posten, varvid Gustav som brukligt var, hälsade med ett "hej du". Emellertid fordrade stundens allvar en mer avancerad hälsning än så, vilket Gustav strax fick erfara, ty när fröken Nilsson efter uträttat ärende åter passerar, yttrar hon de bevingade orden -"Har herr Dahlström ägg i mössan?"

Denna händelse tycktes emellertid på något sätt ha rensat luften och allt började återgå till det normala. De s.k. bevingade orden kommer dock

för alltid att finnas kvar i föreningens historia och så även den visa man förärade händelsen med:

Häromdagen på vägen Gustav står, fallera
 då kommer fröken Lök som går och går, fallera
 och när Gustav hälsar "tjänare"
 så frågar hon blott fränare:
 har herr Dahlström fått ägg uti mössan, fallera?

Melodin skall enligt säker källa vara "Vi gå över daggstänkta berg....." och det lär finnas åtskilligt fler verser som varianter.

Emellertid var gångsporten en av de aktiviteter, kring vilket intresset kom att succesivt avta, varför föreningen beslutade sig för att lägga ner verksamheten år 1938.

Starten vid en gåsöndag år 1935
 =====

Bland deltagarna märks bl.a.
 Erika Stahre (34)
 Annie Dahlström (30)
 Arne Broe (7)
 Sigurd Werkelin (6)
 Ivan Söderdahl (3)

Jämsides med gångsporten förekom också vad uppslagsboken beskriver som "metodiskt genomförda kroppsörelser" eller gymnastik, vilket utövades i Fårösund redan år 1931 och då i en form som vi idag närmast skulle karakterisera som motionsgymnastik.

Man brukade samlas nere i samhället för att sedan gå upp till gamla skolan (nuv. skolmuseet), där gymnastiken utövades under ledning av dåvarande skolläraren Sten Sandelin.

Omklädning skedde i farstun, varefter man tågade in i stora salen för att genomföra sina öfningar. De redskap som härvid fanns tillhands var en plint, två bommar och längs väggen några ribbstolar.

Till skillnad från nutidens avancerade kombipannor etc. fanns bara en enkel gjutjärnskaamin att elda i, då det blev för kallt.

Ur protokollet den 10 november 1932: "...och beslutades att klubbens dräkt i gymnastik skall vara vit tröja med vita byxor. Å den vita tröjan skall F.G.I.K. broderas med svart å bröstet. Vidare beslutades att gymnastikövningarna skall börja torsdagen den 17 november kl. 20⁰⁰ och pågå varje torsdag. Att leda gymnastiken valdes Sten Sandelin."

1936 kom Majken Gahnström till Fårösund och lyckades med tiden få igång även den kvinnliga gymnastiken, för vilket tisdagarna reserverades.

Ända sedan 1933 har "Gymnastikens Dag" arrangerats på Gotland. Till en början hölls dessa uppvisningar på Paviljongsplan eller Strandgärdet i Visby och här lär även FGoIK ha deltagit med en trupp på 30-talet.

Ur protokollet den 13 januari 1934: "...framkom också förslag angående anordnandet av en gymnastikuppvisning av skolbarnen samt de som under vintern bedrivit gymnastik enligt Gösta Holmérs princip."

"...samt manade till noggrant och mangrant deltagande i den pågående gymnastiken."

Ur protokollet den 7 november 1934: "...det upplystes om att gymnastikträningen börjat för säsongen. Den manliga truppen består av 13 deltagare och den kvinnliga av 10."

Gymnastiken lär även ha bedrivits nere i gamla biografen, den s.k. "ladan" som på den tiden ägdes av Rickard Dahlström.

Sedemera kom emellertid även gymnastiken att gå samma dystra öde till mötes som gångsporten. När kriget bröt ut behövdes lokalerna för andra ändamål, intresset avtog och gymnastiken lades ner år 1940.

Den allmänna idrotten var från början den röda tråd, kring vilken klubbens tidigaste verksamhet kom att kretsa.

De första inköpen bestod följaktligen av ett tidtagarur och en instruktionsbok i allmän idrott och därmed kunde man arrangera sin första tävling, söndagen den 9 september 1934.

Den kom att bestå av en kombination av gotländsk och allmän idrott och kan kanske betraktas som föreningens första klubbmästerskap, varvid följande resultat uppnåddes:

Löpning 100 m	1) Gustav Dahlström	
	2) Karl Lidvall	
Höjdhopp	1) Karl Lidvall	1,51 m
	2) Gustav Dahlström	1,46 m
Hank	1) Leven Karlsson	
Stångstörtning	1) Gustav Dahlström	8,30 m
	2) Birger Kellström	7,37 m
Trekamp juniorer	1) Sture Mårtensson	2.490 poäng
	(60m 9,1 sek, kast 59,4 m, längdhopp 4,20 m)	
	2) Kurt Sjölin	2.237 poäng
	(60m 9,1 sek, kast 36,4 m, längdhopp 4,13 m)	
	3) Karl-Erik Wallin	2.197,5 poäng
	(60m 8,7 sek, kast 52,6 m, längdhopp 4,52 m)	
Pärk	1) Birger Kellströms lag	
Varpa, cm-kastning	1) Gustav Mårtensson	747 cm
Varpa	1) Gustav Karlssons lag	
	2) Erik Nordströms lag	
	3) Helge Perssons lag	
	4) Gunnar Stenströms lag	

Anmärkningsvärt bland ovanstående resultat är väl hur K-E Wallin kunde placeras på 3:e plats i trekampen för juniorer med bl.a. 2 grensegrar av tre möjliga, men förmodligen kan dessa rader väcka minnena till liv och en tillfredsställande förklaring ges i efterhand till författaren.

Än så länge utövades den allmänna idrotten i form av klubbmästerskap och något direkt tävlingsutbyte med andra klubbar förekom ytterst sällan. Däremot tävlade man ibland för andra klubbar. Så var fallet med bl.a. Gustav Dahlström och Ivan Söderdahl, två duktiga fårösundsbrottare, vilka gjorde fina resultat i Visby IF:s klubbmundering.

Av olika anledningar kunde klubbens stadgar inte antagas av Riksidrottsförbundet förrän 1935. Samma år kom man också igång med fotbollen och brottningen.

1936 inträffade en intressant händelse, då man för första gången anordnade en större idrottstävling, Med Fleringe och Rute idrottsföreningar som speciellt inbjudna.

I samband härmed arrangerades också en stafettlöpning som kallades för "Fårösund runt." Denna propagandatävling var en kopia av "Stadslöpningen" i Visby och tävlingarna i sin helhet kan betecknas som en föregångare till "Fårösundsspelen."

En annan händelse detta år, var anordnandet av en julfest för alla barn i Bunge, en tradition som ju lever kvar än i våra dagar.

Det var bagarmästare Ragnar Jäll som skapade denna tradition och han kom sedan under många år att vara den drivande kraften för dessa fester och i föreningens verksamhet i övrigt.

Alla affärsmän i samhället ställde vällvilligt upp och ibland kunde mer än 200 barn samtidigt vara samlade i flygets gymnastiksal.

1937 ställde föreningen för första gången upp i ett junior-DM i friidrott, varvid följande ungdomar representerade klubben: H. Jungstedt, K-E Wallin, A. Sandelius, A. Johansson, N. Nordström och V. Karlsson.

Som en kuriositet kan också nämnas att FGoIK nu var Gotlands största landsortsklubb med 220 medlemmar och den tredje i storlek efter Visby IF och Gute IF.

K-E Wallin, Sture Mårtensson och Ville Karlsson var klasskamrater på 30-talet och kom med åren att bli några av våra bästa idrottsmän någonsin.

K-E Wallin, äldst av de tre och under tidigare år även den främste, kom senare att ta sig an ledarskapet för friidrotten under 40-talet och blev med sitt djupa intresse för idrotten ett ideellt föredöme för klubbens verksamhet.

Ville Karlsson, en av de färgstarkaste och förmodligen även den mest lovande friidrottare föreningen någonsin haft. Med en medfödd begåvning som få andra, hade han med rationell träning kunnat nå elitnivå i flera grenar. Denne bohem lät sig emellertid inte styras hur som helst, utan gick sina egna vägar som han behagade, vilket senare fick även en rutinerad lagledare som K-E Wallin att många gånger slita sitt hår i vild förtvivlan.

Sture Mårtensson, liten och klen under skolåren, utvecklades med tiden till bl.a. Gotlands bäste spjutkastare och även en mycket duktig mångkampare.

Han var, enligt kamraterna, inget större ljus i skolan, men med tiden kom också läslusten och som smedhalva vid KA3 läste han vidare för att så småningom bli ingenjör vid Atlas Copco.

För att enklast beskriva friidrottens bredd och utveckling under åren 1938-43, redovisas följande resultat som uppnåtts vid klubbmästerskap och tävlingsverksamhet av "viktigare" karaktär:

1938 Klubbmästerskap

100 m	Karl-Erik Wallin	12,3 sek
400 m	Karl-Erik Wallin	61,0 sek
1500 m	Sture Pettersson	4,55,0 min
5000 m	Sture Pettersson	10,35,0 min
Höjd	Ville Karlsson	1,58 m
Längd	Ville Karlsson	5,74 m
Tresteg	Ville Karlsson	12,17 m
Kula	Gustav Dahlström	10,45 m
Diskus	Gustav Dahlström	38,22 m
Slägga	Gustav Dahlström	22,40 m
Spjut	Karl-Erik Wallin	39,70 m

1938 Klubbmatch FGoIK - Tingstäde TK på museets lekvall

100 m	1) Gustav Dahlström	12,4 sek
	2) Folke Säiner	
400 m	3) Sune Hägglund	62,0 sek
	4) Karl-Erik Wallin	
Höjd	1) F. Tengkvist	1,62 m
	2) Ville Karlsson	1,57 m
Längd	1) Karl-Erik Wallin	5,80 m
	3) Ville Karlsson	
Tresteg	1) Karl-Erik Wallin	12,13 m
	2) F. Tengkvist	11,85 m
Kula	2) Gustav Dahlström	10,57 m
	4) Einar Lindahl	
Diskus	1) Gustav Dahlström	38,24 m
	4) Einar Lindahl	
Stafett	1) Tingstäde TK	
	2) Fårösunds GoIK	

Fårösund vann matchen i sin helhet med sammanlagt 43 poäng mot Tingstäde TK:s 40 poäng.

1938 Klubbmatch Tingstäde TK - FGoIK i Tingstäde

100 m	2) Gustav Dahlström	12,4 sek
	3) Karl-Erik Wallin	
400 m	3) Arne Johansson	59,1 sek
	4) Inge Nilsson	
Höjd	1) Ville Karlsson	1,60 m
	2) Karl-Erik Wallin	1,60 m
Längd	2) Arne Johansson	5,38 m
Tresteg	1) Ville Karlsson	12,35 m
	4) Karl-Erik Wallin	
Kula	1) Gustav Dahlström	11,08 m
	4) Nils Nordström	
Diskus	1) Gustav Dahlström	39,77 m
	4) Arne Sandelius	
Stafett	1) Tingstäde TK	
	2) Fårösunds GoIK	

Tingstäde TK fick således revansch och vann sammanlagt med 44 poäng mot Fårösunds 39 poäng.

1938 Visbyspelen

Höjd	5) F. Tengkvist	1,60 m
Diskus	6) Gustav Dahlström	37,33 m

1938 Stångaspelen

Höjd	3) Karl-Erik Wallin	1,58 m
	4) Ville Karlsson	1,50 m
Längd	1) Karl-Erik Wallin	6,06 m
	4) Ville Karlsson	5,48 m

Vid idrottens dag i Slite placerade sig FGoIK på en sammanlagd 9:e plats med 42 poäng, i konkurrens med öns övriga idrottsklubbar. Bäste poängplockare blev Gustav Dahlström och F. Säiner med 7 respektive 6 poäng.

1938 Junior-DM i friidrott

Höjd	6) Ville Karlsson	1,53 m
Längd	3) Karl-Erik Wallin	5,95 m
Tresteg	3) Ville Karlsson	12,23 m (omhopp 12,35 m)
	4) Karl-Erik Wallin	12,23 m (omhopp 12,20 m)

1938 Senior-DM i friidrott

Längd	6) Karl-Erik Wallin	5,94 m
Tresteg	6) Karl-Erik Wallin	12,25 m
200 m	3) H. Jungstedt	25,04 sek
Diskus	4) Gustav Dahlström	36,50 m
Spjut	6) H. Jungstedt	42,50 m

1939 Inomhus-DM i Visby den 19 mars

Höjd m a	1) Ville Karlsson	1,64 m (klubbrekord)
Höjd u a	2) Ville Karlsson	1,32 m (klubbrekord)
Längd u a	4) Ville Karlsson	2,72 m

Vid en av KA 3 arrangerad terränglöpning över 4 km för 8-mannalag hamnade FGoIK på 3:e plats med tiden 2,28,3 tim. Följande individuella tider och placeringar noterades:

	3) Herman Östergren	16,34 min
	4) Sture Pettersson	16,44 "
	5) Karl-Gustav Öhrn	16,49 "
	12) Åke Johansson	18,01 "
	19) Gustav Nordström	18,39 "
	25) Egon Nilsson	19,15 "
	29) Sven Pettersson	19,52 "
	34) Gustav Dahlström	22,09 "

1939 Klubbmatch 1.batt A 7 - FGoIK

100 m	1) Karl-Erik Wallin	
	2) Egon Nilsson	
	4) Gustav Dahlström	
400 m	4) N. Andersson	
	5) Sture Pettersson	
	6) Egon Nilsson	
1500 m	4) Sture Pettersson	
	5) Herman Östergren	
	6) Ville Karlsson	

3000 m	3)	Herman Östergren	
	5)	Gustav Dahlström	
	6)	Ville Karlsson	
Höjd	1)	Ville Karlsson	1,65 m
	2)	Karl-Erik Wallin	1,55 m
	4)	Egon Nilsson	1,38 m
Längd	1)	Ville Karlsson	5,97 m
	3)	Gustav Dahlström	5,50 m
	6)	Sture Pettersson	4,37 m
Tresteg	1)	Ville Karlsson	12,53 m (klubbrekord)
	2)	Karl-Erik Wallin	10,80 m
	4)	Gustav Dahlström	10,03 m
Kula	1)	Gustav Dahlström	12,00 m (klubbrekord)
	5)	Ville Karlsson	10,62 m
	6)	Sture Pettersson	8,90 m
Diskus	1)	Gustav Dahlström	38,64 m
	4)	Ville Karlsson	27,72 m
	6)	Rickard Dahlström	19,51 m
Spjut	2)	Karl-Erik Wallin	42,61 m (klubbrekord)
	5)	Ville Karlsson	33,14 m
	6)	Egon Nilsson	32,30 m

Genom sina bättre prestationer på framför allt löpsidan, kunde A 7 vinna klubbmatchen med sammanlagt 125 poäng mot FGoIK:s 105.

1939 Slite IF:s Jubileumstävling

100 m	4)	Karl-Erik Wallin	12,8 sek
Längd	2)	Karl-Erik Wallin	6,00 m
	5)	Ville Karlsson	5,88 m
Stav	4)	Ville Karlsson	2,40 m
Diskus	2)	Gustav Dahlström	36,15 m

1939 Visbyspelen

I stadslöpningen, klass III kom FGoIK på 4:e plats med tiden 26,27,00.

Höjd	4)	Ville Karlsson	1,65 m
Längd	4)	Karl-Erik Wallin	6,06 m
	5)	Ville Karlsson	5,74 m
Tresteg	3)	Ville Karlsson	12,90 m
	4)	Karl-Erik Wallin	12,02 m
Diskus	3)	Gustav Dahlström	37,99 m
Stångstörtning	3)	Gustav Dahlström	8,42 m

Vid idrottens dag, placerade sig FGoIK på 6:e plats med 52 poäng, i konkurrens med öns övriga idrottsklubbar. Bästa poängplockare blev Ville Karlsson och Karl-Erik Wallin med vardera 6 poäng. Ville Karlssons 1,68 i höjd var för ö bestä höjdhopparresultatet på hela Gotland.

1939 Bungefesten

100 m	1)	Karl-Erik Wallin	
Haugstikel	1)	Ville Karlsson	1,68 m
	2)	Åke Gustavsson	1,65 m
Langstikel	1)	Åke Gustavsson	6,44 m
	2)	Karl-Erik Wallin	6,17 m
Stångstörtning	1)	Gustav Dahlström	8,66 m

1939 Stångaspelen

Gotl. 5-kamp	1)	Gustav Dahlström	
Stångstörtning	2)	Birger Broman	
	3)	Gustav Dahlström	
Haugstikel	2)	Ville Karlsson	1,60 m
	3)	Karl-Erik Wallin	1,55 m
Langstikel	2)	Karl-Erik Wallin	5,96 m

1939 Junior-DM

100 m	5)	Karl-Erik Wallin	12,0 sek
Längd	2)	Åke Gustavsson	6,53 m (Klubbrekord)
	4)	Karl-Erik Wallin	6,21 m
Tresteg	1)	Åke Gustavsson	13,04 m (Klubbrekord)
Spjut	1)	Karl-Erik Wallin	44,51 m (Klubbrekord)

Åke Gustavssons 6,53 m i längd var årsbästa på Gotland och det 3:e bästa någonsin. Hans 13,04 m i tresteg var det 3:e bästa under året och det 4:e bästa någonsin.

1939 Senior-DM

400 m	5)	Martin Kronlund	56,0 sek (Klubbrekord)
Höjd	6)	Ville Karlsson	1,60 m
Längd	1)	Åke Gustavsson	6,38 m
Tresteg	2)	Ville Karlsson	13,15 m (Klubbrekord)
Diskus	2)	Gustav Dahlström	38,28 m
Spjut	5)	Karl-Erik Wallin	43,78 m
Stav	3)	Åke Gustavsson	3,20 m (Klubbrekord)

Ville Karlssons 13,15 m i tresteg var årets näst bästa resultat på Gotland och det 3:e bästa någonsin.

1940 Tävlingar i Tingstäde

100 m	2)	Karl-Erik Wallin	12,2 sek
	4)	Hans Högvist	12,4 sek
	5)	Gustav Dahlström	12,5 sek
Längd	1)	Karl-Erik Wallin	6,16 m
	4)	Hans Högvist	5,76 m
Höjd	4)	Hans Högvist	1,50 m
	5)	Karl-Erik Wallin	1,50 m
Kula	2)	Gustav Dahlström	10,97 m
Spjut	3)	Hans Högvist	39,84 m

1940 Junior-DM i Visby

Längd	3)	Karl-Erik Wallin	6,06 m
Tresteg	2)	Karl-Erik Wallin	12,77 m
Diskus	6)	Karl-Erik Wallin	31,57 m

1940 Senior-DM i Visby

Längd	4)	Karl-Erik Wallin	6,16 m
Tresteg	6)	Karl-Erik Wallin	12,07 m
Diskus	5)	Gustav Dahlström	36,75 m

1940 Landsortsmästerskapen i Slite

Höjd	3)	Hans Högvist	1,55 m
Längd	1)	Karl-Erik Wallin	6,19 m

Tresteg	2)	Hans Högvist	12,35 m
	3)	Karl-Erik Wallin	11,81 m
Diskus	3)	Gustav Dahlström	36,61 m

1941 Klubbmästerskap på skidor den 9 februari

Seniorer 10 km	1)	Ture Malmsten	50,40 min
	2)	Sture Mårtensson	51,30 "
	3)	Göte Svensson	55,00 "
	4)	Hilbert Johansson	56,30 "
	5)	Arne Johansson	57,30 "
	6)	Axel Hellgren	58,30 "
	7)	Hilding Brandt	60,00 "

Juniorer 5 km	1)	Stig Jakobsson	26,00 min
	2)	Kurt Norman	28,16 "
	3)	Bertil Broe	28,20 "
	4)	Hugo Broe	29,40 "
	5)	Lennart Källberg	30,45 "
	6)	Tage Hägglund	31,15 "
	7)	Yngve Nord	31,30 "
	8)	Gunnar Dahlström	39,28 "

Damer 5 km	1)	Hellen Jakobsson	31,55 min
	2)	Anna-Greta Pettersson	33,40 "
	3)	Britta Karlsson	35,00 "
	4)	Guðrun Svensson	38,10 "
	5)	Evi Hamstedt	39,00 "
	6)	Maj-Britt Pettersson	40,05 "
	7)	Maj-Britt Nilsson	40,11 "

En vecka senare, den 16 februari, tävlade man mot Tingstäde, vilka tog storslam och vann tredubbel på såväl herrarnas 15 km som damernas 10 km. På 15 km segrade Zakriksson med 1,09,15 tim. Bäst i FGoIK lyckades K-E Wallin som hamnade på 4:e plats med tiden 1,15,45 tim.

På 10 km segrade Johansson med 54,33 min. Bäst i FGoIK blev Anna-Greta Pettersson som kom på 4:e plats med 1,03,58 tim.

1941 Inomhus-DM i Visby den 24 mars

Tresteg u a	2)	Hans Högvist	8,58 m
-------------	----	--------------	--------

1941 Klubbmästerskap för seniorer

100 m	1)	Arne Johansson	13,1 sek
	2)	I. Körberg	13,2 sek
	3)	A. Olofsson	13,4 sek

400 m	1)	I. Körberg	61,9 sek
	2)	Hans Högvist	62,0 sek

1500 m	1)	Hilbert Johansson	
	2)	Arne Johansson	

Längd	1)	Arne Johansson	5,54 m
	2)	Hans Högvist	5,53 m
	3)	I. Körberg	5,42 m

Tresteg	1)	Hans Högvist	11,55 m
	2)	Arne Johansson	10,50 m
	3)	I. Körberg	9,34 m

Kula	1)	I. Körberg	9,62 m
	2)	Arnold Bengtsén	8,98 m
	3)	Sture Mårtensson	8,93 m

Diskus	1)	Karl-Erik Wallin	31,20 m
	1)	Sture Mårtensson	27,50 m

Spjut	1)	Åke Nilsson	42,78 m
	2)	Sture Mårtensson	41,55 m

1941 Klubbmästerskap för juniorer

100 m	1)	Kurt Norman	
	2)	Rune Lundgren	
	3)	Gunnar Norman	

400 m	1)	Rune Lundgren	62,0 sek
	2)	Gunnar Norman	
	3)	Kurt Norman	

Längd	1)	Kurt Norman	4,21 m
	2)	Rune Lundgren	4,13 m
	3)	Gunnar Norman	3,99 m

1941 Klubbmästerskap för damer

80 m	1)	Stina Hellgren	
	2)	Hellen Jakobsson	
	3)	Siv Nyström	

Stor boll	1)	Guðrun Svensson	16,40 m
	2)	Siv Nyström	
	3)	Hellen Jakobsson	

1941 Klubbmästerskap i orientering för seniorer

Ca 11 km	1)	Arne Johansson	1,04,00 tim
	2)	Sture Mårtensson	1,08,00 tim
	3)	Erik Engström	1,08,10 tim

1941 Klubbmästerskap i orientering för juniorer

Ca 11 km	1)	Ture Ström	1,06,00 tim
	2)	Sture Wallin	1,16,05 tim
	3)	Gunnar Pettersson	1,17,00 tim

1941 Fria Idrottens Dag

Fårösunds GoIK blev bästa idrottsförening på Gotland med 390 poäng och erhöll Svenska Idrottsförbundets hederspris samt hedersdiplom, vilket också tilldelades Gustav Dahlström.

Visby IF kom på andra plats med 383 poäng.

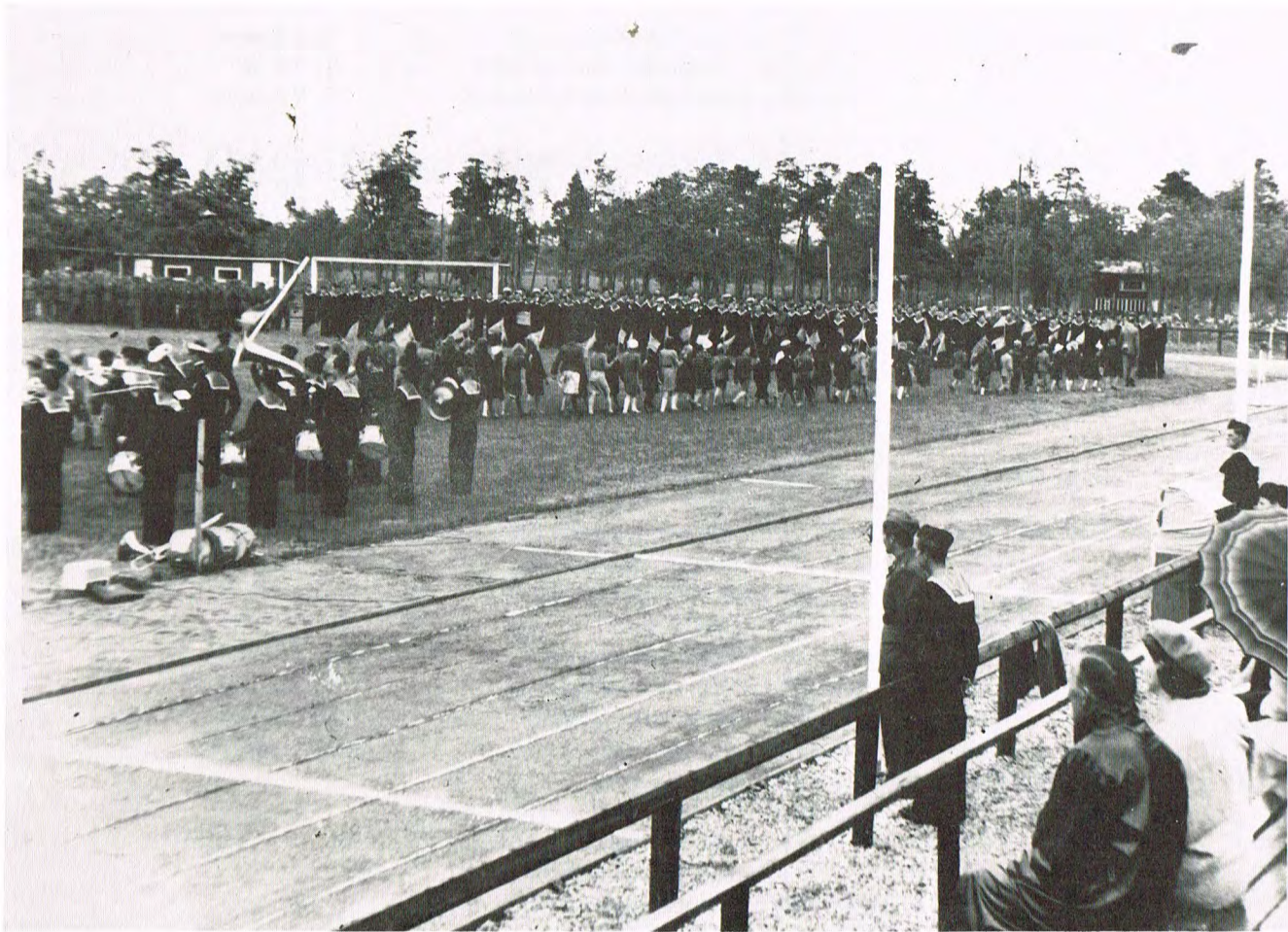
1941 Visbyspelen

I stadslöpningen hamnade Fårösunds GoIK på sista plats. I längd noterade Karl-Erik Wallin goda 6,20 m, vilket emellertid inte räckte till en finalplats.

Diskus	4)	Gustav Dahlström	37,46 m
Stångstörtning	2)	Gustav Dahlström	8,22 m

1941 Landsortsmästerskapen

Längd	4)	Karl-Erik Wallin	6,16 m
-------	----	------------------	--------

Föreningens idrottsverksamhet under de första 10 åren, utövades till största delen på Bungemuséets lekvall, vilken emellertid inte längre motsvarade den starkt växande föreningens önskemål på hur en modern idrottsplats skulle vara utformad.

Vid ortens nya KA-förband lades vid utbildningen stor vikt vid bl.a. den fysiska träningen. En för detta ändamål lämplig träningsplats var således en nödvändighet.

Eftersom såväl FGoIK som det nya förbundet saknade en idrottsplats, beslutade förbandschefen, övlt Möller, att ingripa och försöka förhandla fram en idrottsplats i Fårösund, för militär och civilbefolkning.

1938 besökte han Riksidrottsförbundets expedition på Strömsborg och träffade bl.a. kapten Einar Råberg vid Gotlands infanteriregemente.

Råberg, som också var ledamot och sekreterare i Riksidrottsförbundet, blev mycket intresserad av idrottsplatsfrågan i Fårösund och lovade att medverka.

Möller förhandlade med kommunen om lämplig plats för idrottsplatsen, varvid 5 olika platser inom socknen upptogs som alternativa förslag.

En expert från Riksidrottsförbundet, schaktmästare Edström, besökte Fårösund och rekommenderade ett område i Biskops, som ägdes av lantbrukare Lennart Broman.

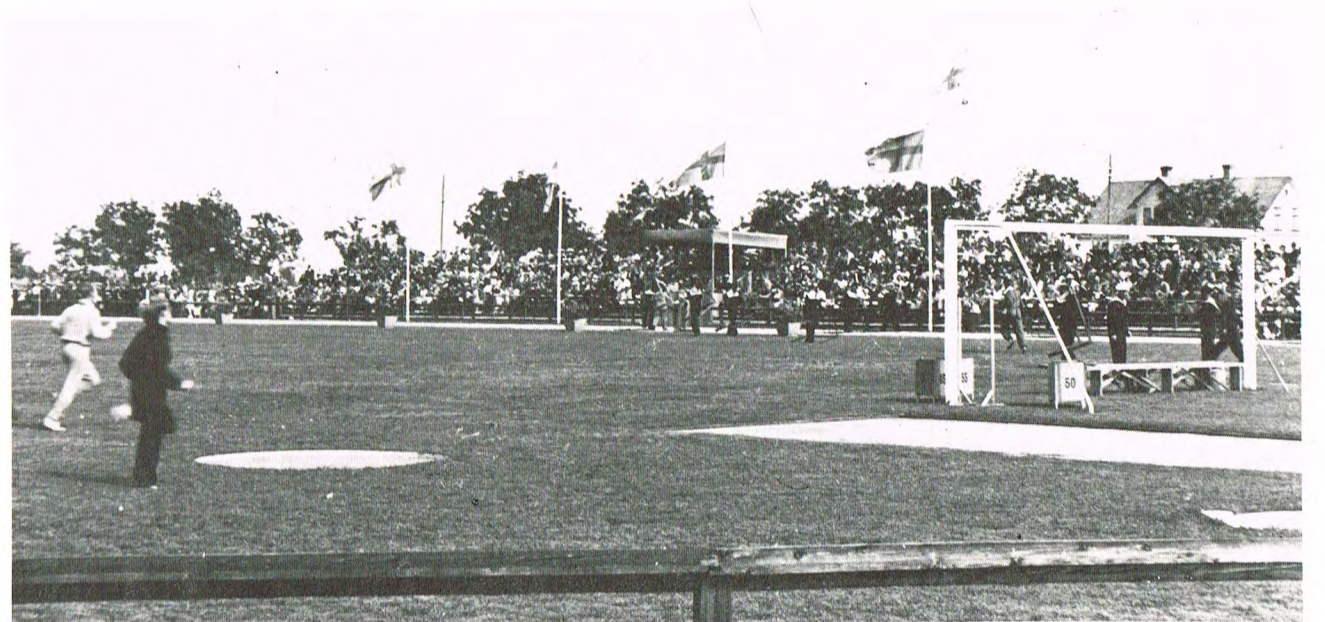
1942 Invigningen av Fårösunds idrottsplats

Kommunen accepterade förslaget och köpte in marken, som sedan överlämnades till en nybildad idrottsplatsstyrelse, bestående av kommunala och militära representanter.

Från Riksidrottsförbundet kom 5.000 kr, från militärt håll 18.000 kr och i tipsmedel 30.000 kr. Den totala slutkostnaden lär ha varit omkring 100.000 kr.

1939 började kapten Ivar Ossian byggandet, biträdd av kapten Folke Stag och ingenjör Svedberg. Det huvudsakliga arbetet utfördes av fortifikationsarbetare, men till sin hjälp hade dessa också ett 100-tal s.k. "samvetsömma" eller värnpliktsvägrare, vilka kom till Fårösund redan vid krigsutbrottet.

Idrottsplatsen invigdes sedan med pompa och ståt den 23 augusti 1942 av prins Gustav Adolf, ordförande i Riksidrottsförbundet och mer än 800 personer lär enligt uppgift ha åsett det hela.

1942 Invigningen av Fårösunds idrottsplats

Hela 40-talet kännetecknades av en mycket livlig och omfattande idrottsverksamhet, kanske den mest aktiva i föreningens historia. Förutom den, under hela decenniet så dominerande tyngdlyftningen, började framför allt handbollen, men även fotbollen att tränga igenom. Andra grenar av intresse var bordtennis, orientering, terränglöpning och naturligtvis friidrotten, vilken nu var på väg mot sin verkliga storhetstid.

1942 arrangerade klubben också för första gången de sedemera årligen återkommande "Fårösundsspelen."

Ur protokollet den 8 april 1942:

"... beslutade man anordna en större idrottstävling, till vilken Rute IF, Slite IF, Lärbro IF, Tingstäde IF, KA3 IF och F3 IF skulle inbjudas. Tävlingen skulle äga rum före Visbyspelen."

1942 Fårösundsspelen

Stafett, "Fårösund runt"	1) KA3, lag 1	16,31 min
	2) Tingstäde TK	16,52 "
	3) Fårösund, lag 1	17,20 "
	4) Rute IF	17,27 "
	5) KA3, lag 2	17,57 "
	6) Fp 80201	18,20 "
	7) Slite IF	18,31 "
	8) Fårösund, lag 2	19,33 "
100 m	1) Kronberg, Rute IF	12,1 sek
	2) Nilsson, Slite IF	12,4 "
	3) Eriksson, FGoIK	12,5 "
400 m	1) Nilsson, Slite IF	54,3 sek
	2) Strömkvist, Fp 80201	55,4 "
	3) Östergren, Rute IF	57,8 "
	4) Jonasson, Slite IF	58,8 "
1500 m	1) E. Nilsson, FGoIK	4,41 min
	2) Virén, TTK	4,48 "
Höjd	1) Hallberg, TTK	1,60 m
	2) Trobäck, FGoIK	1,50 m
Längd	1) Högkvist, FGoIK	6,12 m
	2) K-E Wallin, FGoIK	5,89 m
Kula	1) Liljegren, TTK	11,16 m
	2) G. Dahlström, FGoIK	10,69 m
	3) Vallén, Slite IF	10,59 m
	4) Schön, Slite IF	9,86 m
Diskus	1) Vallén, Slite IF	36,00 m
	2) G. Dahlström, FGoIK	35,65 m
	3) Kask, TTK	33,85 m
	4) K-E Wallin, FGoIK	31,20 m
Damer	Slungboll	1) Johannesson, VAIK 37,05 m
		2) Hansson, VAIK 35,65 m
		6) M.B. Nilsson, FGoIK 32,06 m
	Längd	1) Samuelsson, Bro 4,50 m
		3) Siv Karlsson, FGoIK 4,32 m
		5) M.B. Nilsson, FGoIK 3,95 m
		8) B. Nilsson, FGoIK 3,79 m

I början på 40-talet förekom damidrott i mindre omfattning och 1942 hade man även en sektion för kvinnlig idrott, i vilken ingick Hellen Jakobsson, Britta Karlsson, Karin Nordström och Gudrun Svensson.

Som mest hade man ett 20-tal medlemmar, av vilka Siv Karlsson var en av föreningens mest framstående idrottsflickor. Siv deltog bl.a. i ungdomstävlingar på Stockholms stadion den 9 juli 1943 och hamnade på andra plats i B-finalen på 60 m med 8,4 sek.

1941 Klubbmästerskap på skidor

Damer, 5 km:	1) Hellen Jakobsson	31,55 min
	2) Anna-Greta Pettersson	33,40 "
	3) Britta Karlsson	35,00 "
	4) Gudrun Svensson	38,10 "
	5) Evi Hamstedt	39,00 "
	6) Maj-Britt Pettersson	40,05 "
	7) Maj-Britt Nilsson	40,11 "

1941 Klubbmästerskap i allmän idrott

80 m:	1) Stina Hellgren	13,0 sek
	2) Hellen Jakobsson	13,0 "
	3) Siv Nyström	
Slungboll:	1) Gudrun Svensson	16,40 m
	2) Siv Nyström	
	3) Hellen Jakobsson	

1942 Klubbmästerskap på skidor

Damer, 7 km:	1) Maj-Britt Nilsson	34,30 min
	2) Hellen Jakobsson	36,17 "
	3) Majlis Ekwall	38,50 "
	4) Maj-Britt Pettersson	40,00 "
	5) Siv Nyström	40,28 "
	6) Märta Brandt	40,40 "
	7) Karin Nyström	43,02 "
	8) Karin Nordström	50,30 "

1942 Klubbmästerskap i allmän idrott

80 m:	1) Siv Karlsson	11,5 sek
	2) Maj-Britt Nilsson	11,9 "
Slungboll:	1) Maj-Britt Nilsson	34,86 m
	2) Bojan Nilsson	31,46 m
Kula:	1) Maj-Britt Nilsson	7,15 m
	2) Bojan Nilsson	5,48 m
Längd:	1) Siv Karlsson	3,84 m
	2) Maj-Britt Nilsson	3,79 m

Detta år anordnades också för första gången nationella damtävlingar uppe på idrottsplatsen och många fina resultat uppnåddes:

80 m:	1) Britta Viederkrantz, Gute	10,8 sek	(gotlandsrekord)
	3) Siv Karlsson, FGoIK	11,5 "	
Kula:	1) Dagmar Stenberg, VIF	7,95 m	(gotlandsrekord)

Höjd:	1) Gunvor Samuelsson, Bro	1,34 m	(gotlandsrekord)
Längd:	1) Britta Viederkrantz, Gute	4,91 m	(gotlandsrekord)
4 x 80 m:	1) VIF	46,5 sek	
	2) FGoIK	48,5 "	

1943 Klubbmästerskap i allmän idrott

60 m:	1) Siv Karlsson	8,3 sek
	2) Thyra Erlingstam	9,2 "
	3) I. Othberg	9,3 "
100 m:	1) Siv Karlsson	14,3 sek
	2) Thyra Erlingstam	15,5 "
	3) I. Othberg	16,2 "
Längd:	1) Siv Karlsson	3,96 m
	2) I. Othberg	3,63 m
	3) Thyra Erlingstam	3,40 m
Slungboll:	1) Siv Karlsson	23,80 m
	2) Thyra Erlingstam	21,36 m

Andra årligen återkommande tävlingar var de s.k. landsbygdsmästerskapen, av vilka man speciellt minns de på Sudervallen i Hemse 1945.

Inför tävlingarna samlades man som vanligt på söndag förmiddag nere i samhället och Karl-Erik Wallin, hoppfull lagledare, åsåg med växande tillförsikt hurusom laget blev alltmer fulltaligt.

Sture Mårtensson, Åke Johansson, Nils Nordström, Hasse Wallin, Gustav Dahlström, Olle Lööf och Ture Ström hade kommit och endast Ville Karlsson saknades.

Om ryktena talade sanning hade emellertid lördagskvällen blivit ovanligt sen för Villes del, varför man begav sig iväg för att med alla medel tillförsäkra sig Villes deltagande i tävlingarna, ty han skulle bara med.

Och nog hade lördagskvällen satt sina spår, men med svart kaffe fick man liv i Ville och efter en ordentlig avbasning var han pigg nog att på egna ben sätta sig i bilen.

Men Kalle satte helt naturligt inte längre någon större tilltro till Villes kapacitet inför dagens tävlingar och såg redan flera "givna" mästerskap gå upp i rök.

Här hade man emellertid årets "outsider" ty Fårösund presterade sitt bästa landsbygdsmästerskap någonsin och Ville Karlsson vann allt som han ställde upp i.

1945 Landsbygdsmästerskapen i Hemse

400 m:	1) Olle Lööf	53,1 sek
1500 m:	4) Ture Ström	4,32,0 min
5000 m:	1) Hasse Wallin	16,34,0 min
Längd:	1) Karl-Erik Wallin	6,55 m
Höjd:	1) Ville Karlsson	1,64 m
Tresteg:	1) Ville Karlsson	13,35 m
Spjut:	1) Sture Mårtensson	48,60 m
Kula:	4) Nils Nordström	11,08 m
Diskus:	4) Gustav Dahlström	36,05 m
Stafett:	1) Fårösund	2,14,0 min

Friidrottsserien 1945

Fårösund—KA 3. 44.44 fri idrott.

Seriematchen i fri idrott mellan KA 3 och Fårösund anordnades under tisdags- och onsdagskvällarna. Trots den hårda vinden uppnåddes på sina håll mycket goda resultat. Vad löpningarna beträffar överraskade KA 3 med dubbelseger på 400 m. Hans Wallin gjorde sensation med en vacker spurtseger på 1500 m. Här om någonstädes inverkade den hårda blåsten menligt på tiderna. 100 m. löptes i motvind, varför Erikssons prestation (11,9) inte är att förakta. Resultatet blev delad pott: 44—44.

I kula och diskus mönstrade Fårösund sina välkända tyngdlyftare G. Dahlström och N. Nordström. Den senare hemförde härfint segern i kula, medan Dahlström hemförde segern i diskus. Segern i höjdhopp hemfördes överlagset av Wille Karlsson F—d. I sin elegant-nonchalanta dykstil var han ganska nära allt klara 1,70. I spjut hade KA 3 ett nyförvärv i Bertil Stålhandske (varför har inte den mannen visat sig på idrottsplatsen tidigare under säsongen?). F:ds Mårtensson var annars allmänt tippad som segrare. Längdhoppet var hyggligt med tre man över de sex meterna. Hoppet gick i medvind; men å andra sidan var anloppsbanan ganska lös. Detta om själva tävlingen. Men vart tog publiken vägen?

Avsikten med dessa serietävlingar, var ju som bekant dels att sporra idrottsmännen till flitigare träning med järav roljande bättre resultat, dels såsom propagandatävlingar — för att ge den fria idrotten en större bredd.

Resultat:

100 m. 1) G. Eriksson, KA 3, 11,9, 2) S. Mårtensson, F—d, 12,2, 3) L. Sundahl, KA 3, 12,8, 4) Å. Johansson, F—d, 13,1.

400 m. 1) C. Zackrisson, KA 3, 55,6, 2) R. Josefsson, KA 3, 55,7, 3) S. Mårtensson, F—d, 56,6, 4) Å. Johansson, F—d, 60,3.

1500 m. 1) H. Wallin, F—d, 4,25,6, 2) J. Rohdin, KA 3, 4,26,8, 3) T. Ström, F—d, 4,26,6, 4) E. Kahl, KA 3, 4,43,2.

Kula. 1) N. Nordström, F—d, 10,88, 2) N. Nilsson, KA 3, 10,87, 3) G. Dahlström, F—d, 10,74, 4) Hj. Jonsson, KA 3, 9,71.

Diskus. 1) G. Dahlström, F—d, 33,10, 2) Hj. Jonsson, KA 3, 31,81, 3) N. Nordström, F—d, 30,67, 4) L. Sundahl, KA 3, 30,21.

Spjut. 1) B. Stålhandske, KA 3, 51,86, 2) S. Mårtensson, F—d, 48,33, 3) H. Wallin, F—d, 44,76, 4) L. Sundahl, KA 3, 43,65.

Friidrottsstatistik 1945

Karl-Erik Wallin, Fårösund, och Åke Holmdahl, A 7, i årsstatistikens topp.

— Man har anledning se förhoppningsfullt framåt i hopp, åtminstone vad beträffar längd, där återväxten är god, så vi i ingressen till fjolårets höjd- och längdstatistik. Och sannerligen, standarden har förbättrats åtskilligt på bredden i denna redan förut goda gren. Inte mindre än nio man har skuttat längre än 6,40 mot bara tre förra året. Föredömlige K. E. Wallin, Fårösund, leder med 6,61, en halv decimeter kortare än Gösta Löfgren hade som årsbästa i fjol. Näst intill med 6,53 ligger Klintehamns Einar Smith, som i år gjort en överraskande stark säsong såväl på sprinterdistanserna som i längd. Birger Karlström och Åke Holmdahl, de två som förmodligen skulle vara vårt givna landskapspar om de specialiserade sig, följer närmast, och där efter en känd trio på 6,47. Alf Esklund Vamlingbo, som delar 10:e plats med klubbkamraten Axel Larsson, är med sitt fina "häng" sannolikt vårt största löfte i "langstikel".

Karl-Erik Wallin, Fårösunds präktige längdhoppare, som skuttat längst på Gotland i år.

I höjd skönjer man en försvagning, dock inte oroväckande, även om så nära hälften av de här nedan följande höjdhopparna är värnpliktiga fastlänningar, som inte tillhör distriktet. VIF:s Klasén låg högst i fjol med rekordhöjden 1,78. I år är Å 7:s Holmdahl bäst med 1,76 trots att han bara tävlat i grenen ett par gånger under den senaste säsongen. Rekordhållaren ligger tvåa med 1,75. I fjol hade åtta man klivit över 1,70 mot sex i år. Någon att ställa förhoppningar på i höjd har vi faktiskt inte. Förre rekordinnehavaren Sten Wallebergs hederspris till den gotlänning som först klarar 1,80 finner nog inte heller nästa år sin ägare.

Höjdhopp:

Åke Holmdahl, A 7, 1,76
E. Klasén, VIF, 1,75
B. Lundstedt, I 18, 1,72
Ville Karlsson, Fårösund, 1,70
P. O. Bergholtz, KA 3, 1,70
Erik Andersson, A 7, 1,70
Bertil Larsson, Lau, 1,67
Curt Hanson, AIK, 1,67
D. Liljeborg, Gute, 1,66
Lennart Larsson, Lau, 1,66
H. Ekström, I 18, 1,66.

Längdhopp:

K. E. Wallin, Fårösund, 6,61
E. Smith, KIK, 6,53
B. Karlström, Slite, 6,51
Åke Holmdahl, A 7, 6,50
E. Hägvall, VIF, 6,47
Sven Johansson, AIK, 6,47
G. Löfgren, Gute, 6,47

AIK slog nytt rekord i Fårösunds-stafetten

Sprinterämne dök upp på 100 m. — Blåsten omintetgjorde glansresultat

Visby AIK vann som väntat stafetten Fårösund runt. Man slet genast från början åt sig en ganska bastant ledning före VIF, KA 3 och Fårösund. Gute startade inte. AIK ökade sedan på ledningen undan för undan så att det skilde över 200 m. till VIF när målnöret bröts.

Gardell gick gejt upp till ledningen efter startskottet och drog hårt fram till växeln. »Kusten» kom in som tvåa och AIK trea. Klasén ökade på ledningen på andra sträckan och lämnade ifrån sig pinnen minst 30 meter före »Kusten» och AIK. Men i och med 4:e sträckan kom AIK. Hård körning på fjärde gav laget en betryggande ledning, som sedan »Sto- ren» Lindfors väl förvaltade. »Kusten» låg här före VIF. AIK ökade på sin ledning till bortåt 200 m. före »Kusten», som ännu låg före VIF t. o. m. sjunde sträckan.

Dahlin höll AIK:s ledning på åttonde och »Kusten» låg fortfarande cirka 30 m. före VIF, som dock gick förbi. Dessa två höll fortfarande på att kämpa i AIK:s kölvatten på nionde sträckan. Ibland ledde VIF och ibland »Kusten» och dessa två sporrade varandra så hårt att Dahlins förspång minskades rätt avsevärt. Men så kom Bert på sista sträckan och »Kustens» man fick efter tapper strid ge sig. Bert hade ingen chans att »äta upp» AIK:s ledning, varför han maskade rätt avsevärt och bara bevakade sin andraplats. AIK:s tid var 25,11,6, nytt banrekord.

I de friidrottsstävlingar, som följde några timmar efter stafetten, noterades en del goda resultat. Leif Åbom, Gute, vann kula ganska överlägset, nu hade han 13,57. På 100 m. vann Holmdal, A 7, på briljanta 10,9 efter en jättefinish. Höjdhoppet tog en stockholmare hem. Det var Forslund, Bellevue, som vann på 170. Bert Andersson vann förstås 1,500 m., men blåsten var besvärlig varför tiden inte blev bättre än 4,12,6. Mårtensson visade att han spjutresultat i förra veckan inte var någon tillfällighet. Han håller sig stadigt över 55 och fick den här gången 56,42. Brodin, Gute, gick starkt på 400 m. och fick — trots motvinden på bortre långsidan — 52,8. Man kan säga, att Fårösundsspelen var en god repetition för Visbyspelen på söndag.

Resultat av stafetten:

Klass I: 1) VAIK 25,11,6, 2) VIF 26,14,0, 3) FGIK 27,28,4.

Klass II: 1) KA 3 IF 26,35,4.

Klass III: 1) KA 3 IF 29,25,0.

Resultat av fri idrott:

110 m. häck: 1) E. Lindfors, AIK, 18,4, 2) V. Karlsson, FGIK, 18,5.

Kula: 1) L. Åbom, Gute, 13,57, 2) K. G. Larsson, Lau, 12,61, 3) E. Lindfors, AIK, 11,84, 4) N. Nordström, FGIK, 11,63, 5) T. Sandström, d:o, 11,21, 6) G. Gustafsson, KA 3, 10,97.

Höjd: 1) N. Forslund, Bellevue, 1,70, 2) A. Holmdal, A 7, 1,70, 3) E. Klasén, VIF, 1,65, 4) D. Liljeborg, Gute, 1,65.

100 m.: Heat I: A. Hildenborg, I 18, 11,9, 2) T. Johansson, AIK, 12,2. Heat II: 1) A. Holmdal, A 7, 11,4, 2) D. Liljeborg, Gute, 11,5, 3) L. E. Larsson, VIF, 11,6. Heat III: 1) A. Sandin, AIK, 12,0, 2) C. G. Lemne, d:o, 12,1.

Final: 1) A. Holmdal 10,9, 2) A. Hildenborg 11,0, 3) D. Liljeborg 11,2, 4) C. G. Lemne 11,4, 5) A. Sandin 11,4, 6) T. Johansson, 11,5.

Diskus: 1) K. G. Larsson, Lau, 39,46, 2) L. Åbom, Gute, 37,76, 3) G. Gustafsson, KA 3, 37,12, 4) E. Lindfors, AIK, 34,80, 5) T. Sandström, FGIK, 33,35, 6) G. Pettersson, d:o, 30,78.

1,500 m.: 1) B. Andersson, VIF, 4,12,6, 2) S. Jacobsson, AIK, 4,15,8, 3) R. Karlsson, KA 3, 4,16,4, 4) K. Gardell, VIF, 4,17,0, 5) B. Stenberg, AIK, 4,21,8, 6) J. Rohdin, KA 3, 4,38,4.

Längd: 1) A. Hildenborg, I 18, 6,51, 2) S. Mårtensson, FGIK, 6,28, 3) E. Hägvall, VIF, 6,15, 4) K. E. Wallin, FGIK, 6,14, 5) Liljeborg, Gute, 6,06, 6) A. Holmdal, A 7, 5,95.

400 m.: 1) G. Brodin, Gute, 52,8, 2) A. Sandin, AIK, 53,6, 3) E. Olofsson, d:o, 54,9, 4) E. Isenberg, VIF, 57,0.

Tresteg: 1) V. Karlsson, FGIK, 13,23, 2) P. O. Aronsson, AIK, 12,85, 3) E. Lindfors, d:o, 12,51, 4) M. Ahlberg, d:o, 12,05, 5) E. Hägvall, VIF, 11,56.

Spjut: 1) S. Mårtensson, FGIK, 56,42, 2) G. Gustafsson, KA 3, 51,69, 3) E. Lindfors, AIK, 47,94, 4) K. Hoas, I 18, 43,16.

3,000 m.: 1) E. Dahlin, AIK, 9,29,4, 2) O. Tengberg, Gute, 9,44,0, 3) A. Nyånger, KA 3, 9,44,6, 4) B. Ramstedt, I 18, 9,55,4, 5) H. Östergren, FGIK, 10,06,0, 6) E. Fors, I 18, 10,54,4.

Efter den livliga verksamheten under främst 40-talet, upplevde man på 50-talet en märkbar tillbakagång inom friidrotten.

Först omkring 1959 kom den åter igång, framför allt genom Bengt-Rune Jernhall, som med assistans av Sauli Jakobsson reorganiserade seniorlaget och fick fart på ungdomssidan.

1959 vann man distriktstväans norra grupp och ungdomsserien för pojkar 17-18 år. Dessutom hamnade man på 2:a plats i ungdomsserien för pojkar 16 år och yngre.

I distriktstväan mötte man bl.a. Pärulan, som besegrades med en poängs marginal. Pärulan ledde matchen före avslutande 1500 m, men våra tvillingar Lars och Per Larsson grejade en dubbelseger och FGoIK kunde vinna matchen med 50-49.

1959 Friidrott div. II norra, FGoIK - Pärulan

100 m	1) Sven-Erik Nordlund 11,8	Stav	3) Rolf Månsson
	3) Bengt-Rune Jernhall 12,4		4) Stig Bjäremo
400 m	1) Sauli Jakobsson 60,2	Kula	2) Stig Nordström 10,10
	2) Bengt-Rune Jernhall 60,6		3) Gustav Norman 9,86
1500 m	1) Lars Larsson 4,42,4	Diskus	3) Stig Nordström 24,67
	2) Per Larsson 4,42,4		4) Rolf Månsson 20,75
Längd	1) Sven-Erik Nordlund 5,50	Spjut	2) Sven-Erik Nordlund 32,86
	4) Sauli Jakobsson 5,13		4) Stig Bjäremo 25,00
Höjd	1) Bengt-Rune Jernhall 1,65		
	4) Stig Bjäremo 1,55		

Nämnas bör kanske också Gustav Dahlströms prestation, när han ställde upp i matchen mot AIK och vann diskuskastningen med 28,97 m. Strongt gjort av en 50-åring!

1960 gick FGoIK upp i distriktsettan och debuterade på hemmaplan mot Lau, genom att vinna med 58-46. Fortsättningen blev emellertid inte fullt så lysande. FGoIK hamnade på 5:e och näst sista plats och flyttades tillbaka till div. II.

1960 Friidrott div. I, FGoIK - Lau

100 m	1) Jan-Ove Schalén 11,6	Stav	3) Rolf Månsson 2,70
	2) Sven-Erik Nordlund 12,4		4) Sten-Åke Palmgren
400 m	1) Bengt-Rune Jernhall 55,4	Kula	1) Åke Thorsson 11,19
	2) Sauli Jakobsson 56,1		4) Jan-Ove Schalén 10,11
1500 m	1) Sauli Jakobsson 4,29,7	Diskus	3) Karl-Gunnar Eklund 29,01
	2) Moje Risberg 4,32,4		4) Åke Thorsson 27,76
Höjd	2) Bengt-Rune Jernhall 1,55	Spjut	1) Karl-Gunnar Eklund 44,91
	3) Stig Bjäremo 1,50		3) Sven-Erik Nordlund 41,42
Längd	2) Stig Bjäremo 5,51	Stafett	1) Fårösund 2,15,6
	3) Bengt Helling 5,44		Lau ställde inte upp

1959 anordnade föreningen också ett klubbmästerskap i friidrott, varvid ett 60-tal deltagare ställde upp. De två bästa i varje gren blev:

Pojkar födda 1945 och senare:

60 m	1) Leif Petraeus 8,6	Längd	1) J-O Johansson 4,33
	2) Jan Dunderberg 9,1		2) Leif Petraeus 4,26
200 m	1) Leif Petraeus 30,9	Kula	1) Leif Petraeus 8,06
	2) J-O Johansson 31,1		2) Kjell Ågren 7,69
Höjd	1) Jan Dunderberg 1,36		
	2) J-O Johansson 1,33		

Pojkar födda 1943-44:

80 m	1) Lars Sundell 10,2	Stav	1) Mats Andersson 2,80
	2) Birger Fredriksson 10,7		2) Rolf Månsson 2,50
200 m	1) Lars Sundell 26,9	Kula	1) Rolf Månsson 12,34
	2) Birger Fredriksson 27,7		2) B. Fredriksson 12,14
H 80 m	1) Örjan Elvingsson 14,2	Diskus	1) Sten-Åke Palmgren 29,51
	2) Birger Fredriksson 14,4		2) Rolf Månsson 26,65
Längd	1) Lars Sundell 4,93	Spjut	1) Rolf Månsson 35,30
	2) Birger Fredriksson 4,92		2) Sten-Åke Palmgren 35,10
Höjd	1) Birger Fredriksson 1,53		
	2) Bertil Smitterberg 1,45		

Juniorer:

100 m	1) B-R Jernhall 12,5	Längd	1) Stig Bjäremo 5,34
	2) Bertil Smitterberg 12,7		2) Bengt Svensson 4,38
200 m	1) B-R Jernhall 28,2	Tresteg	1) Stig Bjäremo 11,64
	2) Bengt Svensson 30,7		2) B-R Jernhall 10,98
400 m	1) B-R Jernhall 60,1	Stav	1) Mats Andersson 2,80
	2) Bengt Svensson 63,2		2) Stig Bjäremo 2,70
800 m	1) Lars Larsson 2,12,0	Kula	1) Rolf Månsson 10,90
	2) Per Larsson 2,12,1		2)
3000 m	1) Per Larsson 9,58,0	Diskus	1) Stig bjäremo 28,30
	2) Lars Larsson 9,59,0		2) Bengt Svensson 28,10
H 110 m	1) Örjan Elvingsson 20,9	Spjut	1) Sten-Åke Palmgren 34,80
	2) B-R Jernhall 21,1		2) Rolf Månsson 34,20
Höjd	1) B-R Jernhall 1,50		
	2) Birger Fredriksson 1,50		

Trots nedflyttning till div. II, efter endast en säsong i den högsta gotlandsserien, så hade FGoIK för första gången sedan 40-talets glansperiod, åter fått fart på friidrotten. Kanske var man på väg mot sin andra storhetsperiod. Tyvärr splittrades dessa framtidsvyer genom att seniorerna lämnade klubben i början på 60-talet.

Genom Bertil Smitterbergs idoga arbete har det varit möjligt att följa friidrottens utveckling ytterligare 20 år, varför jag här lämnar över pennan till en av de stora ledargestalterna vi haft inom friidrotten:

FÅRÖSUNDS GOIK FRI-IDROTT 1960 - 1969

Av Bertil Smitterberg

År 1960 var ett mycket livligt fri-idrottsår på Gotland med bla många matcher för Gotlandslaget. Flera idrottsmän från FGoIK deltog i d.s.k. Vikingatåget i Västerled. Det blev segrar både i Örebro och Jönköping. Från FGoIK deltog: Sauli Jacobsson, Jan+Ove Schalén, Bengt-Rune Jernhall, Bert-Ola Wallin och Bertil Smitterberg (ej tävl.).

Den 7/8 vardet dags för Fårösundsspelen. Bo Lindholm, Kronoberg, hoppade 1,99 i höjdhopp, vilket torde vara det bästa höjdhopsresultatet på Fårösunds Ip någonsin. Jan-Ove Schalén segrade på 100m med tiden 11,4. Han blev också distriktsmästare på 100m med tiden 11,5. Sauli blev 2:a i DM i 10-kamp med 3366 p.

FGoIK belade en 9:e plats i tävlingen om sporthandlarnas vpr med 61 p. IF Gute vann. I svenska serien för män (pappersserie) kom FGoIK på 4:e plats med 14.316 p. och i serien för juniorer på 3:e plats med 10.359 p.

I distriktsettan för seniorer kom FGoIK på 5:e och näst sista plats och flyttades därmed ner i div 2. I laget ingick följande: J-O Schalén, S-E Nordlund, B-R Jernhall, Sauli Jacobsson, Moje Risberg, Åke Thorsson, K-G Eklund, Rolf Månsson, Stig Bjäremo, Rolf Karlsson och Bertil Smitterberg.

För pojkar 17-18 år gick det bättre, 2:a efter Gute. Pojkarna 16 år och yngre kom på 6:e plats i grupp 1. I flickserien blev det en 4:e och sista plats.

I UDM blev det en seger genom B-R Jernhall, som vann höjd på 1,60. Det blev 3 st andra platser genom B-R Jernhall (400), Bertil Smitterberg (800), och Birger Fredriksson (höjd). Rolf Månsson tog tre 3:e platser i kastgrenarna.

I årsbästa listan finns J-O Schalén på 4:e plats med 11,3. Sauli är 2:a på 800m med 2,00,4, 4:a på 1500m med 4,11,2, 4:a på 5000m med 16,26,7 och 4:a också på 400m häck med 62,3. I stafett 1000m FGoIK 5:a med 2.10,5.

1961

Från och med 1961 bedrivs fri-idrotten i FGoIK enbart på ungdomsnivå med några få undantag. När FGoIK ramlade ur högsta serien på Gotland så innebär detta att de bästa seniorerna valde att tävla för Tingstäde TK i stället från och med 1961. Sauli hade varit den mest framträdande under flera år med 1500m som främsta distans. Han var också ledare fram till 1961. J-O Schalén tillhörde liksom Sauli Gotlandslaget, mycket snabb utan någon egentlig träning. Bengt-Rune, både sprinter och hoppare, lämnade oss också för TTK. Han hade också varit ungdomsledare och lämnade naturligtvis ett tomrum efter sig. Jag fick då försöka att ta över ansvaret för fri-idrotten och ledde fri-idrottssektionen fram till nedläggningen.

Det finns dock 1961 ganska många ungdomar, som håller på med fri-idrott i Fårösund. Mantävlar dels i serieform och dels i den sk ungdomspropagandan, UP. Man tränar på idrottsplatsen eller i skogen, men aldrig inomhus på vintern. Någon riktig tränare finns det inte. De äldre visar de som är yngre.

Det äldre pojklaget består av följande gossar: Örjan Elvingsson, Birger Fredriksson, Tommy Göransson, Rolf Månsson, Bertil Smitterberg, Bernt Wallin och Bert-Ola Wallin. De är 17-18 år och kom på 3:e plats i serien. Det yngre pojklaget, 15-16 år: Tommy Fohlin, Olle Gustavsson, Jan+Ove Johansson, Sven-Åke Johansson, Einar Smitterberg, Kjell Ågren och Tommy Thorn kommer på 4:e plats i sin serie.

Fårösundsspelen arrangerades den 13.8. med DM 10 000m, Åke Hansson IK Tjelvar segrade på 33.36.00 och i övrigt noterade bl.a. Bertil Hedström 10,9 på 100m.

Örjan Elvingsson segrade på 110 m häck vid UDM med tiden 17,2.

Rolf Månsson är den ende som återfinns i seniorstatistiken, 9:e plats i stavhopp med 3,10.

1962

Det blir det här året lite lugnare, en viss tillbakagång. Några nya kommer in i det yngre laget nämligen: Gunnar Thomsson, Anders Pettersson, Kjell Johansson och Kenneth Lorentsson. Det yngre laget kommer på 5:e plats av 9 lag. Toppar i laget Kjell Ågren med 12,7 på 100m resp. 5,38 i längd samt Olle Gustavsson 12,97 i kula (4 kg). Något äldre pojklag finns det inte folk till 1962.

FÅRÖSUNDSSPELEN gick den 12 aug. med bl.a. en trupp från Kalmar-kretsen. Bästa prestationer: Gösta Franzéns segrar på 100m, 11,3, och längd, 6,49.

1963

Nu har vi återigen 2 st pojklag. Det äldre laget placerar sig på 5:e plats av 7 lag. Nya i laget är: Gustav du Rietz, Kurt Broberg och Rolf Qviberg. Toppar i laget: Kenneth Lorentsson 41,30 i spjut och J+O Johansson 12,05 i kula (5,5 kg).

Det yngre laget kommer på en fin 2:a plats och i det laget är Sölve Dyp- lin och Bosse Friberg nya. Bra resultat noteras för: Bosse Friberg 12,4 på 100m, Evert Gezelius 1,65 i höjd, 5,42 i längd och Sölve Dyplin 59,8 på 400m.

En UDM-seger får vi genom Anders Pettersson i stav med 2,50.

FÅRÖSUNDSSPELEN anordnas för "sista" gången med ganska få deltagare. Arne Wahlberg hoppar 3,60 i stav. DM på 30 000m går samtidigt med Åke Hansson IK Tjelvar som segrare.

1964

Det äldre pojklaget placerar sig på 4:e plats. Det noteras mycket goda resultat i denna grupp på Gotland under året, så våra grabbar hade det inte lätt. Evert Gezelius hade 1,65 i höjd, Anders Pettersson 10,35 i kula och Sölve Dyplin 58,6 på 400m.

I det yngre laget deltog under året: Lars Endrell, Åke Gezelius, Leif Svensson och Anders Helling samt Göran Othberg. Anders hoppade bl.a. 1,55 i höjd.

Detta år är det dåligt med ledningen i sektionen, då jag ligger i lumpen i Göteborg. I fortsättningen är jag hemma endast på somrarna, vilket naturligtvis inte är bra för verksamheten.

1965

Något yngre pojklag har vi inte detta år. Det äldre laget kommer på 3:e plats i sin serie. Vid UDM kom Anders Pettersson 2:a i stav med 3,10 och Leif Svensson likaledes 2:a i spjut med 41,13 för pojkar 17-18 år. Anders Helling kom på 3:e plats i höjd för pojkar 15-16 år.

Lars Endrell, Anders Pettersson och Åke Gezelius deltog i Gotlandslaget mot Uppland. Evert Gezelius hade detta år lämnat oss för Roma IF.

1966

Det börjar åter ljusna för FGoIK:s fri-idrott. Många nya talanger kommer fram och vi börjar vinna igen. Vårt yngre pojklag vinner serien före IK Tjelvar. I det segrande laget ingick följande: Torbjörn Engström, Bo Florén, Bert Fohlin, Anders Godman, Åke Gylered, Gert-Ove Johansson, Hans Lundgren och Hans-Olof Wallin. Flera av dessa ungdomar når under året hög klass. Samtidigt är många av dem duktiga även i fotboll, vilket leder till kollisioner ibland. Åke vinner UDM för pojkar 15-16 i höjd med 1,55 och Bosse vinner längd med 5,61. Bosse, Åke, Hans L och Torbjörn blir uttagna till Gotlands lag mot Uppland i Uppsala och mot Gästrikland i Klintehamn.

Resultat i Uppsala: Bosse 1:a i längd, 5,94, 2:a i spjut 44,46 och 4:a i kula 10,63. Åke 3:a i höjd, 1,65. Hasse 1:a höjd, 1,50. Torbjörn 1:a 100m 13,1 och 3:a kula 9,02, Hasse och Torbjörn i pojkar C, 14 år och yngre.

I matchen mot Gästrikland deltar endast Åke, och han vinner höjd med 1,60 och blir tvåa i längd med 5,52. I båda dessa matcher förlorar Gotland knappt trots de fina insatserna av de våra.

I statistiken för ungdom noteras följande goda resultat för 1966: Pojkar 15-16 år

Åke Gylered: 1:a höjd, 1,71, 3:a längd, 5,90, 3:a spjut, 41,98.

Bo Florén: 1:a längd, 5,99, 1:a spjut, 47,84, 2:a diskus, 31,90

Pojkar 14 o yngre

Torbjörn Engström: 1:a 100m, 12,8, 4:a kula, 9,44.

Hans Lundgren: 1:a höjd, 1,55, 3:a kula, 9,58.

Dessutom vann förstass Bosse också UDM i spjut, vilket jag glömde.

1967

Detta år koncentreras en del av seniorfri-idrotten på Gotland för att ta upp kampen mot de stora klubbarna på fastlandet. IK Tjelvar samlar de bästa manliga seniorerna och VIF/Gute damerna.

Vi lyckas inte upprepa fjolårssegern för yngre pojkar utan blir knappt slagna av Levide IF.

Bosse och Åke inleder säsongen i Klintehamn med att vinna dubbelt i spjut och längd med personliga rekorden 6,15 för Bosse och 6,12 för Åke i längd. I distriktsmatchen mot Gästrikland i Sandviken vinner Bosse både längd och spjut med 5,97 resp. 47,31. I matchen mot Närke i Visby får vi två höjdhopssegrare: Åke vinner sin grupp på 1,65 och Kent Karlsson vinner pojkar 12 år på 1,35.

Nästa match där FGoIK är representerat är den mot Norra Kalmarskretsen. I juniorlaget deltar i längd och höjd Åke och Mats Hellqvist. Mats kommer tvåa i bägge, 5,96 och 1,70. Åke trea på 5,87 och 1,60.

Detta är Mats första egentliga fri-idrottsår. Mats börjar tävla i samband med kommuncupen och propagandan, där Fårösund blir en av de bästa kommunerna. Detta är inledningen till Mats karriär på kolstybben. 1968 återfinns Mats i IK Tjelvar och når stora framgångar framöver. Ännu i dag 1982 innehar Mats 2 gotlandsrekord, på 200m och 110 m häck.

I seniorlaget mot Kalmar deltar Rolf Söderberg i spjut och kommer på 4:e plats, 46,16 blir Rolfs bästa resultat under året.

I en match mot Hellas och Västerås IK vinner Bosse spjut på 51,10 och blir 2:a i längd på 5,78. Lars Gylered blir 4:a i längd för pojkar 14 år på 4,39.

Nya i det yngre laget i år är Ronny Westberg, som hoppar 2,80 i stav, och Anders Nyström, som springer 1000m.

UDM ger följande medaljer: Bosse 1:a i spjut med 50,72. Åke 1:a i längd med 5,59, 2:a på 100m med 12,3, 2:a i höjd på 1,55.

Lasse Gylered pojkar 14 år: 1:a i längd med 4,42, 1:a i höjd med 1,42 och 2:a i kula med 8,64. Tommy Fransson 3:a i höjd med 1,39.

Det blir alltså en fantastisk säsong inte minst för 16- åringarna Åke och Bosse. Deras främsta resultat under året blir: Åke 1,75 i höjd och 6,12 i längd, Bosse 6,22 i längd och 54,08 i spjut.

1968

Detta år deltar vi i tre ungdomsserier för pojkar. I den äldre gruppen 17-18 år kommer vi på tredje plats med följande grabbar: Bosse, Åke, Gert-Ove, Anders Godman, Robert Nilsson, Tord Johansson, Bert Fohlin. Tyvärr hade vi inte fullt lag någon av matcherna.

I gruppen 15-16 år kommer vi också 3:a, men det är fler lag som deltar, 7 st. Följande är med: Lasse Gylered, Torbjörn Engström, Lars Godman, Sten-Inge Svensson, Lars+Gunnar Lundin.

Det yngsta laget kommer på 2:a plats. Följande är med: Kenneth Johansson, Stefan Levin, Tommy Fransson, Torsten Gardelin, Billy Westberg.

Följande segrar vid UDM: Pojkar A: Åke Gylered längd, 6,02, tresteg 12,24. Bo Flore'n spjut (800 g) 47,18m.

Pojkar B: Lars Godman 80 m häck, 14,5, Sten-Inge Svensson längd, 5,70 och spjut 43,54. Pojkar C: Stefan Levin längd 4,94.

Genom våra UDM insatser kom vi på 4:e plats i tävlingen om sport-handlarnas vandringspris.

I distriktsmatchen mot Norra Kalmarkretsen deltog Åke i seniorlaget i stav, 4:a på 2,80 och i juniorlaget på 100m, 4:a på 12,1 och i höjd 2:a på 1,65. Bosse segrade i spjut med 47,76 och blev 3:a i längd med 5,80 (Mats Hellqvist vann)

Bosse deltog också i det gotländska seniorlaget i matchen mot Hellas och blev 3:a i spjut på 51,06, personligt rekord.

Gotland möter också Hallands ungdomslag i Faäkenberg och också där är vi med. Åke blir 2:a i höjd med 1,65 och 3:a på 100m med 11,9.

I pojkar B kommer S-I Svensson på 2:a plats både i längd, 5,39, och spjut, 37,26. I pojkar C kommer Tommy Fransson 2:a på 1,55. Totalt vinner Halland.

I Kjintehamn möter Gotlands ungdomslag Gästrikland. Bosse kommer 2:a i längd med 6,17 och Åke blir 3:a på 5,95. Sten-Inge kommer 2:a i längd med 5,69 och Stefan Levin blir 3:a också i längd med 4,75 i den yngsta klassen. Längdhopp verkar vara en specialgren för oss från Fårösund.

I mångkamp-UP gör Bosse och Åke fint ifrån sig och ligger ett tag 3:a och 4:a i landet, men blir så småningom placerade runt 20:e plats. Åke är bäst på 3054 p och Bosse har 3038p, det gäller 6-kamp.

I årsstatistiken ser det mycket bra ut:

Pojkar A: Åke 1:a i höjd, 1,72, 2:a på 100m, 11,6 och i längd, 6,14.

Åke 1:a också i tresteg med 12,49 och 3:a i stav på 3,00m. Han är också 2:a i höjd och 4:a i stav i seniorstatistiken.

Bosse 1:a i längd, 6,17 och spjut, 51,06, 2:a i tresteg, 12,15 och i diskus, 35,80. Anders Godman 5:a på 400m, 58,0. Bert Fohlin 5:a i stav med 2,70.

Pojkar B: S-I Svensson 1:a i längd, 5,71 och i spjut, 44,76. 2:a 80m häck 14,2. Torbjörn Engström 4:a på 100m, 12,1. Lars Godman 2:a på 80m häck, 14,2. L-G Lundin och Hans Lundgren delar 2:a platsen i höjd med 1,60. Lars Gylered 2:a i stav, 3,00. Bengt Lindvall 3:a i spjut, 38,62.

Pojkar C: Kennet Johansson 4:a 100m, 12,9 och i kula, 9,37. Tommy Fransson 1:a i höjd 1,58, detta resultat ger honom en 14:e plats i landet. Stefan Levin 2:a i längd, 4,94 och 5:a i höjd 1,45. Torsten Gardelin 5:a i längd, 4,75

1969

Det sista året kommer inte att se bra ut tyvärr. Fotbollen tar stor tid och några av de som tidigare tävlat för oss har gått till Slite Skol IF.

Vi vinner dock pojkserien grupp B, Sten+Inge och hans kompisar ordnar segern.

Åke Gylered vinner UDM i tiokamp på 4458.

Sten-Inge vinner 3 UDM: tresteg, 11,44, spjut, 41,74 och 5-kamp 2393 p.

Thomas Silén, en ny bekantskap, vinner höjd på 1,45 för pojkar C.

Åke kommer på 4:e plats i juniormatchen mot Norra Kalmarkretsen i längd med 5,82.

I ungdomsmatcherna mot Gästrikland och Hälsingland deltar följande:

Sten-Inge 3:a 80m häck, 13,2 och i spjut, 42,38 samt 4:a i längd, 5,74.

Lasse Godman 5:a 80m häck, 13,9. Thomas Silén 3:a 100m, 13,0 för PC.

I statistiken ser det ut så här 1969:

Pojkar A: Åke 1:a i längd, 6,16, 3:a tresteg, 11,91, 4:a stav 2,80

5:a höjd, 1,60. Bosse 1:a spjut 48,74. 4:a längd, 5,74.

Pojkar B: Sten+Inge 1:a tresteg, 11,44, 80m häck, 13,2 och spjut, 44,94.

2:a längd, 5,78 och i kula 12,54. 4:a 400 m, 58,8 och 5:a 100m 12,5.

Pojkar B: Lars Godman 2:a 80m häck, 13,6 och spjut, 38,52. 3:a diskus 28,28 och 4:a i stav 2,40. Lars Gylered 2:a stav, 2,80, 4:a tresteg, 11,17. Torsten Gardelin 3:a spjut 38,34 och 6:a i tresteg, 10,35.

Pojkar C: Thomas Silén 3:a 80m häck, 14,0, 4:a 100m, 13,0, och delad 2:a i höjd, 1,45, 5:a längd 4,90.

Därmed är det slut med fri-idrotten i FGoIK för den här gången. De aktiva valde att tävla för Slite Skol IF, som sedan lämnade över till Ik Graip. 1981 lämnade Fårösundarna IK Graip och gick till KA 3 IF.

Som bilaga till den resumé jag lämnat finns en förteckning över gällande klubbrekord för ungdom per den 9 juli 1969.

Nedanstående statistik omfattar resultat, gjorda under åren 1932 - 82, av medlemmar tävlande för FGoIK.

100 m:	Olle Lööf	11,0	(44)	medvind
	Jan-Ove Schalén	11,3	(60)	
	Åke Gylered	11,6	(68)	
	Sture Mårtensson	11,8	(47)	
	Bengt-Rune Jernhall	11,8	(59)	
	Sven-Erik Nordlund	11,8	(59)	
	Gustav Dahlström	11,9	(37)	
	Karl-Erik Wallin	11,9	(39)	
	Ville Karlsson	12,0	(43)	
200 m:	Olle Lööf	23,8	(44)	
	Bengt-Rune Jernhall	24,7	(60)	
	Hugo Jungstedt	25,0	(38)	
	Karl-Erik Wallin	25,6	(43)	
	Herman Östergren	25,6	(44)	
	Sture Mårtensson	25,9	(44)	
400 m:	Olle Lööf	53,1	(45)	
	Bengt-Rune Jernhall	54,5	(42)	
	Herman Östergren	55,8	(44)	
	Martin Kronlund	56,0	(39)	
	Sauli Jakobsson	56,1	(60)	
	Sture Mårtensson	56,6	(45)	
800 m:	Sauli Jakobsson	2,00,4	(60)	
	Martin Kronlund	2,07,0	(39)	
	Hans Wallin	2,08,3	(45)	
	Ture Ström	2,08,3	(46)	
	Herman Östergren	2,09,3	(44)	
	Eriksson	2,10,5	(44)	
	Bengt-Rune Jernhall	2,12,5	(59)	
	Erik Nilsson	2,16,9	(42)	
1500 m:	Sauli Jakobsson	4,11,2	(60)	
	Hans Wallin	4,17,0	(45)	
	Ture Ström	4,17,2	(46)	
	Erik Nilsson	4,18,0	(42)	
	Ivan Söderdahl	4,20,2	()	
	Arne Johansson	4,30,6	()	
	Magnus Ström	4,33,0	(44)	

Längd:	Karl-Erik Wallin	6,61	(45)
	Åke Gustavsson	6,53	(39)
	Lars-Gunnar Kellberg	6,38	(53)
	B. Björnbom	6,36	(43)
	Sture Mårtensson	6,30	(46)
	T. Gustavsson	6,30	(49)
	Ville Karlsson	6,30	(49)
	Bo Florén	6,22	(67)
	Olle Lööf	6,18	(44)
	Åke Gylered	6,16	(69)
	Hans Högvist	6,12	(42)
Höjd:	Ville Karlsson	1,75	(43)
	B. Björnbom	1,75	(43)
	Åke Gylered	1,75	(67)
	Mats Hellqvist	1,70	(67)
	Kurt Söderdahl	1,70	(69)
	Bengt-Rune Jernhall	1,65	(59)
	Evert Gezelius	1,65	(63)
Tresteg:	Ville Karlsson	13,46	(40)
	Sture Mårtensson	13,13	(48)
	Åke Gustavsson	13,04	(39)
	Karl-Erik Wallin	12,96	(46)
	Åke Gylered	12,49	(68)
	Bo Florén	12,15	(68)
	Karl-Gunnar Eklund	11,82	(48)
	Stig Bjäremo	11,64	(59)
	Birger Fredriksson	11,47	(61)
	Sten-Inge Svensson	11,44	(69)
Stavhopp:	Åke Gustavsson	3,20	(39)
	Rolf Månsson	3,10	(61)
	Anders Pettersson	3,10	(65)
	Åke Gylered	3,00	(68)
	Lars Gylered	3,00	(68)
	Ville Karlsson	2,92	(49)
	Sture Mårtensson	2,82	(43)
	Karl-Erik Ekwall	2,81	(48)
	Olle Gustavsson	2,70	(62)

Som en kuriositet kan också nämnas Ville Karlssons fantastiska resultat i höjdhopp, vid tävlingar i Tingstäde en gång på 40-talet. Ville hoppade då "smått otroliga" 190 cm, men det påstås att han i upphoppet fått hjälp av en ytterst lämpligt placerad grästuva. Omständigheterna kring detta jättekälv gjorde emellertid att man aldrig vågade godkänna det. Tilläggas bör kanske att svenska rekordet just då var 196 cm

Kula:	Nils Nordström	12,14	(49)
	Lars-Erik Werkelin	12,08	(53)
	Gustav Dahlström	12,00	(39)
	Sture Mårtensson	11,73	(46)
	Tore Sandström	11,21	(46)
	Åke Thorsson	11,19	(60)
	Jan-Ove Johansson	11,19	(68)
	Tage Pettersson	10,79	(43)
	Henning Hallin	10,67	(51)
Diskus:	Tage Pettersson	39,83	(44)
	Gustav Dahlström	39,77	(38)
	Kurt Söderdahl	34,72	(68)
	Tore Sandström	34,40	(46)
	Karl-Erik Wallin	32,95	(48)
	Nils Nordström	32,53	(51)
	Henning Hallin	31,92	(51)
	Sture Mårtensson	31,77	(49)
	Åke Johansson	31,62	(44)
	Gunnar Pettersson	30,45	(49)
Spjut:	Karl-Gunnar Eklund	30,03	(49)
	Bert Palmgren	29,30	(44)
	Sture Mårtensson	57,94	(48)
	Bo Florén	51,06	(68)
	Karl-Gunnar Eklund	50,30	(52)
	Karl-Erik Wallin	47,10	(44)
	Seth Nilsson	46,57	(43)
Rolf Söderberg	46,16	(43)	

Det förekom tidigare inte någon officiell statistik över de bästa gotländska friidrottsresultaten genom tiderna men ön hade på 50-talet en speciell sifferbitare, Nils Boberg från Hejnum. Idrotten låg honom varmt om hjärtat och han hade en imponerande mängd namn och resultat.

Denna ovärderliga statistik hade Gotlänningen till sitt förfogande när man 1959 gjorde sin serie "Gotländsk idrott genom tiderna" och från denna statistik är följande "pärlor" hämtade:

100 m:s statistik fram till 1944:

1) Olle Lööf, FGoIK 11,0 (44)

Emellertid lär resultatet ha gjorts i något för stark medvind och därför inte blivit officiellt godkänt.

Stavhoppstatistik fram t.o.m. 1939:

1) K. Graeson, I18 3,40 (39)
 4) K-S Wickman, Gute 3,20 (31)
 Åke Gustavsson, FGoIK 3,20 (39)

Längdhoppstatistik fram t.o.m. 1939:

1) Arvid Pettersson, VIF 6,74 (26)
 2) E. Fransson, Gute 6,57 (35)
 3) Åke Gustavsson, FGoIK 6,53 (39)

Trestegsstatistik fram t.o.m. 1940:

1) Ville Karlsson, FGoIK 13,46 (40)
 4) Åke Gustavsson, FGoIK 13,04 (39)

Ville Karlssons 13,46 m stod sig fram till 1944, då Lars Eriksson från I18 hoppade 13,48 m. Sture Mårtensson hoppade f.ö. 13,13 m år 1948.

Höjdhoppstatistik fram t.o.m. 1943:

1) Sten Vallenberg, Gute 1,80 (25)
 4) Ville Karlsson, FGoIK 1,75 (43)
 B. Björnbom, FGoIK 1,75 (43)

Spjutstatistik fram t.o.m. 1964:

1) Sture Mårtensson: FGoIK 57,94 (48)
 2) Knut Olofsson, I18 57,62 (31)

Knut Olofssons resultat noterades f.ö. i en B-landskamp mot Norge i Oslo och stod sig sedan i 17 år innan Sture fann tiden mogen att ändra statistiken. Sedan dröjde det ytterligare 16 år innan Stig Öström 1964 kastade 60,52 m.

Diskusstatistik fram t.o.m. 1944:

1) N. Dannborg, Gute 45,21 (35)
 6) Tage Pettersson, FGoIK 39,83 (44)

Brottningen, denna antikens olympiska gren, som på tidigt 1800-tal introducerats i Sverige, hade nu också funnit sina trogna anhängare även i Fårösund.

Egentligen kom man inte igång ordentligt med verksamheten förrän år 1935 och i protokollet från den 18 maj kan man läsa följande:

"På förslag av Gustav Dahlström, beslutade mötet att upptaga brottningen på programmet. En brottarsektion, bestående av Rickard och Gustav Dahlström, Einar Cederholm och Ivan Söderdahl bildades."

Visserligen hade en del medlemmar redan tidigare sysslat med denna verksamhet, men under "falskt flagg". Bl.a. hade såväl Gustav som Ivan börjat tävla för VIF.

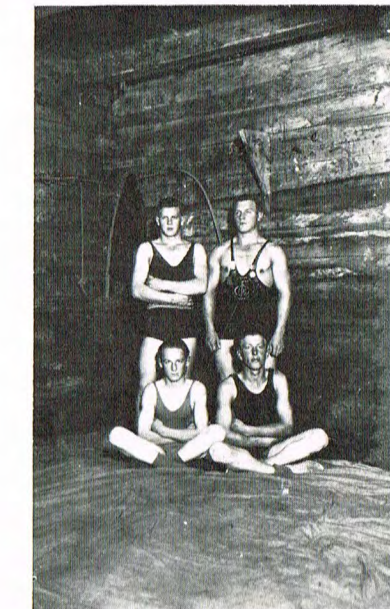

På bilden ovan syns Gustav Dahlström som 3:e man från vänster i bakre ledet och Ivan Söderdahl som 2:a från höger i främre ledet. Välbekante "Peking" Hellström står längst till höger.

Dessa livtagens och höftsvingarnas eldsjälur kunde tävla på nästan alla underlag, spikmattan undantagen, men för ordningens skull tillverkade man en brottarmatta fylld med ängshö och med dåtidens reglements-enligt fyrkantiga utseende.

Den första provisoriskt utformade träningslokalen var magasinet på tidigare nämnda Grubbska fastigheten. Här kom epitetet "eldsjäl" väl

till sin rätt, ty uppvärmningsmöjligheter saknades helt och man tvingades ibland genomdriva sina träningar i 10-15 graders kyla, naturligtvis efter att först ha sopat mattan ren från inyrd snö.

Ovan: Ivan Söderdahl och Gustav Dahlström i "låsta positioner" (Gustav underst).

Vidstående bild: stående från vänster, Ivan Söderdahl och Gustav Dahlström. Sittande från vänster, Detlov Länsberg och Sune Hägglund.

Emellertid fyllde även snön en viktig funktion, ty när ett alltför het-sigt humör eller ett ymnigt flöde av blod, svett och tårar, tillfälligt hindrade vidare verksamhet, kastade man sig handlost ut i närmaste snödriva. Efter erforderlig avkylning gick man sedan in igen och fortsatte med nästa träningsmoment.

Av de många minnen och historier som härrör från denna tid, minns Gustav Kellström bl.a. när han en gång lyckats få Ivan Söderdahl på fall och med en backhammer pressade ner honom i mattan. Just här hade emellertid den hemmagjorda mattan spruckit och stoppningen av ängshö börjat tränga fram.

Naturligtvis låg Ivan med hela huvudet nere i detta kreatursfoder när Olof Stahre råkade komma förbi, tog detta sällsynta tillfälle i akt och utbrast: --jasså, det är dags att intaga sitt aftonmål? Varefter han skyndsamt fick bege sig därifrån...

Ur protokollet den 5 januari 1936: "Ett förslag framkom av Gustav Dahlström att en klubbmatch i brottning skulle hållas mot Gothems BK."

"...beslutades att brottarmattan skulle göras större samt att tre tröjor skulle anskaffas till brottarna."

"...framkom en förfrågan av Gustav Dahlström om tillstånd att få ställa upp i brottning för VIF. En stunds diskussion följde, varefter tillstånd beviljades."

Förutom Gustav Dahlström i mellanvikt fanns även Gustav Kellström, stark och rivig och med en envishet som snabbt smulade sönder eventuella förhoppningar om seger för de flesta flugviktare på ön.

Ivan Söderdahl i fjädervikt, som tillsammans med "Påven" Blomberg i V.I.F. av många ansågs som den mest tekniske av distriktets brottare.

Dessutom hade vi ju Nisse Nordström och Einar Cederholm i weltervikt samt många andra av föreningens ungdomar, vilka naturligtvis måste prova på även denna sport.

Brottningen tycktes gå en storhetstid till mötes, då man 1936 måste upphöra med verksamheten. Svenska Brottningsförbundet fattade nämligen detta år ett beslut, grundat på alla de dödsolyckor, vilka under en kort tid drabbat sporten. Beslutet innebar att alla hemmagjorda och av riksförbundet ej godkända mattor, ej längre fick användas på träning eller tävling.

En ny matta skulle kosta 400:-, något som föreningen inte alla hade råd med. Trots ihärdiga försök, att genom lån och bidrag få fram nödvändigt kapital, misslyckades man och vid årsmötet den 1 september 1938 beslutade föreningen att lägga ned brottningsverksamheten.

Kraftsporten på Gotland har djupa traditioner som går långt tillbaka i tiden och den gotländska lyfthistoriken rymmer många legendariska namn.

Framför allt minns man "Starke Edman" som for land och rike runt och uppträdde. Han hade en kroppshyddå så enorm, att han ledigt kunde trä en tvåkrona genom vigselringen.

Det berättas också hur han en gång vann ett vad, genom att vid Visby järnvägsstation kliva ner mellan spåren, satt ryggen till och generande enkelt lyft en godsvagn av spåret.

Hur den rosenrasande stationspersonalen sedan åter lyckades få vagnen på spåret, det förtäljer dessvärre inte historien.

Smedbergarna från Ekeby, var 1880-talets stora idrottsnamn. Att de också var beryktade slagskämpar, hör väl närmast till traditionen.

Från att från början ha varit ett marknadsgyckel har kraftsporten utvecklats till den krävande idrottsgren vi i dag kallar för tyngdlyftning.

Grenen togs upp på det olympiska programmet 1896 och fick fotfäste i Fårösund kring 1930, då brottarna började "lyfta skrot" som ett led i sin träning. Och lyfte skrot gjorde man verkligen, ty här handlade det fortfarande om hemmagjorda stänger med "påhäng" av allehanda slag. Bromsklossar till lok var populärt och ett sådant lyft var en fröjd för såväl öga som öra när dessa skramlande "klasar" hivades över marknivå.

"Anskaffandet av en skivstång" blev en högst aktuell fråga när brottningssektionen tvingades lägga ner sin verksamhet. Intresset riktades då mot tyngdlyftningen, som med tiden blev föreningens främsta idrottsgren någonsin.

Tyngdlyftningen upptogs på programmet 1938 och inleddes med ett DM i enarmsgrenar, vilket arrangerades av Tingstäde TK.

1938 DM (enarmsgrenar) i Tingstäde

Gustav Dahlström kom på andra plats i lätt tungvikt med 242,5 kg sammanlagt (62,5 - 65 - 115).

Gustav, som var vårt stora affischnamn under en rad av år, tog redan 1935 sitt första DM, tävlande för Visby IF och med endast två månaders träning bakom sig på den s.k. "olympiastången."

1939 arrangerade föreningen sitt första DM och deltog även för första gången i ett SM.

Ur protokollet den 29 januari 1939: "Förelåg en skrivelse från Svenska Tyngdlyftningsförbundet vari föreningen erbjöds att anordna ett DM i tyngdlyftning för seniorer. Föreningen beslutade acceptera erbjudandet."

"Förelåg även en inbjudan till SM i tyngdlyftning för juniorer. Stig Bengtsson föreslog att man skulle anmäla Gustav Dahlström."

DM i tyngdlyftning var föreningens hittills största evanemang och förberedelserna för detta sattes igång med febril verksamhet. De övriga gotlandsklubbarna informerades och en officiell inbjudan infördes dessutom i tidskriften "Svensk Idrott och Atletik." Förslag till affischer uppgjordes och Gustav Dahlström fick i uppdrag att anskaffa desamma.

Ur protokollet den 6 februari 1939: "Funktionärer till DM i tyngdlyftning utsågs. Protokollförare: Sune Karlsson, utropare: Ragnar Jäll, biljettförsäljare: S.A. Andersson, biljettmottagare: Ville Karlsson och Inge Nilsson, vägare: K-E Wallin, viktpåsättare: Stig Bengtsson, startavgiftsupptagare: Rickard Dahlström. Vidare beslutade mötet tre domare, två sittande och en stående."

1939 DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Fjädervikt	2)	Inge Nilsson	50,0	52,5	70,0	= 172,5 kg
	3)	Ivan Söderdahl	45,0	50,0	65,0	= 160,0 kg
Lättvikt	4)	Stig Bengtsson	0	55,0	75,0	= 130,0 kg
Mellanvikt	4)	K.A. Ekström	67,5	62,5	77,5	= 207,5 kg
Lätt tungvikt	1)	Gustav Dahlström	90,0	95,0	120,0	= 305,0 kg
	3)	Gustav Dahlén	65,0	65,0	87,5	= 217,5 kg

I Svenska Mästerskapen för juniorer hamnade Gustav Dahlström på tredje plats i lätt tungvikt med 302,5 kg sammanlagt (90 - 95 - 117,5) och erhöll för detta Stockholms Spårvägars hederspris.

DM-tävlingarna blev främst en arrangörsmässig fullträff varför föreningen fick förbundets fulla förtroende att även i fortsättningen få anordna liknande och andra större evenemang.

1940 Senior-DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Fjädersvikt	1) Valter Malmkvist	55,0	60,0	77,5	= 192,5 kg
Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström	95,0	100,0	125,0	= 320,0 kg
Tungvikt	1) Birger Broman	75,0	80,0	90,0	= 250,0 kg

Dessutom segrade FGoIK även i lagtävlingen, med Tingstäde TK på andra plats.

1940 Junior-SM (tvåarmsgrenar) i Stockholm

Gustav Dahlström satte hela den svenska eliten på plats i tungvikt och FGoIK fick för första gången en svensk juniormästare. Med föregående års resultat i minnet, tog Gustav en härlig revansch och knäckte sina konkurrenter med sammanlagt 310 kg (92,5 - 97,5 - 120).

1941 Senior-DM (enarmsgrenar) i Tingstäde

Tungvikt	1) Gustav Dahlström	60,0	72,5	120,0	= 252,5 kg
----------	---------------------	------	------	-------	------------

1941 Junior-DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Fjädersvikt	1) Gunnar Pettersson	47,5	52,5	60,0	= 160,0 kg
Mellanvikt	1) Nils Nordström	70,0	75,0	100,0	= 245,0 kg
Tungvikt	1) Sture Söderberg	70,0	75,0	97,5	= 242,5 kg

Nils Nordström var under sin militärtjänstgöring 1939-40 placerad på en av flottans båtar och fick därför tillfälle att träna i bl.a. Kalmar, en av dåtidens stora tyngdlyftningsmetropoler, vilket naturligtvis hade stor betydelse för Nisses fortsatta utveckling som tyngdlyftare. Väl hemkommen till Fårösund satte han igång på allvar med sin träning och med Gustav Dahlström som träningspartner lät resultaten bevisligen inte vänta på sig.

1941 Senior-DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström	95,0	102,5	120,0	= 317,5 kg
---------------	---------------------	------	-------	-------	------------

1942 Junior-DM (tvåarmsgrenar)

Tungvikt	1) Einar Pettersson	75,0	75,0	90,0	= 245,0 kg
----------	---------------------	------	------	------	------------

1942 Senior-DM (tvåarmsgrenar) i Visby

Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström	92,5	97,5	120,0	= 310,0 kg
Tungvikt	1) Einar Pettersson	75,0	75,0	100,0	= 250,0 kg

1942 Senior-DM (enarmsgrenar)

Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström				= 235,0 kg
---------------	---------------------	--	--	--	------------

1943 Junior-DM (tvåarmsgrenar)

Tungvikt	1) Tage Pettersson	75,0	75,0	102,5	= 252,5 kg
----------	--------------------	------	------	-------	------------

1943 Senior-DM (tvåarmsgrenar)

Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström	95,0	97,5	122,5	= 315,0 kg
---------------	---------------------	------	------	-------	------------

1943 Senior-SM (tvåarmsgrenar) i Kalmar

Lätt tungvikt	6) Gustav Dahlström	90,0	95,0	125,0	= 310,0 kg
---------------	---------------------	------	------	-------	------------

1943 Senior-DM (enarmsgrenar)

Tungvikt	1) Gustav Dahlström	60,0	72,5	115,0	= 247,5 kg
----------	---------------------	------	------	-------	------------

I ett därpå följande extralyft noterade Gustav nytt gotlandsrekord med 75,0 kg i enarmsstöt.

1944 Junior-DM (tvåarmsgrenar) i Visby

Tungvikt	1) Helge Lundkvist	70,0	77,5	95,0	= 242,5 kg
----------	--------------------	------	------	------	------------

1944 Senior-DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Fjädersvikt	1) Hans Vester	62,5	65,0	85,0	= 212,5 kg
Lätt tungvikt	1) Gustav Dahlström	97,5	100,0	125,0	= 322,5 kg

1944 Senior-SM (tvåarmsgrenar) i Sticksholm

Lätt tungvikt	7) Gustav Dahlström	95,0	95,0	130,0	= 320,0 kg
---------------	---------------------	------	------	-------	------------

1944 Senior-DM (enarmsgrenar) i Fårösund

Mellanvikt	1) Nils Nordström	62,5	75,0	115,0	= 252,5 kg
------------	-------------------	------	------	-------	------------

1945 beslutades att tyngdlyftningen, som tidigare ingått i vinteridrottssektionen, nu skulle bilda en egen sektion. Samma år erbjöds föreningen i en skrivelse från Svenska Tyngdlyftningsförbundet att arrangera junior-SM i enarmsgrenarna. Att ingå i tävlingskommittén utsågs Gustav Dahlström, Nils Nordström, Rickard Dahlström, Einar Cederholm och Ivan Söderdahl.

Ur publiksynpunkt beslutade man förlägga tävlingarna till läroverkets aula i Visby.

Gotlands Folkblad den 15 oktober 1945:

"Två av de tre titlar som stod på spel vid gårdagens tyngdlyftningsgala i Läroverkets aula, stannade kvar på Gotland. Harry Malmqvist, Tingstäde TK och Nils Nordström, Fårösunds GoIK vann svenskt juniormästerskap i fjäder respektive mellanvikt.

Holger Winqvist, sekreterare i Svenska Tyngdlyftningsförbundet, hedrade tävlingarna med sin närvaro och tjänstgjorde som speaker, tävlingsledare och underhållare. Han hade också nöjet att få överlämna förbundets

förtjänstmedalj i silver till två av tyngdlyftningens pionjärer på Gotland som tack för deras insatser: Gustav Dahlström, Fårösunds GoIK samt Gillis Pettersson, Tingstäde TK."

1945 Junior-SM (enarmsgrenar) i Visby

Mellanvikt 1)	Nils Nordström, FGoIK	267,5 kg	(65,0 - 80,0 - 122,5)
2)	Arne Johansson, Älvsbyn	262,5 kg	(65,0 - 80,0 - 117,5)
3)	Folke Zedig, Södertälje	257,5 kg	(62,5 - 80,0 - 115,0)
4)	Harald Nilsson, Älvsbyn	245,0 kg	(60,0 - 80,0 - 105,0)
5)	Gösta Jakobsson, TTK	227,5 kg	(55,0 - 72,5 - 100,0)

Så fick Fårösunds GoIK för andra gången en svensk mästare. Dessutom var Nils Nordströms 122,5 kg i tvåarmsstöt nytt gotlandsrekord. I lättvikt hamnade vår andre deltagare, Gunnar Pettersson på 5:e plats i lika hård konkurrens med sammanlagt 217,5 kg (52,5 - 65,0 - 100,0).

1945 utsågs Nisse också till gotlands bäste tyngdlyftare och blev en stark kandidat till Folkbladets guldmedalj, vilken han emellertid aldrig lyckades erövra under sin karriär.

1945 Junior-DM (tvåarmsgrenar) i Fårösund

Lättvikt 1) Gunnar Pettersson 65,0 72,5 95,0 = 232,5 kg

1945 Senior-DM (tvåarmsgrenar)

Lätt tungvikt 1) Gustav Dahlström 92,5 97,5 122,5 = 312,5 kg

1945 Senior-SM (tvåarmsgrenar)

Lätt tungvikt 6) Gustav Dahlström 95,0 97,5 125,0 = 317,5 kg

1946 Junior-DM (tvåarmsgrenar)

Lätt tungvikt 1) Sten Blomgren 70,0 72,5 100,0 = 242,5 kg

1946 Södermanland - Gotland

Lättvikt 1) Gunnar Pettersson 82,5 80,0 102,5 = 262,5 kg

Mellanvikt 2) Nils Nordström 82,5 90,0 122,5 = 295,0 kg

Tungvikt 1) Gustav Dahlström 102,5 102,5 130,0 = 335,0 kg

1946 Senior-DM (tvåarmsgrenar)

Lättvikt 1) Gunnar Pettersson 82,5 80,0 105,0 = 267,5 kg

Lätt tungvikt 1) Gustav Dahlström 102,5 102,5 132,5 = 337,5 kg

1946 Senior-SM (tvåarmsgrenar)

Lätt tungvikt 3) Gustav Dahlström 97,5 100,0 132,5 = 330 kg

Senior-DM 1946

Tjugofyra man skall tävla om sex DM-titlar

Tar Fårösund hem tre mästerskap?

Inte mindre än 24 man ställer upp i tävlan om de sex DM-titlarna i årets tyngdlyftningsmästerskap. Tävlingsarna som hålles om fredag kväll i NTO:s hörsal kl. 19,30 kommer av allt att döma att bli de mest spännande man kan tänka sig.

Med sörmlandsmatchen i gott minne, där lyftarnas både personliga rekord och distriktsrekord överträffades, kan man vara säkra om att det blir en god tävling.

Fårösunds GoIK deltar med 4 man, varav minst tre tycks vara givna mästare. Eller vad sägs om följande: Gust. Dahlström med sina 335 kg. i sörmlandsmatchen är anmäld i lätt tungvikt. Nisse Nordström mellanviktsmästaren 1945, samt den stiligt lyftande lättviktaren G. Pettersson.

Tingstäde kommer också med fyra man: en i bantamvikt V. Malmqvist, i fjädervikt S. Björnlund och fjolårets svenska juniormästare H. Malmqvist. Vidare startar den sympatiske G. Jacobsson i mellanvikt, där han får ta nappatag med Göte Widing och Nisse Nordström.

Visby AIK har anmält det största antalet lyftare, 9 man. För att börja med det lättaste lär väl 'Bibben' Berg försvara sin plats i toppen bland bantamviktarna, där han får slåss mot V. Malmqvist, TTK och 'Påven' Blomberg, Visby IF. I lättvikt blir det Erik Widing, David Hedström, Seth Nilsson och Allan Östergren som skall gastkrama Gunnar Pettersson, Fårösund.

Mötet i mellanvikt med Göte Widing och Nordström är bara det värt inträdesavgiften. Dahlström i lätt tungvikt lär väl inte någon gotlänning slå och inte många fastlänningar heller för den delen. Får vi se ett nytt rekord?

I tungvikt startar AIK:s nya stjärnlyftare Kurt Ohlsson. Visby IF som står för tävlingen startar med 7 man som också vill ha ett ord med i laget: Einar Hagberg, Lasse Ödfjäll, Ivar (Charmis) Pettersson, Bo Åbom, Arne Blomberg samt Sundin och Hammerin. En spännande tävling är alltså att emotse om redag kväll i NTO:s hörsal. Kl. 19,30 örjar drabbningen och inträdet är 1 rona.

Junior-SM 1945

Fårösunds JSM i tyngd- lyftning går i Visby.

Dubbelevenemang i stan den
14 oktober.

Fårösunds GIK har som bekant i år fått Svenska tyngdlyftningsförbundets uppdrag att anordna lyftarnas SM för juniorer i klasserna fjäder-, lätt- och mellanvikt. Tävlingsdagen är fastställd till söndagen den 14 okt. och valplats skulle bli KA 3:s sporthall. Med anledning av att IF Gute samma dag arrangerar sina stora nationella tävlingar i fri idrott på Gutavallen med deltagande av flera världsstjärnor har FGIK:s ledning efter att ha konfererat om saken ansett det lämpligast förlägga tävlingen till Visby. Föreningens ordf. hr Gust. Dahlström meddelar oss också idag att beslut nu fattats i frågan.

Gutes jubileumstävlingar börjar kl. 13 och beräknas vara avslutade före kl. 15. För publiken torde det sedan bli tid över till en kaffetår, ty först kl. 16 tar JSM i tyngdlyftning sin början i läroverkets aula, en lokal som är idealisk för ändamålet.

— Trots att anmälningstiden ännu inte är utgången har det förresten redan inkommit en anmälan ända uppe från Norrbotten, säger hr Dahlström, som förstås helst hade sett att den egna föreningens SM-arrangemang nummer 1 och Gotlands första SM i tyngdlyftning hade blivit förlagt till hemorten. Men det är flera omständigheter som säger att det nu inte går, och det blir i stället Visby som åtta dar om söndag får ett dubbel-evenemang av förut icke tidigare skadad kvalitet.

1946 Lag-DM (tvåarmsgrenar)

Fjädevikt	2)	Åke Johansson	55,0	60,0	80,0	= 195,0 kg
Lättvikt	1)	Gunnar Pettersson	80,0	80,0	102,5	= 262,5 kg
Mellanvikt	2)	Nils Nordström	82,5	85,0	112,5	= 280,0 kg
Lätt tungvikt	1)	Gustav Dahlström	102,5	100,0	132,5	= 335,0 kg
Tungvikt	2)	Sten Blomgren	77,5	77,5	105,0	= 260,0 kg

Sammanlagt vann FGoIK med 1332,5 kg före Visby AIK med 1307,5 kg och VIF med 1275,0 kg.

1946 Senior-DM (enarmsgrenar)

Lättvikt	1)	Gunnar Pettersson	57,5	77,5	110,0	= 245,0 kg
Mellanvikt	1)	Nils Nordström	70,0	85,0	127,5	= 282,5 kg

1946 Allsvenska serien, div II (1:a omgången)

Lätt tungvikt: Gustav Dahlström 110,0 100,0 130,0 = 340,0 kg

För första gången tangerar Gustav Dahlström det svenska rekordet i press med 110,0 kg.

1946 Allsvenska serien, div II (2:a omgången)

Lätt tungvikt: Gustav Dahlström 112,5 102,5 130,0 = 347,5 kg

Fårösunds GoIK får för första gången en nordisk och tillika även svensk rekordhållare i press genom Gustav Dahlströms fantastiska 112,5 kg. Även hans 347,5 kg sammanlagt är värt att notera, ty detta är nytt gotländskt rekord.

1946 Gotlandsserien (1:a omgången)

Lätt tungvikt: Gustav Dahlström 110,0 105,0 132,5 = 347,5 kg

Tangering av såväl det gamla svenska rekordet i press som det nya gotländska rekordet sammanlagt.

1946 Allsvenska serien, div II (3:e omgången)

Lätt tungvikt: Gustav Dahlström 110,0 105,0 132,5 = 347,5 kg

Åter en tangering av det gamla svenska rekordet i press och hans egna nysatta gotlandsrekord sammanlagt.

1946 Allsvenska serien, div II (4:e omgången)

Lätt tungvikt: Gustav Dahlström 112,5 105,0 135,0 = 352,5 kg

Så var det dags igen. Tangering av det egna, nysatta svenska och nordiska rekordet i press och ännu ett nytt gotländskt rekord sammanlagt med 352,5 kg.

Gotlands Folkblad den 20 januari 1947:

"Spårvägens fina elitgarde i tyngdlyftning vann igår den spännande och välregisserade nationella tävlingen i Fritidshemmet i Fårösund.

Fritidshemmet vid KA 3 var välbesatt, c:a 200 personer hade bänkat sig när tyngdlyftarna marscherade in i lokalen och därefter presenterades på scenen. Gustav Dahlström hälsade publiken och Spårvägens lyftare välkomna, de sedvanliga hedersgåvorna utväxlades och därefter kunde tävlingarna börja.

Efter den inledande fjädevikten och den därpå följande lättvikten hade Spårvägen en ledning på 25 kg sedan Valter Malmkvist resp. Gunnar Pettersson inte orkat stå emot Spårvägarnas samlade attacker.

I mellanvikten var Nils Nordström i god form och gav aldrig Spårvägens Carl Wendel någon egentlig chans. Den eleganta fårösundaren tog ledningen med 10 kg i press, höll jämnt i ryck för att sedan utöka sin ledning med ytterligare 5 kg i stöt och därmed reducera Spårvägens ledning till 10 kg.

I lätt tungvikt for Gustav Dahlström fram som en furie och hade redan efter inledande press givit Fårösund ledningen med 10 kg. I ryckmomentet utökade han Fårösunds ledning med ytterligare 10 kg genom att tangera gällande distriktsrekordet på 105 kg. Med 5 kg:s marginal kunde han sedan vinna avslutande stöt och hade därmed givit Fårösund en klar ledning med 27,5 kg inför den avslutande tungvikten.

Som väntat hade Sten Blomgren ingen chans mot Spårvägens energiske Nils Ekborg, vilken redan efter pressmomentet reducerat Fårösunds ledning med 12,5 kg. Efter ryck hade ledningen krympt till 7,5 kg och i stöt nådde Blomgren bara 110 kg mot Ekborgs 130 kg varför Spårvägen nu svängt den klara fårösundsledningen till egen favör och därmed också vunnit tävlingen i sin helhet med 1427,5 kg före Fårösund med 1415,0 kg och Visby AIK med 1255,0 kg."

"Fårösunds bästa tyngdlyftare, Gustav Dahlström och Nils Nordström kommer att delta i Stockholms internationella tävlingar den 26 januari. Dahlström blir ende svensk i lätt tungvikt och får möta bl.a. Olsen från Danmark, Wellamo från Finland och Fletcher från Norge. Sannerligen något att bita i för vår rekordhållare!

I mellanvikt, där Nordström startar, blir ende utlänning en dansk, men hela den svenska eliten startar så även Nordström får räkna med hårt motstånd."

Dessa fantastiska framgångar gjorde naturligtvis Gustav Dahlström till en het kandidat till Folkbladets guldmedalj för 1946 års bästa idrottsprestation på Gotland.

Gotlands Folkblad den 14 februari 1947:

"På söndag kommer den hittills förnämsta tyngdlyftningstävlingen på Gotland att gå av stapeln. Skådeplatsen blir läroverkets aula i Visby i samband med Gotlands Folkblads guldmedaljfest, då Gustav Dahlström får mottaga medaljen ur landshövdingens hand. Bland de medverkande märks bl.a. lättviktaren Arvid Andersson, världsmästare i fjädervikt vid VM i Paris samt hans klubbkamrat Sven Abrahamsson, som internationellt sett nått förnämliga resultat i lätt tungvikt.

De övriga lyftarna blir Göte Widing från Visby AIK, en av Sveriges allra förnämsta stillyftare, som i lätt tungvikt nått 320,0 kg sammanlagt samt Nils Nordström, vår gotländske rekordhållare i mellanvikt och svensk juniormästare i enarmsgrenarna i fjol. Två kronor kostar det att övervara söndagens förnäma tävlingar och behållningen går till Finlands barn."

Emellertid var en brytning mellan FGoIK och tyngdlyftningssektionen nära förestående. Den 7 maj gick man skilda vägar och en helt fristående förening bildades.

Ur Fårösunds Atletklubbs första protokoll läser vi sålunda:

"Sammanträdet som hölls i Fritidshemmet med Gustav Dahlström som ordförande, var en länge närd önskan av Fårösunds tyngdlyftare.

Sten Blomgren framkom med ett förslag att den nybildade klubben får namnet Fårösunds Atletklubb, vilket enhälligt godkändes."

Men framgångarna fortsatte. Framför allt genom Valter Malmkvist, Gunnar Pettersson, Nils Nordström, Gustav Norman och Gustav Dahlström, vilka hade en fantastisk period under åren 1948-53 då man fullständigt dominerade tyngdlyftningen på ön. Under dessa år tog man drygt 40 DM-tecken och bl.a. minns man senior-DM år 1950, då man sopade hem samtliga 5 DM-tecken.

1950 Senior-DM (Tvåarmsgrenar)

Fjädervikt	1)	Valter Malmkvist	67,5	70,0	92,5	= 230,0 kg
Lättvikt	1)	Gunnar Pettersson	82,5	80,0	110,0	= 272,5 kg
Mellanvikt	1)	Gustav Norman	85,0	90,0	112,5	= 287,5 kg
Lätt tungvikt	1)	Nils Nordström	87,5	100,0	127,5	= 315,0 kg
Tungvikt	1)	Gustav Dahlström	100,0	92,5	120,0	= 312,5 kg

Den 7 maj bildades Fårösunds Atletklubb och den 5 oktober samma år deltog Gustav Norman i sin första tävling, en seriematch i KA3:s sport-hall, och noterade i lättvikt 205 kg (65 - 60 - 80).

Gustav som därför aldrig tävlat för FGoIK, blev emellertid i Atletklubben en av gotlands största idrottsmän under 50-talet och början på 60-talet, varför en kort resumé över hans idrottskarriär är såväl befo-gad som intressant.

Den 10 januari 1948 vann han sitt första junior-DM, fortfarande i lättvikt, med 227,5 kg (70 - 67,5 - 90).

Den 19 februari 1950 tog han sitt första senior-DM i mellanvikt med 287,5 kg (85 - 90 - 112,5) och hade nu på allvar tagit upp kampen med den övriga gotlandseliten.

Vid senior-SM 1952 var han tyvärr alldeles för nervös för att kunna slåss i den tuffa medaljstriden och hamnade därför på 5:e plats.

Personrekord, klubbrekord och gotlandsrekord putsades av med jämna mellanrum och 1955 var det dags för junior-SM i Västerås. Gustav ställde upp i lätt tungvikt och i Vestmanlands Läns tidning kunde man den 30 januari 1955 läsa följande:

"Att lyftarna tvingades ge allt för att nå en tätplacering, förstod man när välväxte och mycket lovande Gustav Norman från Fårösund svim-made, efter att i tävlingens näst sista lyft vräkt upp 130 kg, vilket man allmänt trodde skulle ge Gustav segern.

Men Uno Aspling från Göteborg, tog i tävlingarnas sista lyft en rö-vare med 135 kg och lyckades.

Segern var Asplings, men 26-årige Gustav Norman får ändå räknas som tävlingarnas stora överraskning."

Gustav hade nu nått sådan klass att han saknade konkurrens på Got-land. Han låg på svensk elitnivå och rankades säsongen 1956-57 som 6:a i mellantungvikt. Bl.a. fick han förtroendet att representera Sverige i en B-landskamp mot Finland 1956.

I april 1956 hamnade han på 3:e plats i lätt tungvikt då senior-SM avgjordes i Stockholm. Segrade gjorde Ambjörnsson, flerfaldig svensk landslagsman.

Den 8 mars 1958 var det TV-premiär för Gustav, då senior-SM avgjor-des i Stockholm. I hans klass, mellantungvikt, fanns bl.a. favoriten Bo Svensson, Billy Blixt, Bo Nilsson, Lars Ambjörnsson och Ingvar Asp.

Men tävlingen gick över förväntan, en fjärde plats med samma resul-tat som 3:an Bo Nilsson. Tyvärr vägde Gustav lite för mycket, därför hamnade han efter Bosse.

1958 fick han mottaga GF:s guldmedalj för bästa gotländska idrottsprestation under 1957.

1960 funderade Gustav allvarligt på att sluta, men fortsatte ytterligare 2 år för Södertälje AK, där han dessutom tog ett DM i mellantungvikt med 355 kg (110 - 110 - 135).

Gustavs största problem under sin storhetstid var ju att ingen vågade möta honom. Under sin karriär på Gotland tog han 15 DM och slog samtidigt gotlandsrekordet 34 gånger. Sitt bästa resultat nådde han den 9 december 1960, då han vid DM-tävlingar i Fårösund noterade 375,0 kg (120 - 112,5 - 142,5).

Som bäst har han noterat 120 kg i press, 112,5 kg i ryck och 145 kg i stöt. Dessutom har han erövat elitmedaljen i guld (370 kg sammanlagt).

För att på enklaste sätt beskriva tyngdlyftningens bredd och popularitet under den tid den utövades i FGoIK, redovisas följande statistik med resultat hämtade från åren 1932-47.

Bantamvikt:	Villy Ström	172,5	50,0	52,5	70,0 (45)	
	O. Nyberg	137,5	42,5	40,0	55,0 (46)	
	Lennart Kjellberg	127,5	37,5	37,5	52,5 (41)	
	Åke Johansson	127,5	40,0	37,5	50,0 (41)	
	Stig Jakobsson	125,0	35,0	37,5	52,5 (41)	
Fjädersvikt:	Valter Malmkvist	217,5	62,5	67,5	87,5 (47)	
	Gunnar Pettersson	215,0	67,5	65,0	87,5 (42)	
	Hans Wester	215,0	62,5	65,0	87,5 (44)	
	Hans Wallin	212,5	65,0	62,5	85,0 (46)	
	Åke Johansson	202,5	57,5	62,5	82,5 (45)	
	Villy Ström	192,5	57,5	57,5	77,5 (45)	
	Inge Nilsson	172,5	50,0	52,5	70,0 (39)	
	Ivan Süderdahl	170,0	50,0	52,5	67,5 (41)	
	Stig Bengtsson	165,0	45,0	50,0	70,0 (39)	
	Karl V. Johansson	155,0	45,0	50,0	60,0 (41)	
	Sven Pettersson	150,0	45,0	45,0	60,0 (41)	
	Lättvikt:	Gunnar Pettersson	280,0	85,0	85,0	110,0 (47)
O. Fenk		235,0	70,0	72,5	100,0 (39)	
Sven Karlsson		225,0	65,0	67,5	92,5 (41)	
Karl Pettersson		217,0	65,0	65,0	87,5 (45)	
Hans Wallin		215,0	65,0	65,0	85,0 (44)	
Inge Nilsson		202,5	65,0	60,0	77,5 (41)	
Hans Wester		200,0	60,0	60,0	80,0 (44)	
Sture Mårtensson		197,5	60,0	62,5	75,0 (42)	
Åke Johansson		197,5	55,0	60,0	82,5 (45)	
Karl-Erik Wallin		182,5	50,0	57,5	75,0 (39)	
Sköldström		177,5	50,0	52,5	75,0 (43)	
Hilbert Johansson		172,5	52,5	52,5	70,0 (41)	
Stig Bengtsson		165,0	45,0	50,0	70,0 (39)	
Mellanvikt:		Nils Nordström	312,5	92,5	92,5	127,5 (46)
		Sture Mårtensson	237,5	67,5	75,0	95,0 (44)
	Bengt Grönberg	222,5	70,0	65,0	87,5 (39)	
	Eriksson	220,0	65,0	65,0	90,0 (43)	
	Karl-Erik Wallin	217,5	65,0	62,5	90,0 (43)	
	Karl A. Ekström	210,0	70,0	62,5	77,5 (41)	
	Karl Pettersson	207,5	62,5	65,0	80,0 (44)	
Hans Wallin	192,5	55,0	60,0	82,5 (44)		

Lätt tungvikt:	Gustav Dahlström	347,5	112,5	102,5	132,5 (46)
	Sten Blomgren	292,5	85,0	92,5	115,0 (47)
	Nils Nordström	280,0	77,5	85,0	117,5 (44)
	Einar Pettersson	232,5	72,5	70,0	90,0 (41)
	Karl-Erik Wallin	227,5	65,0	67,5	95,0 (44)
	Gustav Dahln	217,5	65,0	65,0	87,5 (39)
	Karl A. Ekström	205,0	67,5	60,0	77,5 (41)
	Sture Pettersson	197,5	57,5	60,0	80,0 (39)
Tungvikt:	Gustav Dahlström	352,5	112,5	105,0	135,0 (47)
	Sten Blomgren	285,0	85,0	90,0	110,0 (46)
	Gunnar Pettersson	267,5	80,0	80,0	107,5 (43)
	Tage Pettersson	265,0	80,0	80,0	105,0 (43)
	Helge Lundkvist	260,0	75,0	80,0	105,0 (44)
	Einar Pettersson	255,0	77,5	77,5	100,0 (42)
	Birger Broman	250,0	77,5	77,5	95,0 (43)
	Sture Söderberg	247,5	72,5	75,0	100,0 (41)
	G. Engström	235,0	65,0	70,0	100,0 (44)
	Karl Pettersson	235,0	70,0	70,0	95,0 (45)

Många av de här uppräknade, förbättrade naturligtvis sina resultat efter Fårösunds Atletklubbs bildande 1947.

I den av FAK anordnade DM-tävlingen i tvåarms, den 20 februari 1949, noterade Gunnar Pettersson nytt gotlandsrekord i lättvikt med sammanlagt 285 kg (87,5 - 87,5 - 110), vilket enligt tillgängliga uppgifter torde vara det bästa resultat "Muskel-Pelle" någonsin presterat.

Valter Malmkvist tangerade gotlandsrekordet och satte samtidigt nytt personligt rekord i fjädervikt med sammanlagt 235 kg (67,5 - 72,5 - 95,0) vid en seriematch mot Gute IF den 3 december 1948.

När Gustav Norman klev upp i mellanvikt 1948, gick Nils Nordström upp en klass till lätt tungvikt och noterade 1953, i en seriematch mot Visby AIK sammanlagt 327,5 kg (97,5 - 100 - 130). Innan han slutade 1953, lyfte han även några gånger i tungvikt, där han som bäst noterade 320 kg (92,5 - 100 - 127,5).

Gustav Dahlström hade på 40-talet sin bästa period och nådde därför sina bästa resultat medan han fortfarande lyfte under FGoIK:s beskydd.

1953 är Gustav mätt på ära och berömmelse samt doften av liniment. Med sina 31 DM-tecken och mängder av gotlandsrekord, avrundar han karriären med bl.a. bilorientering tillsammans med Sauli Jakobsson, som tjänstgör som kartläsare

Men att det fortfarande "kliar i fingrarna" förstår man när han 1958 tillfälligt ställer upp för FAK i allsvenska serien och noterar 270 kg.

Bordtennis spelades för första gången i Fårösund, under mycket primitiva former, i början på 30-talet. Man använde sig på den tiden av enkla hemmagjorda "träspadar", vilka helt saknade någon form av beläggning och därmed omöjliggjordes alla eventuella försök till det avancerade spel vi i dag är bortskämda med. "Ballongspel" var däremot allmänt förekommande.

Enligt tillförlitliga källor skall man, med Ragnar Jälls välsignelse och hans finaste sofflock som spelbord, ha börjat med bordtennis år 1934 uppe på gamla bageriets vind.

Intresset för spelets finesser ökade snabbt, liksom allt spring uppe på Jälls vind, men bagarmästar'n var en god man som höll idrotten varmt om hjärtat, varför ungdomarna fick hållas.

Efter varje träning fick man bära ner sofflocket igen, för att ha någonstans att sitta när Ragnar Jäll bjöd på kaffe efter träningspasset.

Men ungdomarnas ökande intresse ställde också högre krav på en bättre utrustning och den 2 oktober 1936 skrevs i protokollet följande:

"Beslutades att en eller ett par pingpong-kvällar i veckan skulle anordnas i vinter samt att idrottsklubben skulle köpa hem 3 stycken spel, 3 dussin bollar och 2 spelbord."

Denna utökade rekvisita kom naturligtvis också att kräva större utrymme och man flyttade därför över verksamheten till gamla Folkets hus.

Man hade nu tillräckligt med utrymme och kunnande för att även kunna anordna sina första tävlingar och den 10 december 1936 beslutade man sig för att hålla sitt första klubbmästerskap i bordtennis:

1936 Klubbmästerskap i bordtennis

Singel	1) Karl-Erik Wallin
	2) Wilhelm Karlsson
	3) Inge Nilsson (numera Skarphagen)
Dubbel	1) Karl-Erik Wallin/ Arne Broe
	2) Wilhelm Karlsson/ Inge Nilsson

Allt fler insåg sportens tjusning och man hade verkligen "go" i verksamheten. Med tiden resulterade detta i ett särskilt "pingpong-gäng", vars kunnande och självsäkerhet nu var tillräckligt för att man skulle kunna testa även utsocknes motstånd. Naturligtvis blev resultaten av dessa matcher inte alltid de önskade, men på den tiden kunde ibland även ett deltagande i en tävling ses som en framgång. Man hade roligt tillsammans och man trivdes.

Transporterna av detta spelglada gäng ombesörjdes som vanligt av Gustav eller Rickard Dahlström, vilka fanns på plats med sin "halv-tonnare" i ur och skur.

De första "matchrapporterna" från denna bordtennisens begynnelse äro såväl rikliga som intressanta:

1939 Klubbmästerskap

Singel 1) Gösta Gabrielsson 4) Sven A. Andersson
 2) Ville Karlsson 5) Karl-Erik Wallin
 3) Inge Nilsson 6) Sven Pettersson

Dubbel 1) Nils Söderberg/Sven Pettersson
 2) Sven A. Andersson/Ville Karlsson
 3) Karl-Erik Wallin/Sture Mårtensson
 4) Allan Stuxberg/Sture Pettersson
 5) Hilbert Johansson/Axel Hellgren

1940 Klubbmästerskap

Singel 1) Sven A. Andersson 4) Hans Högvist
 2) Inge Nilsson 5) Sture Mårtensson
 3) Sven Pettersson

1941 Klubbmästerskap

Singel A 1) Karl G. Larsson Singel B 1) Anders Svensson
 2) Sture Mårtensson 2) Håkan Håkansson
 3) Arne Olofsson 3) Thure Malmsten

1942 Klubbmästerskap

Singel A 1) Sven A. Andersson Singel B 1) Gustav Dahlström
 2) Sven Pettersson 2) Ivan Söderdahl
 3) Sture Mårtensson 3) Gunnar Pettersson
 4) Arne Olofsson 4) Nils Nordström

Dubbel 1) Sven A. Andersson/Arne Olofsson

Under beredskapstiden tävlade man ofta mot beredskapsstyrkorna från bl.a.

Bungenäs och Trelge:

1942 Fårösund - Batt BN 5 - 3
 Batt BN - Fårösund 3 - 5
 Batt TG - Fårösund 1 - 4

1943 inträffar också en mycket intressant händelse i FGoIK:s bordtennis-historia. I en match mot I18 IK, vilken f.ö. FGoIK vann med 6-4, hade man förstärkt laget med Tage Fliesberg. Med vinst i singel resp. dubbel, tillsammans med Kassander, bidrog således även han till Fårösunds seger.

Men även inom bordtennisen skedde en märkbar tillbakagång och i mitten på 40-talet förekom inte någon tävlingsverksamhet, värd att nämna.

Först på 50-talet kom bordtennisen åter igång, så smått, men lokalfrågan hade alltjämt en avgörande betydelse för sektionens fortsatta verksamhet, vilken än så länge bedrevs i sporthallen tillsammans med KA3.

Men år 1957 fick man, efter förhandlingar med kommunen, hyra källarlokalerna i AB Lammåls. Här gavs möjlighet åt framför allt bordtennisen att bedriva och utveckla sin verksamhet och Nils Höglund kunde åter dra igång bordtennisen inom FGoIK.

1957 Klubbmästerskap

Seniorsingel 1) Rune Stahre
 2) Nils Höglund
 3) Evert Bohlin
 Juniorsingel 1) Nils Höglund
 2) Göte Johansson
 3) Jan-Erik Sandgren
 Skolungdom 1) Rolf Månsson
 2) Bengt Stahre
 3) Jan Evert Johansson

Seniordubbel 1) Rune Stahre/Evert Bohlin
 2) Nils Höglund/Leif Gustavsson
 Juniordubbel 1) Nils Höglund/Jan-Erik Sandgren
 2) Göte Johansson/Leif Gustavsson

1958 Klubbmästerskap

Seniorsingel 1) Nils Höglund
 2) Bror Hamstedt
 3) S-E Jansson
 Juniorsingel 1) Hans Fredriksson
 2) Nils Höglund
 3) Göte Johansson
 Skolungdom 1) Hans Fredriksson
 2) Kjell Ågren
 3) Bengt Stahre
 Seniordubbel 1) Nils Höglund/Leif Gustavsson
 2) Rolf Månsson/Rolf Carlsson
 3) Hans Fredriksson/Bror Hamstedt
 Juniordubbel 1) Nils Höglund/Leif Gustavsson
 2) Leif Fredriksson/Hans Fredriksson
 3) Bengt Stahre/Jan Björk

1958 Kommunmästerskap

Seniorsingel 1) Leif Gustavsson
 2) Nils Nordström
 3) Sven-Erik Jakobsson
 Juniorsingel 1) Nils Höglund
 2) Hans Fredriksson
 3) Bengt Stahre
 Skolungdom 1) Hans Fredriksson
 2) Bengt Stahre
 3) Rolf Månsson
 Oldboys 1) Nils Nordström
 2) Per Hallenbring
 3) Arne Berglund
 Seniordubbel 1) Nils Höglund/Leif Gustavsson
 2) Nils Nordström/Sven-Erik Jakobsson
 3) Bengt Helling/Sauli Jakobsson
 Juniordubbel 1) Nils Höglund/Leif Gustavsson
 2) Leif Fredriksson/Hans Fredriksson
 3) Göte Johansson/Stig Bjäremo

1959 Kommunmästerskap (KA3 Sporthall)

Seniorsingel (Klass A)	1) Rolf Månsson 2) Nils Nordström	3) Nils Höglund 4) Karl-Erik Ekwall
Seniorsingel (Klass B)	1) Rolf Karlsson 2) Lars Sundahl 3) J-P Rieem	4) Rolf Bengtsson 5) Henry Karlsson
Juniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Jan-Evert Johansson	3) I-A Rieem 4) Bengt Stahre
Skolungdom	1) Rolf Månsson 2) Tommy Göransson 3) Hans Fredriksson	4) Rolf Karlsson 5) Jan-Evert Johansson
Seniordubbel	1) Nils Nordström/Sven-Erik Jakobsson 2) Nils Höglund/Leif Gustavsson 3) Rolf Bengtsson/Sylve Nordström	
Juniordubbel	1) Rolf Månsson/Bengt Stahre 2) Rolf Karlsson/Jan-Evert Johansson	
Oldboys	1) Nils Nordström 2) Lars Sundahl	3) Claes Moberg 4) Arne Johansson
Vpl singel	1) Bo Pettersson 2) B. Platin	3) S. Lundberg 4) G. Fredriksson
Vpl dubbel	1) Fredriksson/Håkansson 2) Hellström/Pettersson 3) Lindhe/Gustavsson	

Säsongen 1959-60 vann FGoIK också den gotländska bordtennisseriens div 5 norra. I laget ingick Nils Höglund, Rolf Månsson och Hans Fredriksson.

Dessutom vann man 1959 års upplaga av "Guldracketen" genom Rolf Månsson, Kjell Ågren och Hans Fredriksson.

Samma år arrangerade föreningen för första gången den s.k. "Påskpokalen", en bordtennisturnering med en ståtlig pokal som vandringspris. Hans Fredriksson fick sitt namn ingraverat 1959, Rolf Karlsson 1960, Kjell Ågren 1961 och Tommy Göransson 1962.

Därefter förekom ingen verksamhet inom sektionen, utan det dröjde 10 år innan Nils Höglund, Kjell Ågren och Tommy Mehlqvist år 1972 åter fick fart på spelandet. Framför allt satsade man på ungdomssidan, där intresset var över förväntan. Under hela vintern tränade man flitigt, 2 gånger i veckan med ett 50-tal ungdomar, vilka säkert tränat dygnet runt om det bara funnits lediga lokaler.

1972 Klubbmästerskap den 15 mars

Nybörjare, pojkar	1) Thomas Erlandsson 2) Ulf Ruthström 3) Magnus Sunneborn	4) Lars-Åke Pettersson 5) Tony Karlsson
Finalresultat:	21 - 13, 21 - 7.	
Nybörjare, flickor	1) Rose-Marie Höglund 2) Birgit Tillberg	3) Anette Bjäremo 4) Eva Höglund
Finalresultat:	21 - 4, 21 - 18.	

Pojksingel	1) Michael Sunneborn 2) Eskil Karlsson 3) Thomas Erlandsson	4) Peter Andersson 5) Magnus Sunneborn
------------	---	---

Finalresultat: 21 - 17, 19 - 21, 21 - 5.

Juniorsingel	1) Anders Broberg 2) Peter Andersson 3) Michael Sunneborn	4) Thomas Erlandsson 5) Tony Karlsson
--------------	---	--

Finalresultat: 21 - 13, 17 - 21, 21 - 13.

Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Gunnar Sunneborn 3) Hans Fredriksson 4) Kjell Ågren	5) Anders Broberg 6) Nils Höglund 7) 8) Lars Bridén
--------------	---	--

Finalresultat: 21 - 13, 19 - 21, 21 - 14.

Seniordubbel	1) Rolf Månsson/Anders Broberg 2) Nils Höglund/Tommy Mehlqvist 3) Kjell Ågren/Hans Fredriksson 4) Gunnar Sunneborn/Thomas Eklund 5) Lars Bridén/Peter Andersson 6) Uno Hallenbring/Andersson	
--------------	---	--

Finalresultat: 21 - 16, 25 - 23.

I årets upplaga av "Skinkspelen" vanns tröstturneringen av "Nybörjare" från Fårösund, där trion Kjell Ågren, Rolf Månsson och Anders Broberg slog Postens lag II med 5 - 3. I samma tröstturnering kom f.ö. Fårösunds lag II på tredje plats genom Hans Fredriksson, Tommy Mehlqvist, Uno Hallenbring.

Nils Höglunds målsättning att satsa på ungdomen, var naturligtvis den direkt bidragande orsaken till bordtennissektionens nytändning, där den ena turneringen avlöste den andra.

En av dessa turneringar var "Fårösund Open", vilken tidigare anordnats under benämningen "Påskpokalen" och vars vandringspris man nu åter satte på spel. Tävligen var öppen för spelare från f.d. Fårösunds, Fleringes och Rutes gamla kommuner och samlade ca 125 deltagare. Av dessa ställde ett 80-tal upp i handicap-klassen, där Rolf Månsson till slut stod som segrare efter att ha gått obesegrad genom turneringen, trots minus 5 i handicap.

Säsongen 1972-73 spelade föreningen också i bordtennisens div. 6 norra, där man i sista omgången besegrade IFK C i en ren seriefinal och därmed tog hem serien. I Fårösund spelade Rolf Månsson, Hans Fredriksson och Nils Höglund. I pojkserien hamnade Fårösunds lag på 3:e plats.

1973 vann Rolf Månsson åter "Fårösund Open" och hade därmed tagit sin andra inteckning i det 15 år gamla vandringspriset. Rolf vann också såväl seniorsingel som dubbeln, tillsammans med Thomas Erlandsson.

Största överraskningen i tävlingen var annars Mats Weinebrandt, som i juniorsingeln "körde över" Mikael Sunneborn. Flicksegern blev redan från början en paradseger för Fårösundsflickan Inger Jönsson, som inte släppte ett enda set.

1973 Klubbmästerskap

Nybörjare	1) Anders Bogren 2) Lennart Höglund	3) Ulf Bogren 4) Stefan Wallin
Flicksingel	1) Annette Gjørloff 2) Annica Mehlqvist	
Pojksingel	1) Mikael Sunneborn 2) Thomas Erlandsson	3) Göran Jönsson 4) Mats Weinebrandt
Juniorsingel	1) Mikael Sunneborn 2) Mats Weinebrandt 3) Magnus Sunneborn	4) Göran Jönsson 5) Stefan Wallin 6) Thomas Erlandsson
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Hans Fredriksson 3) Kjell Ågren	4) Nils Höglund 5) Sten-Inge Svensson 6) Thomas Erlandsson
Seniordubbel	1) Nils Höglund/Sten-Inge Svensson 2) Tommy Mehlqvist/Thomas Erlandsson 3) Hans Fredriksson/Thomas Eklund 4) Rolf Månsson/Göran Jönsson	

Reglerna för "Påskpokalen" föreskrev 3 inteckningar i följd eller 5 sammanlagt för att vandringspriset för alltid skulle få behållas.

Rolf Månsson triumferade såväl 1972 som 1973 och hade därför möjligheten i 1974 års upplaga av "Fårösund Open" att för alltid lägga beslag på den eftertraktade silverpjäsen. Och trots svår belastning med minus 5 bollar, höll han distansen ut även i finalpasset, där Göran Wallin fick se sig besegrad med 21-19, 22-20.

Också i seniorsingel gick Rolf till final, men där överraskade Nils Höglund stort och vann efter en knallhård tre-setare. Siffrorna 24-22, 11-21, 28-26 säger det mesta om hur oviss drabbningen var ända in i det sista.

1974 Klubbmästerskap

Knattsingel	1) Anders Bogren 2) Ulf Bogren	3) Anders Jönsson 4) Mats Torgander
Nybörjare I	1) Mats Wallin 2) Mats Torgander	3) Arne Jönsson 4) Anders Bogren
Nybörjare II	1) Tove Karlsson 2) Annika Mårtensson	3) Berit Mårtensson 4) Monica Wallin
Flicksingel	1) Annette Gjørloff 2) Rose-Marie Höglund	3) Helen Erlandsson 4) Carina Gustavsson
Pojksingel	1) Mats Weinebrandt 2) Göran Jönsson	3) Thomas Erlandsson 4) Magnus Sunneborn
Juniorsingel	1) Göran Jönsson 2) Thomas Erlandsson	3) Mats Weinebrandt 4) Magnus Sunneborn
Seniorsingel	1) Nils Höglund 2) Gunnar Sunneborn	3) Mats Weinebrandt 4) Berndt Aldervik
Seniordubbel	1) Berndt Aldervik/Mats Weinebrandt 2) Tommy Mehlqvist/Lars-Åke Pettersson 3) Gunnar Sunneborn/Tommy Gjørloff 4) Magnus Sunneborn/Thomas Erlandsson	

Inför 1975 års "Fårösunds Open", uppsattes ett nytt vandringspris, en tenntallrik, donerad av Fårösunds Hotell.

Tvärtemot alla förhandstips blev det Berndt Aldervik förunnat att få den första inteckningen i detta nyuppsatta pris. Vägen fram till den slutgiltiga triumfen var både lång och svårforcerad, men med ett otroligt flyt i forehandsspelet och med både nät och bordskanter som nära bundsförvanter passerades alla hinder inklusive finalmotståndaren Rolf Månsson.

Men Rolf lyckades hålla krutet torrt även i seniorsingel och fick till slut sin efterlängtnade revansch, genom att i finalen få möta och besegra just Berndt Aldervik.

1975 Klubbmästerskap

"Knatte"	1) Anders Bogren 2) Lennart Höglund	3) Stefan Wallin 4) Krister Höglund
Nybörjare	1) Krister Höglund 2) Ulrika Sunneborn	3) Björn Mårtensson 4) Stefan Jönsson
Flicksingel	1) Annette Gjørloff 2) Ulrika Sunneborn	3) Annika Mehlqvist 4) Carina Ågren
Pojksingel	1) Tommy Gjørloff 2) Magnus Sunneborn	3) Arne Jönsson 4) Göran Jönsson
Juniorsingel	1) Mats Weinebrandt 2) Thomas Erlandsson	3) Mikael Sunneborn 4) Magnus Sunneborn
Juniordubbel	1) Göran Jönsson/Tommy Gjørloff 2) Kjell Karlström/Magnus Sunneborn 3) Mats Weinebrandt/Peter Ekman 4) Thomas Erlandsson/Lars-Åke Pettersson	
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Nils Höglund	3) Hans Fredriksson 4) Kjell Ågren
Seniordubbel	1) Rolf Månsson/Magnus Sunneborn 2) Berndt Aldervik/Mats Weinebrandt 3) Gunnar Sunneborn/Göran Jönsson 4) Nils Höglund/Tommy Gjørloff	

"Fårösund Open 1976" blev en dramatisk kamp mellan de bägge ungdomarna Tommy Gjørloff och Per Bogren, som i handicap-finalen gjorde upp om en inteckning i Hotelllets vandringspris. Per vann första set och hade två matchbollar i andra innan Tommy lyckades vända matchen till egen favör.

I tröstturneringen segrade fjolörsetten Berndt Aldervik före vandringsprisets instiftare Kjell Ågren samt trean Nils Höglund.

Den hittills anonyme Rolf Månsson tog hem seniorsingeln före Bengt Johansson och seniordubbeln tillsammans med Nils Höglund.

Juniorsingel	1) Mats Weinebrandt	2) Magnus Sunneborn
Juniordubbel	1) Mats Weinebrandt/Thomas Erlandsson	
Pojksingel	1) Magnus Sunneborn	2) Tommy Gjørloff
Flicksingel	1) Ulrika Sunneborn	2) Annika Mehlqvist
Knattsingel	1) Anders Gardelin	2) Kent Skarphagen
Nybörjare	1) Jonas Öhrn	2) Per Berlin

1976 Klubbmästerskap

Knattelsingel	1) Kent Skarphagen 2) Per Berlin	3) Anders Gardelin 4) John Erlandsson
Yngre pojkar	1) Lennart Höglund 2) Krister Höglund	3) Mikael Nyström
Flicksingel	1) Annette Gjørloff 2) Ulrika Sunneborn	3) Anna Öhrn
Pojksingel	1) Magnus Sunneborn 2) Tommy Gjørloff	3) Arne Jönsson 4) Mats Wallin
Juniorsingel	1) Mats Weinebrandt 2) Magnus Sunneborn	3) Göran Jönsson 4) Thomas Erlandsson
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Nils Höglund	3) Thomas Erlandsson 4) Göran Jönsson
Seniordubbel	1) Tommy Gjørloff/Magnus Sunneborn 2) Nils Höglund/Rolf Månsson 3) Lars-Åke Pettersson/Göran Jönsson 4) Mats Weinebrandt/Thomas Erlandsson	

1977 års upplaga av "Fårösund Open" samlade ett 70-tal deltagare och som vanligt lockade handicap-klassen det största deltagarantalet.

Inte helt oväntat drog Rolf Månsson det längsta strået genom att besegra fjolårsvinnaren Tommy Gjørloff i finalen.

Rolf Månsson, som denna helg var helt omöjlig att stoppa, vann också finalen i seniorsingel över en frenetiskt kämpande Bo-Lennart Gustavsson.

Innan Rolf gick hem för dagen, passade han även på att vinna seniordubbeln tillsammans med Kjell Ågren.

Ett överraskande stort deltagarantal samlade även flicksingeln, vilket vittnade om stort intresse. Klassen vanns även detta år av Annette Gjørloff.

1977 Klubbmästerskap

Knattelsingel	1) Jonas Öhrn 2) Per Berlin	3) Christer Wallin 4) Krister Höglund
Yngre pojkar	1) Göran Gardelin 2) Mikael Nyström	3) Anders Gardelin 4) Kent Skarphagen
Pojksingel	1) Mats Wallin 2) Per Solbe	3) Lennart Höglund 4) Kent Skarphagen
Flicksingel	1) Annette Gjørloff 2) Annika Mehlqvist	3) Ann Jönsson
Juniorsingel	1) Tommy Gjørloff 2) Mats Wallin	3) Mikael Nyström 4) Peter Alw
Juniordubbel	1) Peter Solbe/Stefan Tillberg 2) Magnus Sunneborn/Mikael Nyström 3) Tommy Gjørloff/Christer Höglund 4) Magnus Wallin/Peter Alw	
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Nils Höglund	3) Bo-Lennart Gustavsson 4) Bengt Johansson

Seniordubbel	1) Bo-Lennart Gustavsson/Tommy Mattsson 2) Tommy Gjørloff/Tommy Mehlqvist 3) Magnus Sunneborn/Mats Weinebrandt 4) Bengt Johansson/Per Solbe	
--------------	--	--

Oldboys	1) Nils Höglund 2) Bengt Johansson	3) Berndt Aldervik 4) Gunnar Sunneborn
---------	---------------------------------------	---

I högsta gotlandsserien klarade man sig kvar genom att i jumbofinalen vinna över Endre med övertygande siffror, vilket innebar nytt kontrakt.

Vad beträffar tävlingar utanför klubben, så vann man Gotlands Allehandas handicaptävling "Guldracket" detta år. I laget ingick Bengt Johansson, Rolf Månsson och Rolf Boman.

1978 Klubbmästerskap

Pojksingel t.o.m. 12 år	1) Krister Dennerdahl 2) Ola Edman	3) Lasse Kjellström 4) Thord Friberg
Pojksingel t.o.m. 14 år	1) Mikael Nyström 2) Håkan Löhr	3) Krister Dennerdahl 4) Krister Höglund
Flicksingel	1) Ann Jönsson 2) Monica Wallin	3) Agneta Boman 4) Lena Smedberg
Juniorsingel	1) Tommy Gjørloff 2) Mats Wallin	3) Håkan Löhr 4) Mikael Nyström
Juniordubbel	1) Per Sollbe/Per Berlin 2) Mats Wallin/Ola Edman 3) Tommy Gjørloff/Thord Friberg 4) Mikael Nyström/Lasse Kjellström	
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Bo Gustavsson	3) Bengt Johansson 4) Mats Weinebrandt
Seniordubbel	1) Nils Höglund/Bo Gustavsson 2) Rolf Månsson/Bengt Johansson 3) Mats Weinebrandt/Inger Jönsson 4) Tommy Gjørloff/Mats Wallin	
Oldboys	1) Bengt Johansson 2) Rolf Månsson	3) Nils Höglund

Rolf Månsson blev som väntat det stora namnet i "Fårösund Open" genom att vinna handicapklassen, herrklassen och oldboysklassen. Trots minus sex bollar i handicapklassen lyckades han i kvartsfinalen mot Lena Smedberg ta 54 raka bollar och vinna med 21-19, 21-19. Lena hade +19 i handicap.

I finalen slog han sedan Bo-Lennart Gustavsson (scratch) med 21-19 i avgörande set.

1979 Klubbmästerskap

Pojkar, yngre	1) Krister Dennerdahl 2) Ola Edman	3) Lars Kjellström 4) Jonas Öhrn
Pojkar, äldre	1) Anders Bogren 2) Mikael Nyström	3) Ola Edman 4) Stefan Tillberg
Flickor	1) Ann Jönsson 2) Monica Wallin	3) Carina Ågren

Juniorsingel	1) Mats Wallin 2) Mikael Nyström	3) Anders Bogren 4) Per Sollbe
Juniordubbel	1) Arne Jönsson/Krister Dennerdahl 2) Anders Bogren/Ola Edman 3) Per Sollbe/Per Berlin 4) Mats Wallin/Jonas Öhrn	
Seniorsingel	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Bengt Johansson	3) Mats Weinebrandt 4) Rolf Månsson
Seniordubbel	1) Bengt Johansson/Arne Jönsson 2) Mats Weinebrandt/Peter Alw 3) Ulf Bogren/Anders Bogren 4) Bo-Lennart Gustavsson/Christer Stenqvist	
Oldboys	1) Rolf Månsson 2) Bo-Lennart Gustavsson	3) Bengt Johansson 4) Nils Höglund

Detta år anordnade man också för första gången en sedemera årligen återkommande julturnering i bordtennis, varvid följande segrare korades:

Yngre pojkar	1) Krister Dennerdahl 2) Per Berlin
Äldre pojkar	1) Mikael Nyström 2) Ola Edman
Pojkdubbel	1) Stefan Tillberg/Anders Bogren
Flicksingel	1) Carina Ågren 2) Susann Ringbom
Damdubbel	1) Monica Wallin/Ann Jönsson
Juniorsingel	1) Anders Bogren 2) Mikael Nyström
Seniorsingel	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Rolf Månsson
Seniordubbel	1) Bo-Lennart Gustavsson/Jonas Öhrn
Oldboys	1) Rolf Månsson 2) Bo-Lennart Gustavsson

1980 Klubbmästerskap

Pojkar -68	1) Jörgen Bjäremo 2) Lars-Olof Andersson	3) Roger Persson
Pojkar -66	1) Jonas Öhrn 2) Per Berlin	3) Christer Höglund 4) Jörgen Bjäremo
Pojkar -64	1) Mikael Nyström 2) Christer Höglund	3) Kent Skarphagen 4) Jörgen Bjäremo
Pojkdubbel	1) Mikael Nyström/Kent Skarphagen 2) Christer Höglund/Per Berlin 3) Jonas Öhrn/Jörgen Bjäremo	
Juniorsingel	1) Mikael Nyström 2) Jonas Öhrn	3) Per Berlin 4) Christer Höglund
Seniorsingel	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Bengt Johansson	3) Tommy Mattsson 4) Mats Weinebrandt
Seniordubbel	1) Mikael Nyström/Tommy Mattsson 2) Mats Weinebrandt/Jörgen Bjäremo 3) Bengt Johansson/Jonas Öhrn 4) Nils Höglund/Christer Höglund	
Oldboys	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Bengt Johansson	3) Nils Höglund 4) Lennart Öhrn

I "Färösund Open -80" vann Bo-Lennart Gustavsson handicap-klassen före Mats Weinebrandt och seniorklassen före Rolf Månsson.

Rolf Månsson vann oldboys-klassen före Bo-Lennart och seniordubbel tillsammans med Jonas Öhrn.

Den traditionella julturneringen i bordtennis fick tyvärr ett klenare gensvar än väntat, framförallt i ungdomsklasserna, men de som tillfälligt lämnat skinka och sofflock därhän, var å andra sidan på ett härligt spelhumör. Det gällde inte minst segraren i herrklassen, Stig Cedemar från Stockholm som firade jul i grannskapet. Ett nytt namn för öns bordtennis, men med meriter från div. II-spel i Boo KFUM på 60-talet. Den eventuella "ringrosten" försvann emellertid ju längre tävlingen led och efter en hård tre-setare mot Rolf Månsson i semifinalen, gjorde han processen kort med Bo-Lennart i finalen.

1981 Klubbmästerskap

Flickor -67	1) Ann Jönsson 2) Marie Månsson	3) Petra Karlsson
Pojkar -69	1) Lars-Olof Andersson 2) Mattias Sunneborn	3) Anders Olsson 4) James Malmqvist
Pojkar -67	1) Christer Dennerdahl 2) Jonas Öhrn	3) Per Berlin 4) Jörgen Bjäremo
Pojkar -65	1) Christer Dennerdahl 2) Jonas Öhrn	3) Ola Edman 4) Per Berlin
Pojkdubbel	1) Christer Dennerdahl/Ola Edman 2) Per Berlin/Jonas Öhrn 3) Anders Olsson/Mattias Sunneborn 4) Stefan Jönsson/Jörgen Bjäremo	
Juniorsingel	1) Christer Dennerdahl 2) Mats Wallin	3) Mikael Nyström 4) Anders Bogren
Seniorsingel	1) Rolf Månsson 2) Bo-Lennart Gustavsson	3) Mats Weinebrandt 4) Mats Wallin
Seniordubbel	1) Bo-Lennart Gustavsson/Ola Edman 2) Mats Weinebrandt/Jonas Öhrn 3) Rolf Månsson/Jörgen Bjäremo 4) Mats Wallin/Stefan Jönsson	
Oldboys	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Rolf Månsson	3) Nils Höglund 4) Lennart Öhrn

I seriespelet kom seniorerna 3:a i div. VI, medan det rutinerade yngre pojklaget av förklarliga skäl hamnade sist i sin serie. Det äldre pojklaget drog sig ur redan efter en spelad omgång.

Dessutom hade man deltagit och representerat klubben i Hemseträffen, Suderträffen, Garda ungdomscup, Grötlingbokannan, DM och Skinkspelen. Som helhet har de äldre spelarna klarat sig bra medan de yngre haft det svårare.

"Fårösund Open -81" arrangerades i 15 klasser där ungdomsklasserna dominerade. Christer Dennerdahl vann i 4 klasser: pojkar-67, pojkar-65, pojkdubbel tillsammans med Ola Edman och seniordubbel med Stefan Jönsson som bundsförvant.

Tävlingen "Julpingis" ägde rum den 19 december i skolans gymnastiksal och arrangerades i 10 klasser.

1982 Klubbmästerskap

Flickor	1) Ann Jönsson 2) Marie Månsson	3) Marie Gustavsson
Juniorsingel (Dam)	1) Ann Jönsson 2) Marie Gustavsson	3) Marie Månsson Anneli Wiberg
Seniorsingel (Dam)	1) Ann Jönsson 2) Anneli Wiberg	3) Marie Gustavsson Marie Månsson
Pojkar C	1) Lars-Olof Andersson 2) Mattias Sunneborn	3) James Malmqvist Bjarne Gustavsson
Pojkar B	1) Jörgen Bjäremo 2) James Malmqvist	3) Mattias Sunneborn Lars-Olof Andersson
Pojkar A	1) Christer Dennerdahl 2) Jonas Öhrn	3) Jörgen Bjäremo Ola Edman
Pojkar dubbel	1) Ola Edman/Jonas Öhrn 2) Christer Dennerdahl/Jörgen Bjäremo 3) Lars-Olof Andersson/Mattias Sunneborn James Malmqvist/Jonas Pettersson	
Juniorsingel	1) Christer Dennerdahl 2) Stefan Tillberg	3) Ola Edman Mikael Nyström
Seniorsingel	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Rolf Månsson	3) Christer Dennerdahl Mats Weinebrandt
Seniordubbel	1) Stefan Tillberg/Jonas Öhrn 2) Ola Edman/Jörgen Bjäremo 3) Bo-Lennart Gustavsson/James Malmqvist 4) Thomas Erlandsson/Nils Höglund	
Oldboys	1) Bo-Lennart Gustavsson 2) Bengt Johansson	3) Nils Höglund Rolf Månsson

"Fårösund Open -82" anordnades traditionsenligt och för första gången i FGoIK:s historia upptogs de tre första platserna i handicaptävlingen av kvinnliga deltagare:

1) Yvonne Månsson	+19
2) Marie Gustavsson	+19
3) Marie Månsson	+19

Var den moderna handbollen för första gången spelades och utvecklades därom råder delade meningar, men redan 1898 spelades handboll vid Ordrups gymnasium i Danmark, där gymnastikläraren Holger Nielsen även lär ha skrivit de första reglerna.

Gossarna vid skolan hade förbjudits spela fotboll på skolgården, förmodligen främst beroende på risken för utslagna fönsterrutor, och började i stället spela bollen med händerna.

Efter samarbete med Danska Idrottsförbundet utgav Nielsen år 1906 de första reglerna för handboll ("Vejledning i Haandbold").

Från början spelade man uteslutande utomhus, men år 1918 utgavs också de första spelreglerna för inomhushandboll och år 1921 anordnade den danska klubben IF Old Boys en inomhusturnering i Köpenhamn, vilken blev en stor succé bland spelare, publik och tidningar.

I Sverige lär handbollen ha spelats för första gången vid Nääs slöjdseminarium utanför Göteborg, där skolläraren O.H. Walldén lär ha introducerat spelet.

Inomhushandbollen togs tidigt upp som obligatorisk idrott inom marinen, på initiativ av dåvarande löjtnant G. Wahlström och år 1924 fick ett skeppsgosselag förtroendet att demonstrera det nya spelet för Stockholmspubliken. Därmed sattes bollen i rullning.

Handbollen utövades tidigt även på Gotland, om än i mycket begränsad omfattning och ur Age Frankings egna anteckningar kan man läsa följande:

"Den 11 december 1929 kom tre av flottans ubåtar, Valen, Gripen och Valrossen till Visby på s.k. örlogsbesök och naturligtvis ville man passa på att göra propaganda för handbollen även på Gotland.

På läroverket i Visby hade man redan provat på detta, vad man allmänt betraktade som ett fruntimmersspel och på en förfrågan från ubåtsbesättningen beslutade man därför spela en vänskapsmatch. I denna första handbollsmatch, som spelades i A7:s gymnastiksal, stötte flottans salta gossar på betydligt hårdare motstånd än man räknat med, men lyckades ändå besegra gotlänningarna med 17-16.

Emellertid dröjde det ytterligare tre år innan handbollen på allvar började utövas på Gotland och i december 1932 var det handbollspremiär i I18:s gymnastiksal mellan Läroverket - A7 resp. I18 - Gute. Efter denna händelse ökade intresset mycket snabbt.

Den 26 mars 1933 behandlades handbollen för första gången av Gotlands Idrottsförbund, på förslag av Allan "Santa" Sandström och i oktober samma år upptogs även handbollen på programmet.

I Fårösund blev handbollen intressant först under beredskapsåren, då många duktiga handbollsspelare kom hit, samtidigt som KA3 fick sin sport-hall, vilket ju var en förutsättning för att handboll i större omfattning skulle kunna spelas även här uppe på norr.

KA3 började så smått med handbollen redan 1939-40 då ett lag, bestående av stambefäl och värnpliktiga, åkte buss in till I18:s exercishus för att träna. Ibland tränade man också i Flygets gymnastiksal, där f.ö. även FGoIK lär ha börjat omkring 1940-41, vilket förefaller troligt då man redan den 22 januari 1942 sökte inträde i Svenska Handbollsförbundet.

Under åren 1942-43 utvecklades handbollen mycket snabbt, främst genom sporthallens tillkomst och det stora handbollskunnande som div I- och II-spelare förde med sig från fastlandet under beredskapsåren.

I sina första matcher sökte klubben därför motståndet vid ortens förband och i slutet av 1943 börjar de första resultaten komma till allmänhetens kännedom:

Fårösunds GoIK	-	U.O.F.	7 - 8
"	-	"	6 - 10
"	-	"	11 - 15
"	-	"	6 - 10

Efter dessa matcher började man förbereda sig på att delta i serie-spelet och i december 1943 valdes Louis Lindblad till lagledare för 1944 års handbollslag och att ingå i handbollssektionen valdes Louis Lindblad, Arne Johansson och Karl Nyström.

Till skillnad från fotbollen, hade klubben från början ett betydligt bättre "eget" spelarurval inom handbollen. När man därför 1944 för första gången deltog i den gotländska B-serien, bestod laget av enbart egna spelare:

Magnus Ström		
Arne Johansson	Karl-Erik Wallin	
Erik Örtlieb		
Ville Karlsson	Sture Mårtensson	Bert Palmgren
Olle Löf	Lasse Stuxberg	Rolf Klang

1944-45 Handboll, B-serien

FGoIK - A7	9 - 7	
FGoIK - VIF	15 - 10	
AIK - FGoIK	20 - 10	
KA3 - FGoIK	13 - 14	protest
I18 - FGoIK	23 - 14	
KA3 - FGoIK	24 - 11	omspel

Ur publiksynpunkt var handbollen definitivt den största sporten här i samhället under 40-talet. Handbollsmatcherna i sporthallen var närmast att betrakta som "heliga" och i kön framför biljettluckan var det inte nådigt att hålla på "fel" lag. Förhandsdiskussionerna avgjordes oftast genom s.k. skärmytslingar eller direkta handgripligheter, vilket lär ha varit vanligt vid speciellt derbymatcher mellan KA3 och Fårösund.

Då satt folk i dubbla led längs långsidorna och hängde som druvklasar i ribbstolarna.

Många av de äldre och i handbollen mer initierade, levde sig ofta in i matcherna till den grad att de med våld fick släpas tillbaka till sina ställ- eller sittplatser.

1945-46 Handboll, A-serien

VIF - FGoIK	32 - 12
FGoIK - Gute	10 - 20
AIK - FGoIK	20 - 12
KA3 - FGoIK	11 - 6
I18 - FGoIK	20 - 11
FGoIK - KA3	5 - 23
Gute - FGoIK	21 - 14
FGoIK - AIK	10 - 9
FGoIK - I18	11 - 6

1946-47 Handboll, A-serien

I18 - FGoIK	18 - 18
VIF - FGoIK	22 - 13
FGoIK - AIK	16 - 15
FGoIK - VIF	8 - 17
KA3 - FGoIK	19 - 9
FGoIK - I18	13 - 16
AIK - FGoIK	21 - 16
FGoIK - Gute	13 - 12

A-serien:

KA 3	8	6	0	2	117-77	12
VIF	8	5	1	2	125-100	11
Gute	8	3	2	3	128-122	8
AIK	8	3	1	4	123-125	7
Fårösund	8	2	1	5	106-140	5
I 18	8	2	1	5	114-149	5

Konditionen tröt för Fårösund.

FGoIK inledde kvickt med 2-0 innan AIK gjorde tre mål i svit, varpå FGoIK tog ledningen med 4-3. Så blev det 7-4 för AIK och fram mot halvlekens slut knappade FGoIK in till 10-9. Än en gång skulle det visa sig att de bruna fårösundspojkarnas kondition inte räckte till för två halvlekar, ty AIK gick "raka spåret" upp till 16-9 under en period då FGoIK bl. a. tilldömdes tre missade straffkast för hårt spel av AIK-försvaret. Saken var alltså klar och hemmalaget kunde vinna en komfortabel seger med 20-12.

AIK saknade för dagen Harry Nygren på v. b., där i stället Storen spelade i första halvlek och Bagarn i andra. I målet prövades Baising, som var osäker till en början men briljerade med vackra räddningar mot slutet. I kedjan var Bengt Johansson primus motor (7 mål), därav de flesta i andra halvlek då han fick lämna centerbackplatsen till Storen och gå upp i anfall. Övriga målgörare för AIK: Storen 4, Lalle Svensson 3, Belle Jacobsson och Bagarn Olofsson 2 var, Mats Ahlberg och Nisse Big Karlsson vardera 1. I Fårösund märktes mest målvakten Ström och h. f. Klang. Målgörare: Stuxberg 4, Klang 3 och enmålskyttar var Palmgren, Arne Johansson, Örtlieb, Wille Karlsson och Löf.

Domaren Sandström var precis som vanligt.

När såväl kriget som beredskapsåren gick mot sitt efterlängttade slut, förlorade KA3 många av sina spelare, vilka varit hitkommenderade under beredskapen. FGoIK hade likartade problem, varför en sammanslagning ansågs vara den bästa lösningen och man bildade Fårösunds Handbollsklubb.

Detta försök till samarbete misslyckades emellertid och någon gemensam verksamhet kom aldrig till stånd. Inför säsongen 1948-49 utvecklades handbollsklubben och såväl FGoIK som KA3 deltog åter med egna lag. Som lagledare i FGoIK valdes Erik Fröberg.

1948-49 Handboll, A-serien

FGoIK - AIK	9 - 9	FGoIK - I18	6 - 7
" - "	10 - 9	" - "	14 - 19
" - Gute	12 - 9	" - KA3	9 - 7
" - "	19 - 17	" - "	10 - 7
" - VIF	15 - 5		
" - "	21 - 11		

Tursam I 18-seger i "höst-blixten".

VIF tvåa, Gute trea. — Fårösund sensationslaget, slog Gute, KA 3 och A 7.

Tur i förening med skicklighet hjälpte I 18:s från i fjol till 6/10 förnyade handbollslag att synnerligen överraskande lägga beslag på segern och vandringspriset i "höst-blixten". Säkerligen var det ytterst få som trots de skärtröjade infanteristerna om den bravaden, men omständigheterna spelade allt in åtskilligt, därmed utmärkt kompletterande lagets goda spel. Förmodligen har I 18-pojkarna hunnit vänja sig bättre vid det även för ishockey lämpade talkgolvet, som låg orört efter lördagskvällens dans, och lika sannolikt är att I 18:s spelare hunnit med mest i träningsväg, tack vare kompaniserien. Här-till kommer att I 18 fick en god portion domarhjälp i den avgörande matchen Gute—AIK.

Otränningen lyste för mycket igenom för att det här skall vara värt att närmare gå in på "match för match". Referatets längd blir som bekant alltid i proportion till en tävlings kvalitet. Frågan är också om... inte ovanan med de nya reglerna gjorde sitt till att spelet inte flöt helt friktionsfritt. Och så undrar vivarför inte den nyinförda karantänregeln är fullständigt gällande även för de militära föreningarna. Där måste en ändring komma till stånd med det snaraste för att det skall bli någon rättvisa i bestämmelsen.

Gute var nog förhandsfavorit bland alla de som inte kände till att laget skulle tvingas ställa upp med reserver för tre av sina bästa (Åbom, Wahlgren och nyförvärvet Klang). De svartvita vann också tre raka till en början, däribland över VIF i dagens första match, men sedan var det "träff". Ett snöpligt nederlag med uddamålet av fem mot Fårösund gav signalen till vad som komma skulle: oavgjort mot AIK, som fick en "billig" poäng, dels genom ett felaktigt bortdömt mål av Gutes Franking och dels genom en oförklarlig utjämmande straff för AIK i sista sekunderna. Därmed hade Nisse Torndahl blåst bort all spänning, och I 18 kunde i slutmatchen lätt besegra ett gutelag, som helt tappat gnistan.

I 18 gjorde som sagt en överraskande god säsongdebut, men den allra största sensationen stod dock Fårösunds bruna tia för genom att vinna hälften av sina matcher. Det var dagens stora glädjeämne. VIF gjorde en strong insats trots sina kännbara förluster av Almqvist, Ekenwik, Curt Hanson, Sven Andersson och Lundh. Men Albertsson i målet och Attner på c. h. utgör förvisso ersättare som heter duga. AIK:s

spel var på gott och ont, KA 3 var en besvikelse, och att A 7 inte skulle ha något bättre spelarmaterial att köpa med var man inställd på.

Synpunkter på Blixten.

Framgångsrikaste skytt: Anders Attner, VIF, med 12 fullträffar.

Mest opåräknade skytt: Ortleib, Fårösund, med 9.

Toppsskyttar i övrigt: Evert Olofsson, AIK (8), Fredborg, I 18 (7), Curt Nilsson, VIF (7), Birgersson och Kolmodin, I 18 (6), Stenbom, VIF (6), Bosse Eriksson, A 7 (5).

Säkraste burväktare: "Stacken" Runsten, Gute, (i konkurrens med Högqvist, KA 3).

Hårdaste försvar: KA 3:s.

Mest "öppna" försvar: VIF:s (och A 7:s förstås).

Förnämligaste kedjespel: I 18:s.

Mest beslutsamme spelare: "Lalle" Svensson i AIK, som nekade spela på det hala golvet och lämnade turneringen efter två matcher.

Värsta reaktion: Fårösunds 8-3-nederlag mot VIF efter segrarna över Gute och KA 3.

Pl.	Lag	I 18	VIF	Gute	AIK	FGIK	KA 3	A 7	Sp.	V.	O.A.	F.	Kvot	P.
1.	I 18	0	4-4	2-0	2-0	3-1	3-0	8-1	6	5	1	0	22--	6 11
2.	VIF	4-4	0	—	6-4	8-3	3-1	3-2	6	4	1	1	27-19	9
3.	Gute	—	5-3	0	3-3	—	1-0	4-1	6	3	1	2	15-12	7
4.	AIK	—	—	3-3	0	4-3	3-1	5-3	6	3	1	2	19-18	7
5.	FGIK	—	—	3-2	—	0	4-1	3-2	6	3	0	3	17-20	6
6.	KA 3	—	—	—	—	—	0	3-1	6	1	0	5	6-15	2
7.	A 7	—	—	—	—	—	—	0	6	0	0	6	10-26	0

KA 3-triumf i »Blixten»

Hektisk final mot VIF

Handbollssäsongen inleddes definitivt i går på I 18 med den traditionella blixturneringen med deltagande av KA 3, VIF, Gute, Fårösund, AIK och I 18. Matcherna spelades enligt utslagningsmetoden och omfattade 2x15 min. speltid utan halvlek — en nyhet — som enbart var till fördel och gav lagens prestationer större rättvisa.

Ur turneringen gick KA 3 som segrare, efter att i en olidligt spännande finalmatch ha besegrat VIF med 11-10. Övriga matcher lämnade följande resultat: Fårösund—I 18 11-7, KA 3—AIK 9-7, VIF—Gute 10-6 och KA 3—Fårösund 19-10.

Finalen började för VIF:s del bra och laget ledde med 3-0 efter några minuters spel. A-kedjan V. Ekström—K. Nilsson—U. Stenbom, där Ekström—Stenbom svarade för de tekniska finesserna och K. Nilsson för målsnittningen, dansade friskt om med KA 3-försvaret. »Kustarna» samlade sig storartat inför det hotande nederlaget och genomförde i fortsättningen ett effektivt försvarsspel. Laget plockade upp VIF:s försprång och ledde ett tag med 4-3, men innan halvlekens slut var siffrorna 5-5 — ett rättvist resultat efter spelfördelningen.

Efter sidobyttet ökade VIF ledningen till 6-5 genom hy. Ekström, men var sedan aldrig uppe till ledningen. Största målövervikten var KA 3-ledning med 8-6, vilken utjämnades på två påpassliga skott av vy. Stenbom. Segerskytt blev KA 3:s hy. i B-kedjan Törnkvist, som i matchens sista sekunder överlistade VIF-keepern Albertsson.

»Kustarnas» seger var fullt rättvis och laget fick nu sin första inteckning i vandringspriset, vilket, om VIF vunnit, för alltid erövrats av stadslaget.

En sammanfattning av mera notabla händelser i turneringen följer här.

Bästa målskyttar: cf. K. Nilsson, VIF, 9 st., hy. Theorin, KA 3, 6 st., cf. Mårtensson, Fårösund, 6 st.

Vackraste mål: hy. Theorins droppskott från högerkanten i finalmatchen, som smet in vid bortre stolpen.

Mest spännande matcher: KA 3—AIK och KA 3—VIF.

Sämsta match: Fårösund—I 18.

Svagaste lag: I 18.

Målfacit: 60-40.

Bästa spelare KA 3: mv. Bridén, hy. Theorin. VIF: ch. Attner, hy. Ekström.

Gute: mv. Nilsson, ch. Lindwall. Fårösund: ch. Ortleib, cf. Mårtensson. AIK: ch. »Storen» Lindfors, cf. »Lalle» Svensson. I 18: vb. Hildenborg.

Ojuste: cf. Stig Hagström, AIK, som endast gick in för »märkning» av motståndarna och lyckades i ett fall.

Mot reglerna: I 18:s lag onumrerat.

Juste: Inga straffkast.

Svagt: Belysningen.

Drastiskt: Publikens skrän på »Skjut Attner».

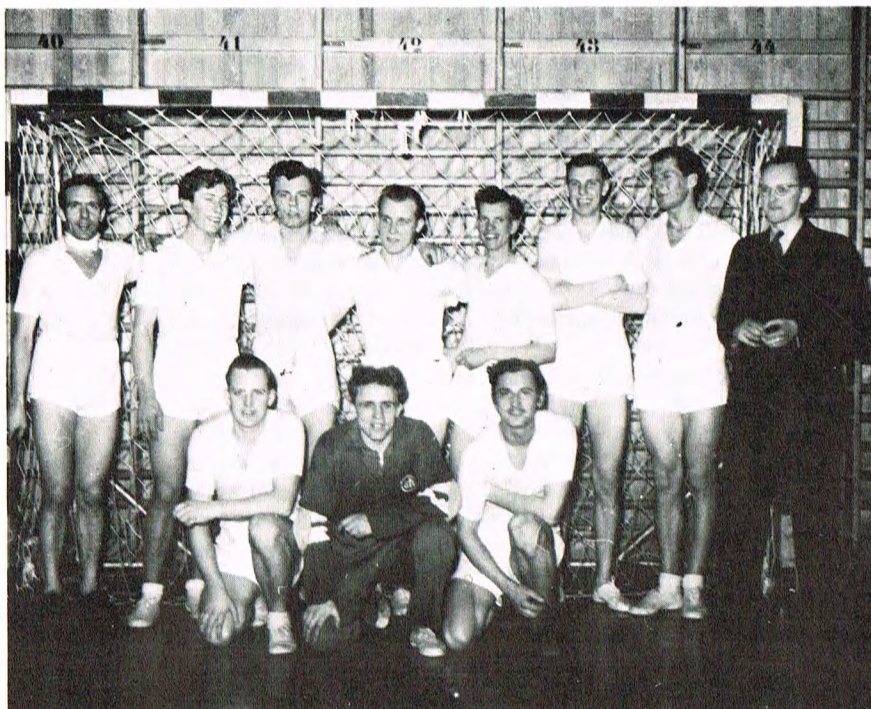
Domare: Gustrén, Claesson och Sandström, som klarade sina uppgifter bra.

Bore.

KA3 kom dock aldrig igång ordentligt igen, utan tvingades efter ett par misslyckade år att lägga ner sin handbollsverksamhet.

För FGoIK:s del gick det däremot bättre. Visserligen förlorade man spelare som Sture Mårtensson, Rolf Klang, Erik Ortlieb och Lasse Stuxberg, men Erik Fröberg, Gösta Säiner och Halvar Sundling i handbollssektionen vågade likväl se ljust på framtiden.

Inför säsongen 1949-50 var intresset nämligen så stort att klubben kunde delta med A-lag, B-lag och juniorlag i serien samt A-lag och juniorlag i distriktsmästerskapen.

A-laget 1949-50

Sture Mårtensson
Sven-Erik Nordlund
Karl-Gunnar Eklund
Bert Palmgren
Karl-Erik Ekwall
Seth Norman
Ivan Nordlund
Gösta Säiner (lagl)

Sittande:

Bosse Stuxgren
Magnus Ström
Rolf Engström

Enligt Kjell Olofsson är ovanstående lag också identiskt med det som 1949 spelade DM-final mot Gute IF och förlorade med 13-8.

Säsongen 1952-53 började klubben också med damhandboll. Denna första säsong nöjer man sig emellertid med att enbart spela ett par vänskapsmatcher, men 1953-54 deltar FGoIK för första gången med ett damlag i seriespelet och denna första laguppställning skall ha haft följande utseende:

Inger Lind

Astrid Stuxgren Birgitta Gustavsson

Gudrun Johansson

Sigrid Olofsson Gun Derwin Birgitta Norman

Kerstin Karlsson Gun-Britt Johansson Eivor Silfvergren

Men under dessa tidigare år spelade även Kerstin Wallin, Dagny Cederholm, Marja Olofsson samt många andra av de 26 flickor som 1951 gick med i föreningen.

Damlaget deltog sedan i seriespelet fram t.o.m. säsongen 1959-60, då damhandbollen i FGoIK fick upphöra p.g.a. spelarbrist.

Nytt för året blev i stället flicklagets många och lovande förmågor, varför Eivor Olofsson, "Sissi" Jönsson och Ethel Karlsson gick över till Gute IF.

Eivor Olofsson, som f.ö. spelade i Gute redan 1957-58 kom under flera år att ensam utgöra stommen i FGoIK:s lag och var under sina följande 10 år i Visby-klubben, en av öns bästa handbolls flickor.

1961 fick hon också Gotlänningens pris som bästa damsenior under säsongen 1960-61 och spelade många matcher i såväl UK:s som Pressens lag samt i Gotlandslaget.

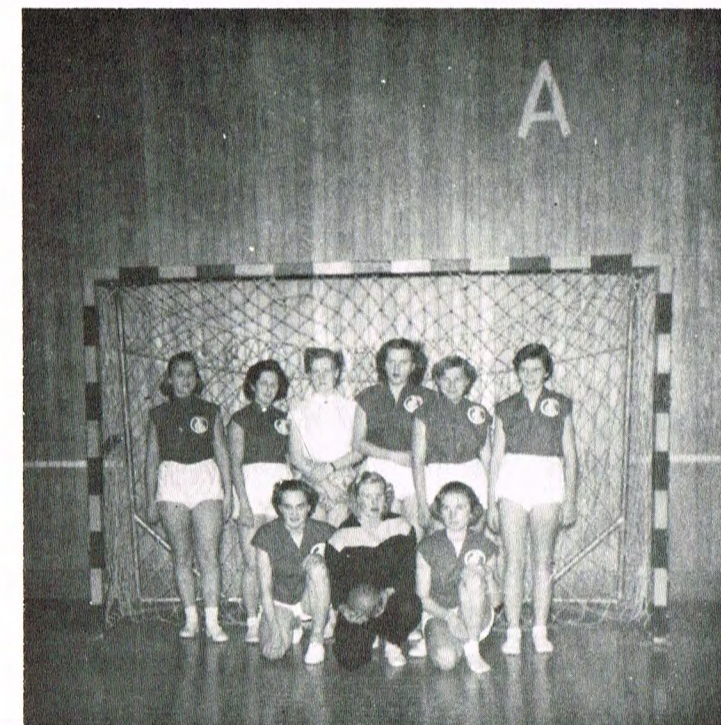
Fårösunds damhandboll hade däremot sina bästa år bakom sig och den fortsatta verksamheten bedrevs i olika omgångar genom flick- och juniorlag, med högst varierande resultat. Verksamheten lades definitivt ner år 1970 och problemet under alla år har varit brist på såväl intresse som spelare och ledare.

Damlaget 1955 (?)

Birgitta Norman
Kerstin Wallin
Marja Olofsson
Gudrun Johansson
Gun-Britt Johansson
Birgitta Östergren

Sittande:

Eivor Silfvergren
Sigrid Jönsson
Ethel Karlsson

Den gotländska handbollen spelades förr under helt andra förutsättningar än dagens moderna handboll, där elittänkandet och den allmänna samhällsutvecklingen tyvärr har förändrat handbollens grundtankar.

Lekfullheten och improvisationen har i stället fått ge vika för en teknisk perfektionism, helt styrt av det strikta och noggrant uppbyggda spelmönster som vi idag kallar för taktik.

Handbollssektionens årsberättelse för år 1954

Sektionsstyrelsen har under året bestått av: Gösta Säiner, Bo Stuxgren och Ivan Nordlund.

Framgångarna i 1953-54 års serier och i distriktsmästerskapen blev minimala. Spelaravflyttningar, vi har i tidigare årsberättelser talat om samma sak, är största skulden till denna sak. För två år sedan vann klubbens B-lag sin serie och inför säsongen 1954-55 förmådde inte klubben samla manskaper till även ett B-lag.

Glädjande nog har klubben återigen ett juniorlag med i serien och detta har faktiskt visat sig spela så god handboll att det väl hävdat sig och har möjlighet att vinna sin serie. Detta gör att vi ser ljusst på framtiden.

Damhandbollen har svårt att göra sig gällande mot de mer rutinerade lagen från Visby, men ligger dock ej sist i sin serie. Det är vår förhoppning att damerna fortsätter träning och spel i tävlingsform under sommaren.

Klubben har haft besök av Svenska Handbollsförbundets propagan-
dalandslag, vilket gjorde en strålande uppvisning och lätt besegrade vårt med tre Visby-pojkar förstärkta lag.

Fårösunds-Blixten spelades för tredje gången och till vår stora glädje vann vårt lag turneringen med endast en förlorad poäng och tog därmed sin första inteckning i vandringspriset.

Det var följande grabbar, som så förtjänstfullt och framgångsrikt försvarade våra färger:

Kjell Olofsson, Martin Briling, Arne Johansson, Ivan Nordlund, Lars Stuxberg, Karl-Gunnar Eklund, Sven-Erik Nordlund, Karl-Erik Ekwall, Lennart Johannisson och Rune Karlsson.

Till sist vill sektionen tacka spelare och funktionärer för ett gott samarbete.

Gösta Säiner

Bo

Stuxgren

Vem minns inte 50- och 60-talets "legendariska" handbollsprofiler och FGoIK:s hemmamatcher i Sporthallen, där publikens öronbedövande ovationer bar fram hemmalaget till stordåd mot nästan vilken motståndare som helst.

Där hoppade man upp och ner på de hårda träbänkarna, helt obekymrade om "träsmak" och början till nedsatt hörsel, i en atmosfär där personer med dåligt hjärta tog en dag i sänder.

Dagen därpå var man tidigt ute efter tidningen, ivrigt letande efter de ev. superlativer som Visby-tidningarna ibland, ehuru ytterst sparsamt förärade även lagen från landsbygden:

...och klart skinande ljus i Fårösund var målvakten Magnus Ström, som hela matchen igenom svarade för briljanta räddningar. (53)

...där Fårösundsförsvaret med Lasse Sundahl, Bert Palmgren och Ivan Nordlund får räknas som ett av öns stabilaste klubbförsvaret. (53)

...under matchens sista minuter skördade gotlänningarna många applåder och då särskilt Seth Norman och mycket skjutstarke Ronny Lövén. "Sethen" uppvisade sin specialvändning med efterföljande hårt skott i mål. (53)

...och en som inte så lite kan ta äran åt sig av Fårösunds seger, är centerbacksklippan Ivan Nordlund, dagens bäste försvarsspelare och målskytt med fyra mål. (53)

...andra halvlek började Fårösund med ett fruktansvärt tempo och spelade fullkomligt ut VIF. Aldrig har väl en mera spännande match spelats i Exhuset och aldrig har man sett ett lag kämpa såsom Fårösund gjorde igår.

Bäst på plan var utan tvekan "Bella" Olofsson som under hela andra halvlek hade en glänsande uppvisning med prakträddningar som fick publiken att råka i fullkomlig extas. (56)

...Fårösunds-kedjan Rune Karlsson, Lennart Johannisson och "Fenkis" Nordlund visade vägen med ett rasande grannt spel. Johannisson tog sig lekande lätt igenom det stadiga Gute-försvaret och den snabbe Fårösundscentern antecknades också för 10 eleganta spelmål. (58)

...i Fårösund spelade A-kedjan stundtals bländande och "Fenkis" Nordlund, "Panget" Ekwall och Karl-Gunnar Eklund svarade för 16 av FGoIK:s 18 mål.

...och så satte Evert Bohlin pricken över I:et med 7-7. Oavgjort och seger i turneringen för FGoIK! Och då passerade vi ljudvallen. Trumhinnorna vibrerar än. (59)

Den intressantaste händelsen på 50-talet var annars B-landslagets bejublade propagandamatch mot en Fårösunds-kombination nere i Sporthallen, där hemmalaget fick finna sig i att bli ordentligt utspelat. Anders Attner dömde och 225 betalande åskådare fick se en bländande uppvisning.

Året var 1954 och man förlorade med hela 23-9, men hade en väldigt intressant laguppställning:

Kjell Olofsson (FGoIK)
 Bert Palmgren (FGoIK) Ivan Nordlund (FGoIK)
 Nils Österberg (I18)
 K-E Ekwall (Gute) K-G Eklund (FGoIK) Nils Hedbom (Gute)
 S-E Nordlund (FGoIK) Johnny Johnsson (VIF) Allan Carlsson (Gute)

Fårösund GoIK:s DM-vinnare. Stående fr v. Göte Sjögren (lagledare) Stig Bjüremo, Bo Winblad, Jan Johansson, Rolf Karlsson och Karl-Erik Ekwall. Knäst: Rune Karlsson, Fenkis Nordlund, Kjell Olofsson, Martin Briling och Karl-Gunnar Eklund.

60-talet inleddes med en knallsensation, då FGoIK för första gången vann ett distriktsmästerskap i handboll. I finalen i Ex-huset utklassade FGoIK Othem med 21-9, efter att tidigare ha "kört över" såväl AIK (21-17) som VIF (23-20). Othem hade kvalificerat sig till finalen genom att slå Gute.

Detta är f.ö. enda gången i den gotländska seniorhandbollens historia som två landsbygdsdrag kvalificerat sig till finalen och gjort upp om mästerskapet.

I kampen om ytterligare DM-tecken, hade laget sin bästa möjlighet säsongen 1962-63. I finalmatchen mot AIK inne i Ex-huset, hade Fårösund ett säkert grepp om matchen och ledde ännu en bit in i 2:a halvlek med 9-5, då AIK:s bättre kondition fällde avgörandet. Man gjorde 8 mål i rad och hade på 10 minuter svängt matchen till egen favör.

Fårösund orkade inte genomföra sin taktik med hårt och bestämt spel, utan Visby-laget med Ivan Cederlund, Toivo Tammiletho, Berndt Nysell, Roland Thörnhammar, "Krullis" Johansson m.fl. kunde till slut vinna matchen med 15-13.

Av övriga framgångar kan nämnas en 2:a placering i serien 1965-66 efter VIF, en prestation som överträffades året därpå, då 2:a-platsen efter AIK B även medförde att FGoIK blev klara för uppflyttning till div. III.

Emellertid insåg man redan då att ett deltagande i fastlandsserien ej var ekonomiskt genomförbart, varför klubben avstod från avancemang.

Tillväxten och intresset på 60-talet medförde också att man inför säsongen 1965-66 hade ett mycket starkt juniorlag, som tyvärr slarvade bort DM-tecknet i finalmatchen mot Visby AIK, men tog delvis en revansch genom att vinna juniorserien.

Året därpå kom man tvåa i serien efter Visby AIK, men höll distansen ut i kampen om DM-tecknet, genom att i en dramatisk final i Ex-huset, besegra storfavoriterna Gute IF med 13-12.

Samma år deltog de bästa juniorerna i GI:s sommarläger i Slite, som förberedelse inför TV-cupen i Eriksdahlshallen, där Gotland senare slogs ut, efter att ha besegrat Uppland i den första matchen men förlorat andra och avgörande matchen mot Stockholm.

GI:s sommarläger i Slite 1966. Bakre ledet från vänster:

Hans Rondahl (lagledare), Björn Ahrling, Anders Helling, Kenneth Johansson, Leif-Åke Svensson, Kenth Håkansson.

Främre ledet från vänster: Gillis Winberg, Alf Johansson, Kurt Eklöf, Tommy Florén, Gert-Ove Johansson.

Gutes storsatsning på handbollen med sikte på fastlandsspel, innebar emellertid samtidigt att kvalitén på öns övriga klubbhandboll succesivt sjönk.

Ett tydligt bevis för detta fick man 1968, då VIF/Gute utklassade övriga Gotland med 28-11, i en match som närmast var att betrakta som "kattens lek med råttan."

Fårösund hade dock kvar många rutinerade spelare, då dessa bodde och arbetade på orten och kunde därför hålla igång verksamheten ytterligare några år. Ungdomarna försvann i takt med den ökade bristen på arbetstillfällen samtidigt som intresset för handbollen minskade, kanske främst genom satsningen på fotbollen.

Det sista av värde som hände inom Fårösundshandbollen var kvalet till div. III, vilket tyvärr ytterligare underströk skillnaden mellan den gotländska klubbhandbollen och fastländsk, VIF/Gute undantaget naturligtvis.

Rapport från handbollssektionen, spelåret 1970-71:

Handbollssektionen har haft följande sammansättning: Valter Pettersson, Karl-Erik Hellgren, Karl-Erik Ekwall, Lars-Göran Weinebrandt, Sven-Åke Nyström och Anders Nyström.

A-laget gjorde en hygglig insats i div. IV och kom på 2:a plats efter VIF/Gute B, som också var de enda vi fick stryk av. Tabellen fick följande utseende för oss: 10 spelade matcher, 8 vunna, 2 förlorade, 199-149 i målskillnad samt 16 poäng.

Detta gjorde också att vi hade rätt att kvala till div. III. Vi antog anbudet efter mycken diskussion om det ekonomiska, vilket var det största problemet för dagen. Det löste sig i alla fall och vi åkte till Stockholm och tog oss an Sannadahl och Spårvägen. Det visade sig att dom var minst en klass bättre än oss, vilket gjorde att vi inte samlade någon poäng på fyra matcher, så vi kan inte bara skylla på kvalspöket. Bättre lycka nästa gång.

Ett äldre pojklag har deltagit i seriespel, men samlade bara 4 poäng, vilket innebar sista plats. Det är tyvärr dåligt med ungdomar som vill utöva handboll för närvarande, vilket är tråkigt eftersom handbollen kommer att dö ut på det viset. Vi hoppas naturligtvis på att det skall vara av övergående natur.

Handbollssektionen tackar samtliga spelare för det gångna året och ställer härmed våra platser till årsmötets förfogande.

Den därpå följande handbollen, utövades mer eller mindre genom konstgjord andning, innan den lades ner i mitten på 70-talet.

Fernando Cortez och hans beryktade conquistadorer fick bevittna och uppleva många annorlunda ting under sin erövring av Mexico. Bland annat det mellanamerikanska bollspelet tlachtli, ett praktfullt men grymt spel där det vinnande lagets "matchvinnare" fick praktiskt taget allt han önskade liksom lagets "lagkapten", medan det förlorande lagets "lagkapten" ofta offrades för att blidka Xolotl, bollspelets gud.

Det egentliga ursprunget till tlachtli är höljt i dunkel, men härrör förmodligen från 1500 f.kr.

De äldsta och mest kända formerna av bollsport i Europa var den våldsamma s.k. gatufotbollen under medeltiden, vilken i England utövades vid tiden kring Shrove Tuesday, fettisdagen.

Den moderna fotbollen uppstod i mitten av 1800-talet i de engelska internatskolorna och spreds sedan snabbt till övriga kontinenten, främst genom utvandrare.

Var fotbollen började i Sverige är omtvistat, men de skotska arbetare vid Göteborgs gardinfabrik, som på 1880-talet anslöt sig till Örgryte IS kan nog räkna sig som pionjärer.

På den gotländska landsbygden lär fotbollen ha utövats på 1920-talet om än inte i alltför stor omfattning.

Hilding Ringwall från Storungs, tidigare lagledare i Lärbro IF, är en av de som fortfarande minns den tidiga fotbollens utveckling här på norr och har därför bidragit med många fina minnen till denna korta historik.

Tillsammans med ett 10-tal andra grabbar, begärde han hos styrelsen för Lärbro IF att få deltaga med ett fotbollslag i Gotlands norrserie och efter stor tvekan gav styrelsen sitt tillstånd.

I denna norrserie, kallad "grupp III norra", deltog förutom Lärbro IF även Rute, Othem, Slite, Stenkyrka, Bro och Väskinde B.

En säsong bestod av en höst- och våromgång, varvid våromgången -31 är av speciellt intresse för Fårösunds GoIK, ty då förstärktes nämligen Lärbro av Herman Dahlström, Gustav Dahlström och Gösta Säiner. Emellertid lade Lärbro IF ner sin fotbollsverksamhet efter säsongens slut och därför gick våra egna representanter över till Rute IF där de spelade under hela säsongen 1931-32. Rute IF vann f.ö. norrserien 1930-31, med en poäng före Slite IF, vilka förlorade seriesegern genom vårsäsongens förlust mot just Lärbro IF med 2-1.

Närmarkering, zonförsvar och "4-2-4" var helt okända taktiska begrepp och man spelade helt efter "Hälsingborgs-systemet" med ytterhalvorna på motståndarnas yttrar, backarna långt nerdragna och centerhalven som frammatare till kedjan, om man nu kunde kalla långsparkarna för matning.

Munderingen på denna tid var kanske inte den allra bästa, men riktiga fotbollströjor hade de flesta lag, liksom även svarta satinbyxor även om många kom i kortkalsonger ibland.

Fotbollsskor var ett modernt påfund som inte alla hade råd med. Ofta hade man i stället hemma i farstun ett par lämpliga skodon med "förstärkt sula" och spelade ibland "så att klackjärnen yrde."

Uttrycket "nätrassel" var ett relativt okänt begrepp eftersom målnät sällan fanns och linjerna runt plan bestod för det mesta av sågspån som hämtats från närmaste sågplats.

Det vanligaste fortskaffningsmedlet till matcherna var cykel, men var avståndet längre än två mil lejde man buss eller taxi, vilket fick bekostas av spelarna själva. Det var emellertid ont om pengar och ibland betalade man, ibland inte, varför det förmodligen än i dag finns droskägare på ön med obetalda fordringar från denna tid.

När FGoIK bildades, gick man lojalt över till Fårösund för att också här försöka skapa en fotbollskultur.

Man tränade vid Bungemuseet, men även nere på "Trekanten", vilket var en av orsakerna till att glasmästeriyrket blev mycket eftertraktat här i samhället. Ett av fotbollsmålen stod nämligen alldeles framför "Flygets" fönsterprydda fasad och elaka tungor förtäljer att Rickard Dahlström vred händerna av förtjusning över varje missriktat skott, med utslaget fönster som följd. Dessa voro ytterst talrika.

Det dröjde dock många år innan fotbollen på allvar fick fäste bland föreningens medlemmar, men under dessa år hände mycket av intresse.

Den 10 nov 1932 beslutades att klubbens dräkt i fotboll skulle vara grön tröja med svarta byxor.

Den 4 febr 1934 beslutades, på förslag av Einar Cederholm, att tröjorna skulle numreras samt förses med monogram, F.I.K. i rund cirkel.

Den 19 juli 1936 beslutade man inköpa ett dussin fotbollsstrumpor och benskydd samt två fotbollströjor.

Den 1 aug 1937 anordnade man en skämttävling på museets lekvall och i samband härmed spelades en skämtmatch i fotboll mellan klubbens "gubbar och flickor." Arne Johansson utsågs till rättsskipare och försågs med en väckarklocka, hängande i ett band runt halsen. Flickorna erhö, av förståeliga skäl, vissa förmåner beträffande spelets regler och kunde därför spela en mycket rörligare fotboll än de, av domaren ytterst strängt hållna "gubbarna." Genom en rad uppseendeväckande och felaktiga domslut kunde flickorna vinna den underhållande matchen. Det kanske var lugnast så.

1938 Vänskapsmatcher

Fårösund - Svalan	6 - 2
Fårösund - Svalan	8 - 1
Fårösund - T. Byggnads	7 - 2
Fårösund - T. Byggnads	3 - 1
Fårösund - Dristigheten	0 - 10
Fårösund - Stenkyrka	6 - 1
Stenkyrka - Fårösund	6 - 0

Såväl Svalan som Dristigheten var marina fartyg som ofta kom på besök till Fårösund och med vilka FGoIK hade många tävlingsutbyten i såväl fotboll som allmän idrott.

T. Byggnads var den trkniska byggnadsbyrå som byggde många av KA3:s äldre befästningar på bl.a. Trelge, Bungenäs och Hultungs.

Bland de inkallade under beredskapsåren fanns många duktiga fotbollsspelare och under dessa år deltog FGoIK för första gången i seriespel.

I februari 1940 bildades en fotbollssektion, bestående av K-E Wallin, Inge Nilsson (Skarphagen) och Ville Karlsson.

I september 1940 beslutade föreningen att anmäla ett fotbollslag till gotlandsserien div. II norra och som lagledare valdes Hans Högvist.

1940-41 Gotlandsserien, div. II norra

Höstomgången	Martebo - FGoIK	1 - 3
	Boge - FGoIK	1 - 6
	FGoIK - Bro	2 - 1
	Stenkyrka - FGoIK	8 - 1
Våromgången	FGoIK - Boge	18 - 1
	FGoIK - Stenkyrka	4 - 2
	Bro - FGoIK	0 - 4
	FGoIK - Martebo	14 - 0

Efter den avslutande våromgången, återfanns det målglada Fårösundsgänget överst i serietabellen efter att ha avfärdat argaste konkurrenten Stenkyrka med 4-2:

Fårösunds GoIK	8	7	0	1	52-14	14
Stenkyrka	8	6	0	2		12

Med reservation för vissa felaktigheter, skall första laguppställningen, enligt de äldre och vise, ha haft följande utseende:

	Ville Karlsson	
	Gustav Dahlström	Arne Johansson
"Småland" (?)	I. Körberg	Bertil Säfbom (?)
"Surahammar"	K-E Wallin (?)	
Sven Pettersson	Inge Nilsson	Ture Malmsten (?)

Omständigheterna kring speciellt bortamatcherna har många gånger skapat oförglömliga episoder. Vid ett tillfälle hade man bara lyckats få ihop 3 man och tiden började bli knapp. Som vanligt ställde Rickard och Gustav upp med "Prärievagnen" och Rickard, som slagit igen butiken enbart för matchens skull, skruvade nervöst på mustaschen. Det skulle ju vara förgävt att behöva lämna w.o.

Efter en stunds diskussion for man in på KA3 och framlade sitt problem för dagofficeren. Denne förstod fårösundspojkarnas dilemma och godkände därför deras "begäran" om 8 frivilliga, vilka raskt fick sin permission beviljad. Hur matchen sedan slutade förtäljer inte historien, men av episoden att döma, förekom ibland även goda relationer militärer och civila emellan.

1941-42 Gotlandsserien, div. II norra

Höstomgången:	Fårösund - Boge	11-2
	Fårösund - Martebo	3-2
	Bro - Fårösund	0-1
	Stenkyrka - Fårösund	1-10
	Othem - Fårösund	3-3
	Fårösund - Väskinde	3-0
Våromgången:	Martebo - Fårösund	w.o. till Martebo
	Fårösund - Stenkyrka	w.o. till Fårösund
	Fårösund - Bro	5-0
	Fårösund - Othem	9-2
	Väskinde - Fårösund	0-7

Tyvärr saknas våromgångens resultat mellan Boge och Fårösund, men Fårösund vann serien även detta år, med väl bibehållen målpålitlighet som synes.

1941-42 Vänskapsmatcher

FGoIK - F3	4-1	F3:s B-lag FGoIK juniorer	3-3
" - I37	7-0	Batt HG - FGoIK juniorer	15-2
" - 2.komp, KA3	4-1	FGoIK juniorer - "Flyget"	0-9
" - F3	4-2	FGoIK juniorer - Rute A	3-15

1942 beslutade man sig för att för första gången deltaga i ett distriktsmästerskap i fotboll, där dock FGoIK besegrades av Othem med 3-1.

Samma år beslutade man att klubbens nya färger i fotboll skulle vara rött och vitt, randig tröja och vita byxor.

Inför säsongen 1942-43 hade FGoIK ett så brett spelarurval att man kunde mönstra även ett B-lag, dock ej i seriesammanhang. A-laget däremot, tog nu klivet upp i högsta gotlandsserien, där lagets insatser lämpligast var att beskriva såsom "blandad konfekt."

1942-43 Gotlandsserien, div. I

Höstsäsongen:	FGoIK - VIF	3-2
	A7 - FGoIK	6-2
	AIK - FGoIK	3-0
	Gute - FGoIK	1-1
	FGoIK - I18	3-2
	Slite - FGoIK	5-0
	Hemse - FGoIK	0-10
Våromgången:	VIF - FGoIK	3-2
	FGoIK - AIK	2-2
	I18 - FGoIK	8-2
	FGoIK - A7	2-1
	FGoIK - Gute	3-0
	FGoIK - Slite	1-3

1943 Vänskapsmatcher

FGoIK A - KA3	2-0	FGoIK B - Rute A	0-6
" - BK	2-5	" - Flyget A	1-15
" - Flottan	2-2	" - Rute A	0-9
" - Gute	5-0	FGoIK A - Sylvia, Norrköping	2-3
" - Flyget	1-3	(domare: "herr Torndahl")	
FGoIK J - AIK J	1-5	FGoIK J - Flyget A	0-14

Säsongen 1943-44 deltog klubben, liksom året innan i div. I, dessutom spelade B-laget i den gotländska reservlagsserien.

1943-44 Gotlandsserien, div. I

Höstomgången:	Gute - FGoIK	1 - 3
	FGoIK - VIF	0 - 5
	Othem - FGoIK	4 - 0
	Hablingbo - FGoIK	5 - 5
	Slite - FGoIK	3 - 1
	FGoIK - Alva	3 - 0
	I18 - FGoIK	3 - 3
	A7 - FGoIK	0 - 4
	FGoIK - AIK	0 - 4
Våromgången :	Alva - FGoIK	2 - 4
	AIK - FGoIK	4 - 2
	FGoIK - A7	0 - 1
	FGoIK - Slite	2 - 4
	FGoIK - Hablingbo	2 - 3
	FGoIK - Othem	2 - 2
	VIF - FGoIK	0 - 1
	FGoIK - I18	1 - 1
	FGoIK - Gute w.o. FGoIK	

1943-44 Reservlagsserien

Höstomgången:	Klinterhamn - FGoIK	7 - 2
	FGoIK - VIF	2 - 5
	Slite - FGoIK	1 - 5
	A7 - FGoIK	1 - 6
	FGoIK - I18	3 - 9
	AIK - FGoIK	6 - 3
Våromgången:	FGoIK - A7	8 - 0
	FGoIK - Klinterhamn	3 - 4
	VIF - FGoIK	1 - 1
	FGoIK - Slite w.o. FGoIK	
	FGoIK - I18	0 - 8
	FGoIK - AIK	0 - 6

1944-45 Gotlandsserien, div. I

Höstomgången:	VIF - FGoIK	3 - 2
	FGoIK - Slite	4 - 3
	AIK - FGoIK	5 - 3
	A7 - FGoIK	3 - 2
	FGoIK - I18	3 - 2
	FGoIK - Othem	2 - 2
Våromgången:	I18 - FGoIK	3 - 0
	FGoIK - A7	0 - 4
	Othem - FGoIK	3 - 2
	AIK - FGoIK	4 - 0
	FGoIK - VIF	0 - 5

1944-45 Reservlagsserien

Höstomgången:	FGoIK - Othem	1 - 2
	FGoIK - Rute	1 - 5
	Väskinde - FGoIK	7 - 1
	Stenkyrka - FGoIK	5 - 3

AIK-Fårösund 4-2.

Gårdagens fotboll på Gutavallen bjöd inte på några överraskningar och inte heller spelet var i detta tidiga skede av säsongen så särskilt bra. På sina håll saknades också konditionen mot slutet av speltiden och det återstår alltså en del att göra för hrr tränare och spelare, innan de bör vara nöjda.

AIK ställde upp med några ungdomar i laget, då både Allan Persson och Jimmen Claesson voro frånvarande och i deras ställe spelade Evert Engfeldt och Arne Karlsson. "Plåtarn" gick på centern och K. E. Pettersson fungerade som centerhalv.

Fårösund hade följande lag från mål till vy: Ortleib, Arne Johansson, L. Eriksson, V. Pettersson, Åke Andersson, J. Nordqvist, Ortleib, Stig Eriksson, Dahlin, Ljungqvist och Berggren.

AIK hade omspelet till en början och det resulterade i 1-0 efter 10 min., då Engfeldt slog in en boll efter hörna. Plåtarn skymde beredvilligt målvakten och så var saken klar. Fårösund kom sedan med en upprykning och hade flera goda utjämningschanser, särskilt vid ett tillfälle då högeryttern kom fri från Forsmans uppvaktning men satte skottet bredvid. Efter en halvtimmes spel kom Plåtarn fri och sköt hårt i nättaket och inom kort följde 3-0 sedan Josefsson slagit över en boll till Glyn Persson, som bara hade att maka den över linjen.

I andra halvlek var AIK:s överlägsenhet ännu mera påtaglig men Fårösunds försvar slog bara ifrån sig och det var endast vid ett tillfälle som Glyn fick en boll förbi Ortleib i målet. Sista kvarten lade balsam på sären för det gästande laget, ty då kom reduceringen till 4-2 inom loppet av två minuter. Först forceerade centern in en boll från vänstersidan och kort efter fick Fårösund en hörna som slutade så tursamt man bara kan begära. Skottet gick direkt i mål i knähöjd mitt igenom hela klungan av spelare, som "parkerat" utanför AIK-målet.

Fårösund hade sina bästa män i målvakten och centerhalven och även innertrion visade en del av sina talanger, som väl bli bättre vad det lider.

Våromgången:	FGoIK - Väskinde	0 - 5
	Othem - FGoIK	2 - 1
	Stenkyrka - FGoIK	3 - 3
	Rüte - FGoIK	5 - 0

1945-46 Gotlandsserien, div. I
=====

Höstomgången:	VIF - FGoIK	2 - 0
	AIK - FGoIK	4 - 0
	FGoIK - A7	1 - 3
	Slite - FGoIK	10 - 0
	Othem - FGoIK w.o. Othem	

Höstomgången 1945-46 blev en svår prövning för det starkt åderlåtna FGoIK, vilket också resultaten tydligt skvallrar om. Under hela beredskapstiden levde man högt på spelare som varit inkallade under beredskapen. När kriget sedan slutade och allt återgick till det normala igen, återstod kanske bara en handfull spelare.

Ur protokollet den 4 april 1946:

"När våromgången börjar den 22 april skall föreningen deltaga med ett lag, bestående av våra egna civila spelare. Om "tjangsen" på vinst är aldrig så liten, bör de civila hålla ihop till ett lag. Som tränare anmälde sig Arne Johansson frivilligt."

Våromgången:	FGoIK - AIK	0 - 7
	VIF - FGoIK	3 - 0
	FGoIK - Slite	2 - 7
	A7 - FGoIK	12 - 1

Ur protokollet den 19 juli 1946:

"En enda fråga förestod på dagordningen. Trots goda föresatser vid det föregående mötet, hade fotbollsfrågan ramlat i stöpet för fårösunds-laget.

Fotbollsproblemet skall lösas och då Rute IF har samma besvärligheter, "för lite civila spelare", har frågan uppstått om inte Rute och FGoIK borde slås ihop till ett gemensamt fotbollslag. Efter diskussion framkom att man var helt eniga till en sammanslagning."

Man beslutade sig därför, att inför säsongen 1946-47 deltaga med ett gemensamt lag. För att lösa de praktiska problemen, hade en särskild samsarbetskommitté bildats, bestående av Ville Karlsson och Magnus Ström.

Vidare beslutades att laget skulle kallas för Rute IF, då stommen i huvudsak kom från "gamla" Rute IF.

I början fungerade denna sammanslagning till allas belåtenhet och efter fyra spelade omgångar ledde laget högsta gotlandsserien. Men därefter spelade man "som på kryckor" och vårsäsongens avslutande matcher karakteriserade väl närmast fårösunds-fotbollens nedgång och fall.

Trots upprepade försök att därefter få igång fotbollsverksamheten igen, dröjde det ända fram till början på 50-talet, innan närmast "legendariske" Sven Björnlund, med vilja och envishet åter fick ordning på bollsparkandet.

(13 maj 1946)
Fårösund totalt väck.

Storseriematchen nr 2 på Vallen igår skulle haft avspark kl. 14 men kom igång först kl. 18 och slutade sålunda inte förrän i skymningen. Anledningen var att Fårösund blivit försenat. Resultatet blev till sist 12-1 till A 7 efter 5-0 i pausen. Matchen som sådan måste betecknas som en av de allra svagaste och intresselösaste på år och dag i denna serie.

AIK-Othem	3-1	
A 7-Fårösund	12-1	13/5-46
Slite-VIF	2-2	
VIF	9 7 1 1	37-9 15
Slite	9 5 2 2	31-14 12
AIK	9 5 1 3	32-13 11
Othem	9 4 2 3	17-17 10
A 7	9 3 0 6	25-45 6
Fårösund	9 0 0 9	4-48 0

EPOKEN SVEN BJÖRNLUND:

EN NYTÄNKARE MED GLÖD I MUN OCH TANKE

av Gunnar Sunneborn

Nu har det gått 15 år sen Sven Björnlund lämnade över ansvaret för FGoIK-fotbollen efter att under lika lång tid, drygt, ha varit dess allt-i-allo: Spelande tränare, lagledare, lagkapten, sektionsordförande, "tvättkäring", transportör, materielförvaltare...Uppräkningen skulle kunna fylla sidan.

15 kval- och rökfyllda år, vilka dock så småningom kröntes med en hett eftertraktad framgång: Fårösund tog -66 steget upp i sociteten, i högsta gotlandsserien, och därmed var det långsiktiga målet definitivt nått. Svenne fortsatte visserligen som coach också under den följande korta sejourens första år i inhemska allsvenskan - enbart beroende på att ingen ville ta över.

Det hade naturligtvis varit mest logiskt att sluta i och med avancemanget. Av flera skäl, men främst för att i stort sett hela laget placerade skorna på hyllan - för gott. Det ingick i överenskommelsen från spelårets början, dvs att vi skulle avsluta karriären med att placera FGoIK i topp och lägga beslag på den lediga platsen i femman.

Svenne fortsätter: - Att göra inträde i den högre serien med en ny och anonym elva var naturligtvis en omöjlig uppgift. Jumboplatsen var vår, långt innan den säsongens första avspark.

Trodde han ja...Liksom sportjournalisterna och alla andra förstasigpåare på ön.

Men: Inför Svennes flödande ordsvall och övertalningsförmåga modell outhärdlig föll en del av gamlingarna till föga och snörde på sig skorna igen vid de absoluta ödesmatcherna. Den helt avgörande i raden av sådana spelades på hemmaplan den 15 oktober -67 och motståndare var ärkerivalen När, som skulle klara sitt kontrakt om ena pinnen bärgades. För hemmalaget krävdes båda för att undgå degradering.

Hur det gick? Läs - och njut - av GA:s reportage dagen därpå, vilket inte var skrivet av mig:

Fårösund spelade ned När till division VI

88

Fårösund (GA) Att vara eller inte vara var frågan för både Fårösund och När i det livsviktiga bottenmötet. Det blev Fårösund som räddade ett nytt spelår i div. V. Med 4-1 (2-1) tog norrlaget de två poäng som betydde nytt kontrakt.

Det blev som väntat en match av cupkaraktär och en hel del nerver. Fårösund valde att inleda i motvind och efter 20 minuter gav Krister Ohlin hemmalaget lite andrum genom att göra 1-0. I 35:e blev Gunnar Sunneborn fälld och lade själv straffen. Den gick utanför första gången men han fick en ny chans eftersom Eddy Olsson i målet rört på sig. Andra gången satt bollen i nätet. Nårs reduceringsmål kom till på en frispark som Bengt-Rune Nilsson med ett jätteskott sköt i ena krysset.

Efter pausen tog hemmalaget ett klart initiativ och spelade stundtals ut motståndarna. 3-1 nickades in av Janne Rosengren. Målet föranledde livliga protester från När-spelarna eftersom Rosengren kolliderade med Eddy Olsson så illa att Eddy fick lämna planen för gott. Sten Gredemark övertog målvaktssysslan. En stund senare fick När Lasse Kullander utvisad för uppkäftighet mot do-

maren Kenneth Carlsson. Tio minuter före full tid gjorde Gunnar Sunneborn sitt andra mål för dagen och fastställde siffrorna till 4-1.

Med det målet torde han också ha gjort sitt sista för Fårösund. - Nu får det vara slut för min del, sade han efter matchen, nöjd med att ha sett Fårösund kvar i division V. Det samma sade målvakten Stig Bjäremo som i fortsättningen koncentrerar sig på skytte. De militärer som medverkat i årets Fårösunds-lag blir heller inte att räkna med, så norrlaget får en del luckor att fylla ut.

- Men det finns bra spelare att ta både från B-lag och ungdomsleden, säger Gunnar Sunneborn. Det är värst första året så det kommer nog att gå bra i fortsättningen också.

När kämpade in i det sista men fick alltså finna sig i att flyttas ned.

Landslagsmans brorson spelar med i div. V-laget Fårösund!

.. och så här tog han sig ut för 15 år och lika många kilon (?) sen. Svenne finns förståss med, i hatten som vanligt, liksom huvudredaktören för den suveräna publikation Du just nu bläddrar i, Mr Leif Åke Svensson.

● T. v. nyförvärvet Hans Rosengren (brorson till legendariske Bian Rosengren i landslaget och IFK), lagledaren Sven Björnlund och egna produkten Leif Svensson, som i år tar steget in i representationslaget.

Åter till Svenne Björnlund. När han i skarven mellan 40- och 50-talen kom till Fårösund(igen) via Väte, Tingstäde, Stenkyrka och Visby AIK låg fotbollen i malpåse. FGoIK:s sedan länge och KA3 IF:s sedan ett par år. Den tingens ordning tyckte Svenne och inte minst Halvard Sundling var högst otillfredsställande och lyckades intressera så många något så när bollbegåvade ortsbör att det räckte till "en elva". Med arvet från Rute IF som startkapital - en uppsättning grön/vit-randiga tröjor - gjordes reentré i seriesystemet och då från dess absolut lägsta position.

Att Svenne undgick koloxid- och koldioxidförgiftning då, före, under och efter thrillern framstår än idag som ett medicinskt under...

Nåväl: Svenne liksom de övertalade m.ä. hade nu definitivt gjort sitt och året därpå axlades lagledarbördan av Rolf "Soppan" Söderberg. Vägen till sexan och än värre bottenkänningar var stakad och gick spikrak - inte p.g.a. "Soppans" kvaliteter utan av brist på verkliga lirare.

Om den dystra parentesens i föreningens annars så briljanta historia och framförallt om explosionen under 70-talet berättar mannen bakom miraklet, Hans "Messias" Rosengren, på efterföljande sidor.

Tillåt mig, så här parentetiskt, få framföra min personliga högaktning och respekt till denne Östgötaimport för vad han gjort och betytt och ännu, i högsta grad, uträttat. En bollnarkoman med ojämförliga ledaregenskaper och med en blick, som t.o.m. kan få det stabilaste domarepsyke att falla i bitar. Jag vet, eftersom jag då och då haft "förmännen" att få agera rättskipare och för honom fått förevisa kort i olika färgnyanser hämtade från domaretröjans bröstficka....

Så här basunerades f.ö. Hasses debut i Fårösundströjan av ortspressen:

Upp och ner genom åren och med ständigt skiftande manskap - men inte till gotländsk topp förrän det lyckosamma året 1966.

Om allt det här, de händelserika åren, bräddfyllda av glada minnen och bittra besvikelser, berättar Svenne "som ett levande lexikon" när vi träffas en stund i förorten Fleringe, just i slutskedet av VM-spelet. Glöden i ord och tanke är densamma som förr men hans skarpskurna drag fördunklas inte längre av massiva rökmoln. Han har fimpat för gott, läs och häpna, och därmed har nationen drabbats av ett betydande inkomstbortfall, skattevägen! Röd-vita legendärer passerar revy, som t.ex. de här från 1953. Svenne finns med, i hatt och allt

FÄRÖSUNDS LAG VID SENASTE HÖSTMATCHEN I STANGA. Stående fr. v.: Robert Karlsson, Lars Olsson, Rune Karlsson, K.G. Eklund, Sigvard Bengtsson, Bert Palmgren, Sven Björnlund (lagledare). Knästående: Valle Fransson, Arne Johansson, Kjell Olofsson, Stig Nordström, Rolf Engström.

..eller de här från ett något senare tillfälle. Svenne tycks fråga Affe Johansson vart lagledarhatten tagit vägen.

... eller andra i en, som det förefaller, outsinlig rad. Kontroverser med motståndare, spelare och ledare, med domare och publik..... Svenne minns alla och envar och var enda tragisk-komisk episod med glaskläm skärpa. För att inte föregripa memoarutgåvan och med tanke på det högst begränsade utrymmet nu måste det mesta förbigås med tystnad i det här sammanhanget. Det sparar vi till 75-årsjubileet....

Ge er sålunda till tåls, Kirre, Fenkis, Ruda, Bellan, Paul N och Bosse S ("Sveriges argaste backpar"), Martin B ("mannen med världens mest orena träff"), Zerny, K.G., Charlie, Panget och hela raddan i övrigt av små och stora profiler - allt kommer så småningom att bli avslöjat!

I den osorterade mängd av mina personliga minnen från den aktiva FGoIK-tiden med den ständigt vandrande Svenne på kanten måste dock ett beredas plats nu. Inledningsvis nämndes "nytänkare" som etikett på Svenne och det är en varudeklaration som håller. Långt innan ens allsvenska klubbar - och än mindre de i FGoIK:s sfärer - visste vad zonförvar, man-mot-man-spel och totalfotboll var eller än mindre fungerade predikade Svenne nymodigheterna med hjälp av taktiktavla, livliga gester och två paket Ritz. Vi nickade insiktsfullt under samlingarna i Fritidshemmet eller i de s.k. omklädningsrummen vid bortamatcherna - för att sedan ha glömt rubbet efter kick-off. Man måste förstå, xxx om tålamodet brast hos Svenne ibland när han såg visionerna förvandlade till något helt annat än det tänkta.

Engång, när det brast speciellt mycket, var under en hemmamatch mot Burs och med en reklamkepsförsedd anonym lantbrukare som rättskipare (hans yrke framgick av den odör han omgav sig med). Att påstå, att denne odalman skötte sitt värv dåligt är att utdela överbetyg. Han var helt enkelt en katastrof!

Något brast, som nämnts, definitivt inom Svenne och invektiven började hagla från kanten, alla adresserade till den kepsförsedde. Det handlade inte om påpekanden om offside eller inte, nej här var det fråga om personangrepp av terrortyp. Kanske brast något även hos den bespottade - i vilket fall tog han fart mot hemmalagets ledare med mord i blick. Hans valkiga näve pekade mot utgången och publiken, förmodligen Arne Johansson, Tage Carlsson och Gösta Damberg, fick med förenade krafter förpassa den kritvite Svenne till en plats utanför häcken på planens ena kortsida. Därifrån, från det törneomgärdade hålet i häcken fick Svenne fortsätta att ge sina direktiv och framföra sina synpunkter på domarskråets utsedde representant. Utan hatt, t.o.m . . .

Låt mig avsluta med en tidningsartikel från den 8/11 -66, vilken berättar om hur vi då firade vårt avancemang till femman och samtidigt tillönska årets upplaga bättre tumme med fru Fortuna under höstomgången. Ni är betydligt bättre än vad tabellplaceringen visar - även om ni sannolikt har en bit kvar till just 1966 års standard. Eller??

Slocknade stjärnor i Fårösund

— Av Gunnar Sunneborn —

För att celebra Fårösunds återinträde i högsta gotlandsserien i fotboll - FGoIK vann ju sexan i år med knapp marginal före Burs - spelades på lördagseftermiddagen säsongens sista match på idrottsplatsen. Utmanare var kämparna från förr, dvs mer eller mindre slocknade stjärnor, som tagit ner skorna från hyllan för en sista gång för att låta sig besegras av årets upplaga.

Medelåldern var ca 49 år mot knappt 20 för motståndarna. På planen verkade det, ju längre matchen varade, faktiskt tvärtom. Visserligen tog ungdomarna ledningen men efter 1-1 i halvtid tog rutinen ut sin rätt och överlägsenheten var enorm. 4-1 blev genom ett självmål 4-2 men så snubblade en "gubbe" på bollen och naturligtvis blev det straff. Evtigt unge Kirre

Otlieb kom lufsande över planen, satte målvaktsmössan till rätta och tog sats. Snedsparken gav en över-, under- och sidskruvad boll, vars bana var omöjlig att beräkna såväl för målvakten som för skytten. Men mål blev det och 5-2 slutade alltså denna historiska drabbning.

I sanningens namn bör kanske parentetiskt påpekas att segrarlaget inrymde 12 spelare

och att domaren Rune Karlsson på mångahanda sätt visade var han hade sina sympatier. Så snart det var aktuellt med inkast eller frispark t ex visade han alltid åt samma håll och om det någon gång uppstod farligheter vid Kirres mål "öd ofelbart signalen för offside. Sådana bagateller som fasthållning av motståndarlagets målvakt bestraffades självfallet inte.

I den stabila 4-backslinjen ingick Paul Nilsson, Zerny Jönsson, K G Eklund och Bø Stucksgren. Mittfältet dominerades av Bellan Olofsson och J E Johnsson och för skönspelet i kedjan svarade C E Bridén, Sven Björklund, Stig Mutas, Bengt Helling samt signaturen. (Vilket i någon mån kan ursäktas det subjektiva referatet.)

Ramen kring tillställningen var också annorlunda. Musik, glöggservering och i pausen straffsparkstävling för publiken hör annars inte till vanligheterna. Men mest avvikande från en vanlig match var trots allt Kirres mål.

På kvällen avåts en förbrödningssupé och därefter stormades ett annat "slagfält", dansgolvet, för att i göriligaste mån mjuka upp redan stelade muskler och döva verken i fötter och ben. Spelarna i det segnande laget - av många kallat guld- och/inte gubblaget fick en gåva skänkt av Marinvarvet och till den energiske lagledaren Sven Björklund överlämnades en minnessak.

"10 år med Fårösunds GoIK" - av Hans Rosengren

Inflyttad till Fårö vintern 1969-70 och med ett brinnande fotbollsintresse, upptäcker jag att Fårösunds fotbollsverksamhet har upphört.

1967 spelade jag här med "Ruda", "Sunne", "Loen" och alla andra lirare och nu var de alla utflugna till Dalhem och Graip.

Fotbollsintresset var alltså noll och jag valde att spela i Gute. Vid några tillfällen iakttog jag dock grabbar på fotbollsplanen och där bland alla långhåriga hittade jag Benny Weinebrandt som tyckte att det var dags att sätta igång och satsa igen.

Sagt och gjort, vi startade med ett juniorlag och fick stryk i första matchen mot AIK med 11-0. I en tidningsartikel beskrevs Fårösund av en AIK-lagledare som det sämsta lag han sett, vilket föranledde kommentaren "Vi skall visa dom."

På denna väg är utvecklingen. Efter en blygsam start, växte intresset och juniorerna ville spela vidare. Men var hittade vi äldre lirare i Fårösund på 70-talet?

Lösningen blev att jag själv slutade i Gute, samtidigt som Bert-Ola Wallin ställde upp som "terrier" på mittfältet. Första året slutade med avancemang till div 6. Samtidigt strömmade allt fler ungdomar till, varför problemen började uppstå med träning och ledare.

I samband med att fotbollsintresset ökade, försvann handbollen efter hand och har sedan dess tyvärr fört en tynande tillvaro, men det gav ju i stället fotbollen en stor hall att träna i två kvällar i veckan.

Många duktiga fotbollsspelare fostrades och fostras alltjämt i KA3:s sporthall, problemet är dock det vanliga: tränare och ledare.

Bert-Ola Wallin slutade spela för att i stället ta hand om pojkarna, och samtidigt ryckte även Sölve Skarphagen in som ledare så det var bara att fortsätta.

Vi spelade några år i div 6 och var t.o.m. på tillbakagång, då många slutade med fotbollen eller var tvungna att flytta. Vi lyckades emellertid locka tillbaka våra "gamla" spelare från Graip och fick samtidigt en ny målvakt, varpå utvecklingen vände och vi kvalade till div 5. Kvalspelet klarade vi galant och därmed var första målet nått.

Därmed uppstod också frågan huruvida vi skulle bli "en normal gotlandsklubb" med sparka och spring eller en seriöst satsande klubb. Svaret var givet, före 50-årsfirandet skulle vi vara en stabil div 5-klubb med bred ungdomsverksamhet, där utbildningen skulle uppmuntras.

Några exempel på hur vi lyckades med vår målsättning:

- 1977 blev FGoIK öns bästa ungdomsförening med segrar i två av tre åldersgrupper. I den tredje vann vi grupp B.
- Avancemang till 70-talets regionfinal.

Med nostalgiska fotbollshälsningar:

Gunnar Sunneborn

X X

- Slutspel i div. 5 i två år och därefter spel i högsta gotlandsserien.
- Fotbollsskola och tränarutbildning.

Under denna tid utvecklades också ett gott samarbete med företagen i Fårösund, vilka stött oss med tävlingsdräkter, tröjor, väskor etc.

1981 vann juniorlaget såväl serien som distriktsmästerskapen, samtidigt som A-laget var bättre än någonsin. Detta var det första resultatet av 70-talets målmedvetna satsning, som gav oss ett helt knippe lirare:

Bröderna Bogren, Kent Skarphagen, Jörgen Olofsson, Mats Wallin, Stefan Tillberg m.fl.

I år spelar våra P66-69:or med Lärbro i bästa samförstånd, samtidigt som vi ser våra P70-, P72- och P73-gäng som våra framtida löften.

Här satsar vi på läger och fotbollsskolor för att sedan på allvar göra livet surt för Visby-lagen.

Flickorna då, kan dom spela boll? Jodå, dom kommer alltmer och snart blommar nog även dam-fotbollen här uppe på norr. Hoppas bara att fler av ungdomarna skall vakna och hjälpa "Vickis" Ekman & Co.

Fårösunds GoIK 1949

Stående från vänster:
Sven Stuxgren
Gulgi Johannisson
Seth Norman
Karl-Erik Ekwall
Thyr Karlsson
Bosse Stuxgren
Knästående från vänster:
Sven Björnlund
Paul Nilsson
Kjell Olofsson
Karl-Gunnar Eklund
Bert Palmgren

Fårösunds GoIK 1953

Stående från vänster:
Rune Karlsson
? Fransson
Robert Karlsson
Ronny Lövé
Karl-Gunnar Eklund
Seth Norman
Knästående från vänster:
Paul Nilsson
Åke "Sluggo" Bergström
Stig Alexandrie
Stig Nordström
Kjell Olofsson

Fårösunds GoIK 1957

Sående från vänster:
Sven Björnlund (lagl)
Kjell Olofsson
?
Karl-Gunnar Eklund
Håkan Håkansson
Carl Eric Bridén
Sven-Erik Jansson
Knästående fr. vänster:
Rune Karlsson
Kjell Karlsson
Roland Åberg
Rolf Engström
Jan-Ove Schalén

Författarens slutord

Syftet var egentligen att göra "en liten jubiléumsskrift" till föreningens 50-årsjubiléum, vilket emellertid blev besvärligare än väntat, då underlag i form av protokoll, resultat och andra handlingar till en början helt saknades.

Större delen av detta arbete har därför ägnats åt att söka och samla material, vilket efterhand blev allt mer omfattande men även allt mer intressant.

Med hjälp och stöd av föreningens äldre medlemmar, vilka tålmodigt lyssnat och berättat, har en stor del av föreningens tidigaste verksamhet åter kommit i dagen.

Det vore därför fel att inte förmedla all denna information vidare, varför jubiléumsskriften främst bör läsas som en dokumentation över föreningens idrottsliga förflutna.

För all den hjälp och det stöd som överhuvudtaget möjliggjort tillkomsten av denna jubiléumsskrift, vill jag rikta ett varmt och innerligt tack till

Karl-Erik Wallin
Gustav Dahlström
Ivan Söderdahl
Gösta Säiner
Ville Karlsson
Karl-Johan Bohlin
Gustav Norman
Gunnar Sunneborn
Nils Höglund
Bertil Smitteberg
Bengt-Rune Jernhall
Kjell Olofsson
Lennart Öhrn
Hubert Wallin
Erik Ortlieb
Sauli Jakobsson

samt Eivor Olofsson för ovärderlig skrivhjälp, sekunderna innan "dead-line."

Leif-Åke Svensson